

ฝ่ายบริหารชั้นสูง บริษัทเงินทุน ปัญหา และการจัดการ

โดยที่ฝ่ายบริหารชั้นสูงยอมเป็นผู้ที่มีหน้าที่รับผิดชอบจุกมุงหมายตามสายงานทั้งที่
 ไต่ถามมาแล้วในบทที่ 2 ทั้งนี้ในการจัดการงานบริษัท ฝ่ายบริหารชั้นสูงยอมจะต้องคำนึง
 ถึงสิ่งกักล่าวนั้นด้วย อันมีผลให้ปรากฏพฤติกรรมต่าง ๆ พร้อมกับปัญหาที่ประสบและหนทาง
 ในการจัดการงานออกมาเป็นรูปแบบหรือวิธีการต่าง ๆ เท่าที่แสดงออกมาให้ปรากฏไว้ชัดเจน
 และที่เป็นเรื่องที่รู้กันเฉพาะภายในวงการของธุรกิจเงินทุนเท่านั้น และโดยที่บริษัทเงินทุนก็
 เป็นกิจการค้าประเภทหนึ่งซึ่งยอมหวังผลกำไร เป็นการตอบแทนถึง เช่นกิจการค้าประเภทอื่น
 ในวงการธุรกิจทั่ว ๆ ไป กำไรยังเป็นสิ่งจูงใจและทำลายความสามารถของนักธุรกิจอยู่
 มากจนอาจจะกล่าวได้ว่า ไม่มีกิจการค้าใดที่ประกอบขึ้นมาโดยไม่หวังผลในกำไร แต่จะ
 กำไรน้อยหรือกำไรมากนั้นเป็นอีกเรื่องหนึ่งอันขึ้นอยู่กับความคิดเห็นและความต้องการของ
 แต่ละกิจการที่มุ่งหวังในค่านี้นี้ไม่เท่ากัน

อย่างไรก็ดีตัวกำรนี้ยอมจะเป็นเป้าหมายหรือปรัชญาในการดำเนินธุรกิจหลักของ
 กิจการค้าทุกประเภท ทั้งความอยุ่รอดและเจริญรุ่งเรืองก้าวหน้าไปไกลก็ตองอาศัยกำไร
 เป็นเครื่องมืออันสำคัญยิ่งในการนำทางให้ฝ่ายบริหารชั้นสูงสามารถนำกิจการไปสู่สิ่งที่ต้องการ
 เนื่องจากจุกมุงหวังหรือปรัชญาของการประกอบธุรกิจไม่ว่าจะเป็นผู้ถือหุ้น ผู้ลงทุน หรือผู้
 บริหารก็หวังที่จะได้รับผลตอบแทนด้วยกันทั้งสิ้น ซึ่งรูปแบบที่เห็นได้ชัดที่สุดก็คือ กำไร แมแต่
 การซื้อขายหุ้นในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยก็ยังบัญญัติบังคับให้บริษัทจดทะเบียนต้องมี
 กำไรติดต่อกันมา 2 ปีก่อนจึงจะรับเป็นหุ้นจดทะเบียนได้ ซึ่งหุ้นจดทะเบียนนี้จะเป็นสินค้าที่
 นำมาซื้อขายกันในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย นอกจากนั้นกำไรยังเป็นเครื่องมือในการ
 วัดผลการดำเนินงานธุรกิจได้ดีที่สุด และโครงการที่ใหญ่ที่สุดของการบริหารธุรกิจก็รวมกำไร
 นี้เป็นสิ่งสำคัญอย่างแน่นแฟ้นไว้เป็นหลักการอันหนึ่งที่จะขาดเสียมิได้ในทุกกิจการ

แต่ในการดำเนินธุรกิจเงินทุนนี้ก็หรือในการดำเนินกิจการค่าประเภทอื่นก็ดี ฝ่ายบริหารชั้นสูงอาจจะมีปรัชญาในการดำเนินงานไว้มิเหมือนกัน แต่สำหรับธุรกิจเงินทุนพอที่จะสรุปออกมาเป็นหลักใหญ่ ๆ ได้ 4 ประเภท คือ

- 1) ประเภทของการความอยู่รอดในวงการธุรกิจการเงินเป็นหลัก
- 2) ประเภทของการทำกำไรสูงสุดเป็นหลัก
- 3) ประเภทของการชื่อเสียงและค่านิยมในสังคมเป็นหลัก
- 4) ประเภทของการความมั่นคงในส่วนตัวและความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นหลัก

การแบ่งประเภทต่าง ๆ เหล่านี้มีใ้หมายความว่าธุรกิจเงินทุนธุรกิจใดธุรกิจหนึ่ง จะมุ่งหวังทำแต่เฉพาะอย่างใดอย่างหนึ่งตามแบบข้างต้นนี้เท่านั้น แต่ในทางปฏิบัติการประกอบธุรกิจย่อมจะต้องอาศัยปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้คละกันไป เป็นเพียงแต่ว่าใครจะยึดถือหลักไหนเป็นอุดมการณ์สูงสุดสำหรับกิจการของตนเป็นหลักเท่านั้น ซึ่งแยกพิจารณาได้ดังนี้

1) ประเภทที่ ต้องการความอยู่รอดในวงการธุรกิจการเงินเป็นหลัก ประเภทนี้เป็นลักษณะของฝ่ายบริหารชั้นสูงที่มีความมั่นคงน้อย คือขอให้บริษัทมีกำไรพอสามารถที่จะอยู่รอดในวงการก็เป็นการเพียงพอ ทั้งนี้อาจจะเนื่องมาจากเป็นกิจการที่เพิ่งจะตั้งขึ้นมาใหม่ ยังไม่เป็นที่รู้จักแพร่หลายและกิจการก็ยังขยายตัวไปไม่ทันเท่าที่ควร หรือไม่ก็เนื่องมาจากฝ่ายบริหารชั้นสูงของกิจการนั้นยังมีความสามารถในการจัดการงานไม่เพียงพอ จึงขอประกอบการไม่ให้เป็นที่ขาดทุนก็นับว่าใช้ได้ กับอีกประเภทหนึ่งมุ่งแสวงหาผลประโยชน์อย่างอื่นมากกว่า เช่น การรักษายอดประโยชน์ของกิจการเดิมที่มีอยู่แล้วไม่ให้เสียไปถึงขนาดการที่เลิกบริษัทเงินทุนเพื่อไม่ให้เงินฝากรั่วไหลไปที่อื่นมาก หรือต้องการมีความรับผิดชอบต่อสังคมเพิ่มขึ้น และกระจายรายได้ออกไปเพื่อประโยชน์ส่วนรวม เป็นต้น จึงต้องการมีกำไรเพียงพอที่กิจการจะอยู่รอดก็นับว่าเป็นอันใช้ได้

ข้อเสียที่ ทั้งค่านิยมในส่วนตัวและของบุคคลภายนอกที่มีต่อกิจการ อันเป็นความต้องการ
ที่อยู่เหนือขึ้นมาอีกชั้นหนึ่ง ตามทฤษฎีของการบริหารธุรกิจ ในศาสตร์ปัจจุบัน กิจการประเภท
นี้จึงพยายามชวนขายข้อเสียเป็นสำคัญ

4) ประเภทที่หวังความมั่นคงในส่วนรวมและความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นหลัก
เป็นระบบที่หาได้ยากจากกิจการคาต่าง ๆ ยกเว้นประเภทมูลนิธิหรือสมาคมการกุศล ฯลฯ
ในเรื่องนี้เห็นจะไม่มีบริษัทเงินทุนใดที่จะทำได้ดีกว่าส่วนกำกับและตรวจสอบบริษัทเงินทุน
และตลาดทุนของธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งเป็นรัฐวิสาหกิจ และมีส่วนร่วมที่สำคัญต่อ
ธุรกิจเงินทุนอย่างมาก เพราะวัตถุประสงค์หลักที่ไ้มีการก่อตั้งขึ้นมา ก็เพื่อที่จะให้บรรดา
วัตถุประสงค์ตามหัวข้อที่กล่าวไว้แล้ว จึงได้มีการออกกฎระเบียบและข้อบังคับต่าง ๆ
ขึ้นมาให้ความคุ้มครองบริษัทเงินทุนเป็นส่วนรวม แต่ในขณะเดียวกันก็อาจจะมีผลเสียต่อวงการ
ธุรกิจการเงินขึ้นได้เหมือนกัน หากความต้องการในการรักษาความมั่นคงและผลประโยชน์
ต่อส่วนรวมมีขอบเขตกว้างขวางมากเกินไป โดยไม่คำนึงถึงสภาวะความเป็นอยู่ที่แท้จริง
ของวงการธุรกิจเงินทุนที่จะต้องแข่งขันกับธุรกิจการเงินประเภทอื่น ๆ โดยใกล้ชิด และ
ความยากลำบากในลักษณะการประกอบการของบริษัทเงินทุนแล้ว ก็อาจจะบังเกิดผล
กระทบกระเทือนต่อระบบการเงินได้ในส่วนรวม เหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากว่า ถ้ามีการ
ออกกฎข้อบังคับมาบีบบังคับบริษัทเงินทุนมากเกินไปจนเกินสมควร โดยเห็นแก่ความมั่นคงและรักษา
ผลประโยชน์ของสาธารณะเท่านั้น ผลเสียที่ตามมาอาจจะทำให้บริษัทเงินทุนต่าง ๆ
ประสบกับปัญหาความอยู่รอด เนื่องจากเป็นธุรกิจที่มีต้นทุนประกอบการสูง เงินทุกบาททุก
สตางค์ที่หามาได้จะต้องนำไปลงทุนเพื่อให้ได้รับผลตอบแทนที่คุ้มค่าที่สุดทันที มิเช่นนั้นบริษัท
จะไม่สามารถหารายได้มาจ่ายให้แก่ออกเบี้ยจ่ายตามสัญญาได้ เงินได้เพียงพอพร้อมทั้ง
ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ บริษัทอาจจะประสบการขาดทุนในที่สุดก็จะมีการล้มละลายจนต้องเลิก
กิจการไป อันมีผลต่อความมั่นคงในกลางเงิน ประชาชนส่วนใหญ่จะประสบภาวะปั่นป่วน
ไม่แน่ใจในเงินลงทุน เศรษฐกิจที่มีอยู่ในตลาดก็จะหดตัวลง เพราะเงินทุนเวียนเป็นสิ่งที่ทำได้

ยากหรือมากเกินไปอีกครึ่งหนึ่ง อาจกระทบกระเทือนถึงวงจรเศรษฐกิจและก่อให้เกิดผลเสียต่อระบบธุรกิจการค้าส่วนรวมได้ แต่ตามองในอีกแง่หนึ่ง การควบคุมไม่ก็้อาจทำให้บริษัทเงินทุนนำเงินไปใช้ในทางไม่ก่อประโยชน์แต่อย่างใด และหนี้สูญจะมีมากขึ้น จนในที่สุดก็ตกลงเลิกกิจการไปมีผลเสียต่อระบบเศรษฐกิจส่วนรวมได้อีกเช่นกัน ขอปัญหาเหล่านี้จำต้องคิดคำนึงกันอย่างรอบคอบทั้งสองฝ่าย และให้ความยุติธรรมแก่ผู้ประกอบการที่บริษัทเหล่านี้จะสามารถดำรงอยู่รอดได้ในระบบเศรษฐกิจในเมื่อได้อนุมัติให้กิจการเหล่านี้มีขึ้นมาแล้ว

แต่อย่างไรก็ดี การที่กิจการใดจะมีปรัชญาคำเนินงานอย่างไร เป็นหลักก็ตาม แต่ก็มีไ้โทษความวาทะจะละเลยหน้าที่อื่น ๆ เสีย เช่น การทำกำไรยอมจะตองควบคุมไปกับความมั่นคงด้วย เป็นต้น และกำไรในปัจจุบันอาจมิใช่เป็นเป้าหมายอย่างเกียที่ธุรกิจต้องการสรรหาอีกต่อไป หากแต่ธุรกิจจะตองแน่ใจด้วยว่ากิจการของบริษัทจะสร้างความปลอดภัยให้แก่ลูกค้าและมีส่วนร่วมในการพัฒนาระบบเศรษฐกิจของประเทศเป็นส่วนรวมด้วยหรือไม่ ส่วนของตลาดที่เติบโตขึ้นและความเจริญรุ่งเรืองของกิจการนับได้ว่าเป็นเป้าหมายที่สำคัญที่ไ้รับการตระหนักและยึดปฏิบัติมากขึ้นทุก ๆ วันในปัจจุบัน และในที่สุดนี้้นักธุรกิจและฝ่ายบริหารชั้นสูงของกิจการจะตองมีหน้าที่รับผิดชอบตอสังคมเป็นการแสดงกานียมทอบุคคลภายนอกด้วย แต่บางครั้งสิ่งเหล่านี้ก็มิใช่เรื่องที่จะทำกันได้ง่าย ๆ เพราะปกติธุรกิจจะตองคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ ในสภาพการที่บีบบังคับอยู่ในตัว เป็นต้นว่า โอกาสที่จะดำเนินธุรกิจให้ประสบความสำเร็จ ความสามารถของผู้บริหารงาน และวิถีทางเลือกที่จะมุ่งไปสู่หลักชัยไ้ถูกต้อง อีกทั้งสนองความต้องการของกลุ่มผลประโยชน์รวมอันมีผู้ถือหุ้น พนักงาน ลูกค้า คู่แข่งชั้น รัฐบาล และประชาชนอันเป็นส่วนรวม

จากหลักต่าง ๆ เหล่านี้ทั้งในแง่ปรัชญาคำเนินธุรกิจ เป้าหมายและหน้าที่ความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารชั้นสูงตามที่ไ้กล่าวมาแล้วในบทนี้ ๆ อีกทั้งลักษณะของธุรกิจเงินทุนที่ประกอบอยู่ตลอดจนส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องและมีความสัมพันธ์อย่างใกล้ชิด ก็จะสามารถ

มองเห็นถึงปัญหาการจัดการงานของบริษัทเงินทุนในตัวด้วย กล่าวคือ หลักสำคัญที่สุดของกิจการบริษัทเงินทุน คือ การผันเงินให้เป็นประโยชน์มากที่สุดโดยมีเสถียรภาพ นั้นย่อมหมายถึงการหาค่าตอบแทนสูงสุดโดยหมุนเวียนได้เร็วและบ่อยครั้งในจำนวนเงินที่มีอยู่ก็จะทำให้บริษัทที่มีสมรรถภาพสูงในการดำเนินงาน แต่ทั้งนี้จะต้องให้มีจำนวนเงินที่สูญเสียน้อยที่สุดด้วย เพราะสินค้าหลักของบริษัทเงินทุนคือ "เงินซึ่งเป็นสิ่งที่หาได้ลำบากแต่มีค่าน้อยในปัจจุบัน" จึงจำเป็นที่จะต้องเพิ่มผลตอบแทนให้คุ้มค่างบค่าของเงินที่ได้ลดลงไปทุกทีตามหลัก Present Value ในแง่ของการบริหารการเงินธุรกิจ ด้วยประการต่าง ๆ เหล่านี้ ในการจัดการงานบริษัทเงินทุนของฝ่ายบริหารชั้นสูงในแง่จึงแบ่งปัญหาหลักที่เผชิญและประสบอยู่ในการจัดการงานให้ไปสู่ความสำเร็จบรรลุตามแบบแผนและวัตถุประสงค์ตามที่ได้ตั้งไว้ ออกเป็น 3 ประการใหญ่ ๆ คือ

1. ปัญหาด้านการดำเนินงาน อันมีปัญหาเรื่อง
 - 1) แหล่งเงินทุนที่ได้มาและการใช้ไป
 - 2) การให้บริการด้านอื่น ๆ
 - 3) สาขา
 - 4) ระบบบัญชีและงบการเงิน
 - 5) กฎหมายและความอุดหนุน
 - 6) การแข่งขัน
 - 7) การควบคุมบริษัท
 - 8) กลยุทธ์ในการดำเนินงาน
2. ปัญหาค่านโยบาย
 - 1) การจัดรูปงานและการเลือกบุคคลที่จะเข้าปฏิบัติงานในหน้าที่ต่าง ๆ
 - 2) การดำเนินตามโครงการ
 - 3) การตลาด
 - 4) การเลือกทำเลที่ตั้ง

- 5) การควบคุมภายใน
 - 6) ความรับผิดชอบต่อสังคม
3. ปัญหาการจกการงานให้ไปสู่ความสำเร็จ
- 1) ความสำเร็จในการจัดการ
 - ก) ปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวธุรกิจ
 - ข) ปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวบุคคล
 - 2) แนวโน้มในการแก้ไขปัญหาและข้อจำกัด
 - 3) การปรับตัวของฝ่ายบริหารชั้นสูงเพื่อมุ่งไปสู่ความสำเร็จในอนาคต

1. ปัญหาค่าเงินดำเนินงาน (Operating Problems)

การประกอบการของบริษัทเงินทุนก็เช่นเดียวกับการประกอบการของธุรกิจของธนาคารพาณิชย์คือเป็นไปในรูปการชำระเงิน แต่ต่างกันตรงที่บริษัทเงินทุนจะต้องผันเงินให้ได้มากกว่ากิจการธนาคาร โดยจะต้องใช้เงินให้ได้ประโยชน์มากที่สุด ฉะนั้นบริษัทเงินทุนจึงต้องแสวงหาเงินมาเพื่อลงทุนหาผลประโยชน์ตามอุปสงค์และอุปทานของตลาดเงินในรูปเงินลงทุน เงินกู้ยืม และเงินให้กู้ยืม ซึ่งแหล่งเงินที่บริษัทเงินทุนจะหามาได้จาก

- ก) ส่วนทุนของเจ้าของกิจการ คือ ผู้ถือหุ้นนั่นเอง เนื่องจากประกอบการในรูปบริษัทจำกัด และส่วนจากกำไรของกิจการ
- ข) เงินกู้ยืมหรือเงินฝาก จากประชาชนทั้งบุคคลธรรมดาและนิติบุคคลในรูปการออกตั๋วสัญญาใช้เงินทั้งเพื่อเรียกระยะสั้นหรือระยะยาว (ถ้ามี)
- ค) เงินกู้ยืมที่ได้รับจากสถาบันการเงินต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
- ง) เงินที่จะไถ่มาในรูปอื่น ๆ เช่น การออกหุ้นบุริมสิทธิ หุ้นกู้ เป็นต้น

ในจำนวนเงินที่บริษัทเงินทุนไคมานี้ ส่วนใหญ่ได้มาจากการกู้ยืมโดยออกตั๋วสัญญาใช้เงิน ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่สุดในการหาเงินเข้าของบริษัท เพราะมีจำนวนสูงมากเมื่อเทียบกับเงินที่ไคมาโดยทางอื่น ๆ (ดูจากตารางแนบคู่เปรียบเทียบค่านที่สี่ในร่องตั๋วเงินจ่าย ตารางที่ 13)

ส่วนในด้านการใช้เงินของบริษัทเงินทุนนั้นไคมาการใช้ไปในด้าน

- ก) การให้สินเชื่อและซื้อลดตั๋วเงินแก่ลูกค้า
- ข) การลงทุนในสถาบันทางการเงินต่าง ๆ
- ค) การลงทุนในหลักทรัพย์และทรัพย์สินอื่น ๆ

เนื่องจากการกาเงินและเงินของบริษัทเงินทุนนี้ เงินส่วนใหญ่เป็นเงินที่กู้ยืมมาจากประชาชน ซึ่งบริษัทเงินทุนมีพันธะที่จะต้องจ่ายคืนเมื่อผู้ลงทุนหรือประชาชนที่ไปกู้ยืมมาเรียกหรือเมื่อครบกำหนดระยะเวลาของตั๋วเงินที่ระบุไว้ ฉะนั้นบริษัทเงินทุนจึงต้องระมัดระวังที่จะจัดสรรการใช้เงินให้มีประสิทธิภาพที่สุด คือให้มีรายได้สูงโดยไม่เสียความมั่นคง และความคล่องตัว จะต้องมั่งเงินพร้อมที่จะจ่ายเงินกู้ยืมคืนแก่ผู้ลงทุน โดยที่ขณะเดียวกันจะต้องคำนึงถึงการแสวงหารายได้มาเพื่อใช้จ่ายต่าง ๆ ควบ เสรบ ถอดเบี้ยจ่ายตามตั๋วที่ระบุไว้ให้แก่ผู้ลงทุน เงินเดือนพนักงาน ค่าใช้จ่ายสำนักงาน และผลตอบแทนแก่ผู้ถือหุ้นซึ่งเป็นเจ้าของกิจการด้วย อย่างไรก็ตาม การรักษาความคล่องตัวและการแสวงหารายได้มักจะขัดแย้งกันอยู่ตลอดเวลา เพราะเมื่อมีความคล่องตัวสูง รายได้ก็จะน้อย แถถานำเงินไปลงทุนเสี่ยงภัยมาก รายได้ก็จะสูง ดังนั้นถ้าบริษัทเงินทุนไปกู้ยืมไปมากก็จะไครายไคมาก แต่ความคล่องตัวและความมั่นคงอาจจะลดลง เพราะกว่าที่จะได้เงินที่ให้กู้ยืมไปนั้นกลับคืนมากต้องใช้เวลาเป็นเดือน ๆ หรือเป็นปี หรือบางทีก็เก็บคืนมาไม่ได้เลย ทำให้มีหนี้สูญเกิดขึ้น ดังนั้นจึงจำเป็นที่จะต้องระมัดระวังในการรักษาสภาพคล่องและความมั่นคงไว้ให้ดีโดยไม่ให้เสียรายได้ไป มิเช่นนั้นอาจจะประสบผลขาดทุนขึ้นได้ คือหา รายได้ไม่พอค่าใช้จ่าย และพยายามลดการเสี่ยงภัยให้น้อยที่สุดด้วยการจัดสรรเงินให้เหมาะสม

กับสภาพการของตลาด เศรษฐกิจ และความสามารถในการชำระหนี้สินของผู้มาขอกู้ เพื่อให้เงินนั้นได้เกิดประโยชน์มากที่สุดโดยไม่เกิดความเสียหายให้แก่เจ้าของเงินที่นำมาลงทุนนั้นไป

1) แหล่งเงินทุนที่ไ้มาและการใช้ไป

แหล่งเงินทุนที่บริษัทจะแสวงหามาได้ มี

ก) ส่วนของเจ้าของทุน (เงินกองทุน) เงินจำนวนนี้เป็นเงินที่บริษัทเงินทุนได้รับมาใช้โดยไม่ต้องเสียดอกเบี้ยแต่จะต้องจ่ายผลตอบแทนออกไปในรูปเงินปันผลหรือส่วนแบ่งกำไร และเป็นปัจจัยที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่งในการให้ความคุ้มครองแก่ผู้นำเงินมาลงทุน และเจ้าหน้าที่ต่าง ๆ ให้ปลอดภัยจากผลสูญเสียที่อาจจะเกิดขึ้นกับเงินกู้ยืมหรือเงินฝากลงทุน กล่าวคือถ้าบริษัทเงินทุนเกิดประสบความล้มเหลว คำเนิงานขาดทุนหรือเกิดหนี้สูญ ผลขาดทุนหรือสูญเสียนั้นจะต้องหักออกจากส่วนของเจ้าของทุนก่อน ฉะนั้นถ้าส่วนของเจ้าของทุนมีมากก็เท่ากับบริษัทเงินทุนมีความมั่นคงในการที่จะให้ความคุ้มครองแก่ผู้ฝากเงินลงทุน และหนี้สินของบริษัทได้มาก แต่ถ้ามีน้อยผลสูญเสียที่เกิดขึ้นอาจจะกระทบกระเทือนต่อเงินกู้ยืมของบริษัทที่รับจากประชาชนได้ รัฐในฐานะผู้คุ้มครองผลประโยชน์ของสาธารณะได้ตระหนักถึงความสำคัญในเรื่องนี้ จึงได้กำหนดให้บริษัทเงินทุนจำต้องมีทุนจดทะเบียนอย่างน้อย 40 ล้านบาท และชำระแล้ว 20 ล้านบาทภายในเวลา 5 ปี นับจากวันที่ 23 กันยายน 2515 เพื่อให้จะให้ความคุ้มครองในความปลอดภัยของเงินที่นำมาลงทุนของประชาชนนั่นเอง

เมื่อพิจารณาโดยหลักการทั่วไปแล้ว จะเห็นว่าส่วนประกอบของเจ้าของทุนนั้นจะประกอบควย

- (1) เงินทุนที่ชำระแล้ว ได้แก่เงินค่าหุ้นที่ผู้ถือหุ้นได้ชำระให้แก่บริษัทหรือส่งเงิน
ให้กองทุนแล้ว

- (2) ส่วนเกินทุน ได้แก่ส่วนเกินที่เกิดจากการซื้อขายหุ้นของบริษัทเงินทุนนั้น ๆ เช่น ส่วนล้มมูลค่าหุ้น กำไรจากการริบหุ้น กำไรในการขายหุ้นของบริษัทที่รับซื้อคืนมา กำไรจากการรับบริจาคทรัพย์สินจากบุคคลภายนอก เป็นต้น แต่โดยปกติส่วนเกินทุนนี้จะมีเพียงประเภทเดียว คือ ส่วนล้มมูลค่าหุ้นเท่านั้น
- (3) สำรองตามกฎหมาย คือสำรองที่บริษัทจะต้องกันไว้จากกำไรสุทธิทุกปี อย่างน้อย 1 ใน 20 ส่วนของผลกำไรก่อนที่จะจ่ายเป็นเงินปันผลหรือส่วนแบ่งกำไรแก่ผู้ถือหุ้น และจะต้องกันไว้จนกว่าจะมีจำนวนถึง 1 ใน 10 ของจำนวนทุนของบริษัทหรือมากกว่านั้น ตามที่มีบัญญัติไว้ในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 1202
- (4) สำรองอันเป็นส่วนของผู้ถือหุ้น ได้แก่กำไรที่กันไว้เพื่อวัตถุประสงค์ต่าง ๆ ของกิจการ เช่น สำรองการขยายกิจการ สำรองเพื่อรักษาระดับเงินปันผล สำรองเพื่อเหตุฉุกเฉิน สำรองทั่วไป เป็นต้น
- (5) กำไรสะสม คือกำไรจากการประกอบธุรกิจ คงเหลือหลังจากจัดสรรแล้ว ได้แก่จำนวนเงินหลังจากที่บวกด้วยกำไรหรือหักด้วยผลขาดทุนของงวดปัจจุบัน และที่จ่ายเป็นเงินปันผลหรือเงินอย่างอื่นออกไปแล้ว คงเหลือสุทธิจริง ๆ ที่อยู่กับบริษัท
- (6) กำไรจากการที่ราคาทรัพย์สินเพิ่ม เช่นที่ทำกรหรืออสังหาริมทรัพย์ของบริษัท หรือหลักทรัพ์ที่บริษัทได้มา อาจมีราคาตลาดสูงกว่าราคาที่ซื้อมา หรือราคาตามบัญชี และบริษัทสามารถที่จะตราค่าเพิ่มได้เฉพาะตามที่กฎหมายกำหนด
- (7) สำรองลับ คือวิธีการอย่างหนึ่งที่ทำกันเป็นประเพณีในหมู่สถาบันการเงินที่จะเสริมสร้างความมั่นคงให้แก่กิจการ โดยสร้างสำรองลับขึ้นอันได้แก่สำรองที่ไม่มีบัญชีสำรองให้เห็นแต่ทำค้ำประกันแสดงผลกำไรให้หนอยกว่า

ความเป็นจริง โดยลक्षाของทรัพย์สินให้ต่ำกว่าความเป็นจริง หรือเพิ่ม
 พันธะในหนี้สินให้สูงกว่าความเป็นจริง เช่น ทัศนคติหรือตั้งสำรองค่าเสื่อม
 ราคาทรัพย์สิน หรือบัญชีหนี้สูญ ให้สูงกว่าความเป็นจริง หรือถ้กระจายใน
 งวดนั้นให้สูงขึ้นเป็นต้น จึงเป็นผลการทำสำรองล้มไม่มีการแสดงออกมา
 ให้ปรากฏเป็นผลให้บริษัทแสดงผลกำไรน้อยกว่าความเป็นจริง จึงไม่ต้องจ่าย
 เงินปันผลให้แก่ผู้ถือหุ้นในจำนวนสูง เป็นการประหยัดเงินจ่ายดอกเบี้ย
 ลง จึงเป็นการเพิ่มฐานะของบริษัทให้มั่นคงขึ้นทางหนึ่ง แต่ก็มีปัญหา
 กฎหมายเข้ามาเกี่ยวข้องกับเหมือนกันในเรื่องการชำระภาษีหรืออาจถูกฟ้อง
 ร้องเป็นความขึ้นมาได้ เพราะผู้มีส่วนได้เสียไม่ทราบถึงวัตถุประสงค์
 จะกลายเป็นการเห็นว่าฝ่ายบริหารชั้นสูงเป็นผู้ทุจริตไป

ข) เงินกู้ยืมหรือเงินฝากลงทุน ได้แก่เงินที่ประชาชนนำมาลงทุนซื้อตั๋วสัญญาใช้
 เงินโดยระบุชื่อผู้ลงทุน แบ่งออกเป็นประเภทใหญ่ ๆ ได้ 3 ประเภท คือ

- (1) เงินกู้ยืมตามตั๋วสัญญาใช้ เงินที่จะต้องจ่ายคืนเมื่อทรงถาม เงินประเภท
 นี้บริษัทเงินทุนมีพันธะที่จะต้องจ่ายคืนให้แก่ลูกค้าเมื่อเรียกหรือตาม
 คำสั่งขอถอนคืน ซึ่งบริษัทเงินทุนจะจ่ายได้ทุกเวลาที่ลูกค้าต้องการ
 โดยนับอายุตั๋วประเภทนี้มีกำหนดจ่ายคืนในระหว่างเวลา 6 เดือน
 นับจากวันที่ ๆ ลงในตั๋ว แต่ในทางปฏิบัติระยะเวลาอาจจะยาวกว่า
 นั้นได้ และลูกค้ามีสิทธิที่จะถอนคืนเมื่อใดก็ได้ แม้จะล่วงเวลากำหนด
 แล้ว แต่อัตราดอกเบี้ยที่คิดให้จะเท่ากันไม่ได้รับเพิ่มขึ้นตามระยะเวลา
 ที่เกินนั้นแต่อย่างไร
- (2) เงินกู้ยืมตามตั๋วสัญญาใช้ เงินที่จะต้องจ่ายคืนตามเงื่อนไขที่ซื้อคืน เป็น
 เงินฝากลงทุนประเภทที่มีเงื่อนไขโดยบริษัทจะกำหนดไว้ในตั๋วว่าจะรับ

ซื้อคืนอย่างไร หรือเงื่อนไขอื่นในการประกันการรับซื้อคืนล่วงหน้า

- (3) เงินกู้ยืมตามคำสัญญาใช้เงินที่จะต้องจ่ายคืนเมื่อสิ้นระยะเวลา โดยปกติจะถืออายุของตัวประเภทนี้มีกำหนด 1 ปี เรียกว่าตัวเงินจ่ายระยะสั้น แต่ลูกค้าอาจจะมาถอนก่อนกำหนดเวลาได้ โดยที่บริษัทจะคิดดอกเบี้ยให้น้อยลงตามระยะเวลาที่ฝากไว้ และอัตราดอกเบี้ยที่บริษัทกำหนดได้ในระยะเวลาต่าง ๆ กันตามตารางดอกเบี้ยของบริษัทบางแห่งอาจจะมีการหักดอกเบี้ยออกร้อยละ 0.5 จากอัตราดอกเบี้ยที่กำหนดเมื่อสิ้นระยะเวลาหนึ่งใด ถ้าลูกค้ามาถอนก่อนกำหนด เพราะบริษัทถือว่าทำให้เงินจำนวนนั้นขาดผลประโยชน์ของบริษัทไปเนื่องจากต้องจ่ายคืนล่วงหน้า แต่โดยส่วนรวมในปัจจุบันบริษัทเงินทุนต่าง ๆ จะไม่หักโดยวิธีนี้ แต่จะคิดดอกเบี้ยให้เท่าที่กำหนดในอัตราตารางดอกเบี้ยเมื่อสิ้นระยะเวลาหนึ่งใด เช่น ภายใน 1 เดือน 3 เดือน 6 เดือน 9 เดือน 1 ปี เป็นต้น ก็จ่ายให้ตามนั้น

นอกจากนั้น บริษัทเงินทุนบางแห่งยังรับฝากเงินลงทุนตามตัวประเภทนี้ มีกำหนดเวลาเกินกว่า 1 ปีขึ้นไป หรือเรียกว่า แบบระยะยาว คือระหว่าง 1 ถึง 6 ปี และคิดอัตราดอกเบี้ยให้สูงขึ้นตามระยะเวลาที่ลูกค้าฝากเงินนั้นไว้ แต่จะคิดโดยวิธีใดก็สุดแท้แต่วิธีการของแต่ละบริษัท ซึ่งไม่เหมือนกัน และมีเพียงจำนวนน้อยบริษัทที่จะรับฝากเงินลงทุนจากลูกค้าแบบระยะยาว เพราะโดยปกติเกือบทุกแห่งจะคิดจากรยะเวลามาตรฐาน คือ 365 วัน หรือ 1 ปี ถ้าลูกค้าประสงค์จะฝากเงินลงทุนอีกก็มักเอาใหม่เป็นงวด ๆ ละ 1 ปี อย่างเดียวกับเงินฝากประจำของธนาคารที่คิดระยะเวลาางวดละ 12 เดือน แล้วมาต่ออายุการฝากใหม่ แต่ทั้งนี้อัตราดอกเบี้ย

ที่จะให้ นั้นจะเป็นอัตราดอกเบี้ยที่คงใหม่ในช่วงเวลานั้น ๆ ไม่ได้คิด
อัตราเดิมเหมือนกับการฝากเงินประจำในธนาคาร

อัตราดอกเบี้ยของตัวสัญญาใช้เงินโดยเฉลี่ยที่บริษัทเงินทุนจ่ายให้
แก่ลูกค้า คุ้ได้จากตารางที่ 10 ดังนี้

ตารางที่ 10

สรุปสภาพอัตราดอกเบี้ยของตัวสัญญาใช้เงิน และตัวแลกเงินของบริษัทเงินทุนต่าง ๆ

อัตราดอกเบี้ย เทียบ ร้อยละต่อปี	อัตราดอกเบี้ยของตัวสัญญาใช้เงิน						อัตราดอกเบี้ยของตัวแลกเงิน		
	เดือนพฤศจิกายน 2518		เดือนธันวาคม 2518		เดือนมกราคม 2519		เดือน พ.ย. 18	เดือน ธ.ก. 18	เดือน ม.ค. 19
ระยะ เวลา	ช่วงอัตรา ดอกเบี้ย	จากรายงานส่วนใหญ่ มีช่วงอยู่ระหว่าง	ช่วงอัตรา ดอกเบี้ย	จากรายงานส่วนใหญ่ มีช่วงอยู่ระหว่าง	ช่วงอัตรา ดอกเบี้ย	จากรายงานส่วนใหญ่ มีช่วงอยู่ระหว่าง	ช่วงอัตรา ดอกเบี้ย	ช่วงอัตรา ดอกเบี้ย	ช่วงอัตรา ดอกเบี้ย
1 วัน	6-11.625	9.50	8-12	9-10	6-12	9	9-9.5	9	8.25-15
7 วัน	6-10.25	8-9	8-12	9-9.5	6-12	9	9-9.5	9-9.5	8.25-15
1 เดือน	6-10.50	9.50	8-10.5	9-9.5	6-12	9.5	9.5	9.5	8.75-15
3 เดือน	7-11	10	8-11	10	7-12	10	9.75-14.6	9.75	9.25-15
6 เดือน	8-11.66	10.5	8-11.66	10-10.5	8-12	10.5	10-10.25	10	9.75-15
9 เดือน	8-12.50	10.5	8-12.5	10.5	8-12	10.5-10.75	10.25-12.5	10.25-10.5	10.25-15
12 เดือน	9-13.33	11	8-13.33	11	8-12.25	11	10.5-12	10.5-11	11-15
18 เดือน	9-13.50	12	9-13.5	10	9-12.5	11	—	—	11-15
2 ปี	10-13.75	11.5	10-13.75	10-11.5	10-13	11.25	—	—	11-15
3 ปี	10-14	12	10-12	10-11	10-12	11	11.25	11.25	11-15
3 ปีขึ้นไป	10-12.125	11.5	10-14	10-12	10-12	11	11.5	11.5	11-15

หมายเหตุ : รวบรวมขึ้นจากรายงานของบริษัทเงินทุนต่าง ๆ ทั้งที่เป็นสมาชิกและที่ไม่ได้เป็นสมาชิกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวน 40 บริษัท
ในเดือน พฤศจิกายน 40 บริษัท ในเดือน ธันวาคม 2518 และเดือน มกราคม 2519 จำนวน 34 บริษัท
โดยที่บริษัทที่ออกตัวแลกเงินมีน้อยบริษัท จึงไม่มีการรายงานช่วงอัตราดอกเบี้ยของบริษัทส่วนใหญ่เหมือนอัตราดอกเบี้ยตัวสัญญาใช้เงิน

ที่มา : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การกู้ยืมเงินหรือรับฝากเงินลงทุน จากประชาชนนี้ บริษัทเงินทุนจะรับมาในรูป

- (ก) เงินสด เรื่องนี้ไม่มีปัญหาอย่างไร รับมาเท่าไรก็ออกตั๋วเงินให้ตามนั้นได้ทันที แต่จะต้องตรวจว่าธนบัตรหรือเหรียญนั้นไม่มีการปลอมแปลงและครบถ้วนตามที่เขียนไว้ในใบนำฝากเงินลงทุน
- (ข) เช็คของธนาคาร นอกจากจะต้องตรวจดูความถูกต้องตามรายการของเช็คทุกฉบับแล้ว ยังจะต้องขอให้เช็คนั้นผ่านบัญชีธนาคารของบริษัทเรียบร้อยก่อนที่จะออกตั๋วสัญญาใช้เงินตัวจริงไปให้ตามจำนวนเงินที่ระบุไว้ในเช็คนั้น ๆ เพราะจากประสบการณ์ ลูกคนที่ฝากเงินลงทุนเคยเช็คอาจจะมีเช็คคืนได้ ดังนั้น หากรับเป็นเช็คจึงควรออกใบรับชั่วคราวให้แก่ลูกค้าก่อน โดยมีเงื่อนไขว่าจะออกตั๋วเงินตัวจริงให้ก็ต่อเมื่อเช็คใบนั้นผ่านบัญชีธนาคารของบริษัทเรียบร้อยแล้ว โดยปกติจะออกได้ภายในวันรุ่งขึ้นของวันเปิดทำการธนาคาร แต่ถ้าเป็นเช็คที่รับรองแล้วโดยธนาคาร ถ้าไม่มีปัญหาอื่นใด ก็ออกตั๋วสัญญาใช้เงินให้แก่ลูกค้าตามจำนวนเงินในเช็คนั้นได้ทันที
- (ค) ตราสารเครดิตอื่น ๆ เช่น คราฟ หรือตั๋วแลกเงิน เป็นต้น คงปฏิบัติเช่นเดียวกับการรับเช็ค แต่บางแห่งอาจไม่รับก็ได้ โดยให้ลูกค้านำไปเปลี่ยนเป็นเงินสดหรือเช็คของธนาคารที่ลูกค้ามีบัญชีเปิดอยู่ก่อน จึงค่อยนำมาฝาก

การถอนเงิน

ลูกค้าจะถอนเงินได้ก็ต่อเมื่อนำตั๋วสัญญาใช้เงินใบที่บริษัทได้ให้ไว้เมื่อถอนนำเงินมาฝากลงทุน และจะต้องเซ็นชื่อตรงตามตัวอย่างลายเซ็นที่ได้ให้ไว้กับบริษัทในตอนแรก หากเป็นตั๋วสัญญาใช้เงินที่โอนกันก็จะคงเซ็นชื่อกำกับการโอนให้ตรงตามตัวอย่างลายเซ็นด้วย ถ้ามีปัญหาเกิดขึ้น บริษัทอาจจ่ายเงินจนกว่าจะสอบสวนข้อเท็จจริงเป็นที่เรียบร้อยแล้ว

โดยมากบริษัทเงินทุนมักจะไม่ยินยอมให้ตัวสัญญาใช้เงินนั้นโอนกันได้ จะระบุเจาะเฉพาะผู้ถือเท่านั้น เพราะมีปัญหายุ่งยากมาก ยกเว้นบางบริษัทที่ต้องการบริการลูกค้าให้ได้รับความสะดวกเหมือนการฝากเงินกับธนาคาร ก็ยินยอมให้มีการโอนตัวเงินได้

การจ่ายเงินคืน บริษัทอาจจ่ายด้วยเช็คของบริษัทหรือเงินสดพร้อมเงินต้นและดอกเบี้ย หากเป็นตัวระยะสั้น หรือจ่ายเฉพาะดอกเบี้ยก่อนในกรณีเป็นตัวมีเงื่อนไขพิเศษ หรือฝากแบบระยะยาวก็ได้ ทั้งนี้ผู้ดูแลแทนบริษัทจะต้องการบริการความสะดวกให้แก่ลูกค้ามากน้อยเพียงใด และสำหรับลูกค้าที่เป็นบุคคลธรรมดา บริษัทจะหักภาษี ณ ที่จ่ายจากดอกเบี้ยจ่ายไว้ 10% ตามประกาศกรมสรรพากร (ภาคผนวก ค.)

สำหรับกรณีลูกค้า ใดทำตัวสัญญาใช้เงินนั้นหาย จะต้องแจ้งให้กับบริษัททราบทันที เป็นลายลักษณ์อักษร พร้อมทั้งหลักฐานที่บริษัทต้องการ แล้วให้ลูกค้าเซ็นชื่อกำกับรับรอง พร้อมกันนั้นบริษัทจะยกเลิกตัวเงินใบแรก และจะออกตัวสัญญาใช้เงินฉบับใหม่เป็นใบแทนให้ และให้ถือฉบับใหม่แทนนี้เป็นหลักฐานที่ถูกต้องสำหรับลูกค้าใช้ในการถอนเงินต่อไป

การรับจำนำตัวสัญญาใช้เงินของบริษัท

ในบางกรณีลูกค้าจำเป็นต้องการใช้ตัวสัญญาใช้เงินของบริษัทเป็นหลักประกันหนึ่งทาง ๆ เช่น เงินกู้ยืม หรือการออกหนังสือค้ำประกัน ฯลฯ ก็อาจทำได้โดยจำนำตัวเงินนั้นกับบริษัทไว้เป็นหลักประกัน โดยไม่เก็บวางเงินที่ระบุไว้ตามตัวฉบับนั้น บริษัทอาจให้ลูกค้าสลักหลังตัวใบนั้น พร้อมทั้งกำหนดเงื่อนไขใด ๆ ลงไปด้วยก็ได้ แล้วยึดตัวเงินฉบับนั้นไว้เป็นหลักประกันประกอบกับสัญญากู้เงิน หรือหนังสือค้ำประกันแล้วแต่กรณี

อย่างไรก็ดี ในทางปฏิบัติบริษัทบางแห่งก็ยอมรับวิธีการนี้ แต่บางแห่งก็ให้ลูกค้าถอนเงินคืนไปพร้อมทั้งดอกเบี้ยตามระยะเวลาที่ลงทุนนั้น เพื่อลดงานของบริษัทลง ทั้งนี้ผู้ดูแลแทนนโยบายของบริษัทเงินทุนนั้นจะให้บริการแก่ลูกค้าซึ่งยอมจะแตกค่างกันออกไป

ก) เงินกู้ยืมที่ได้รับจากสถาบันการเงินต่าง ๆ ทั้งในประเทศและต่างประเทศ
ในการดำเนินธุรกิจ บางครั้งบริษัทเงินทุนจำเป็นต้องแสวงหาเงินกู้จากสถาบันการเงิน
ต่าง ๆ เพื่อนำมาใช้ในกิจการ อาจเป็นในรูปแบบเงินหมุนเวียนหรือขยายเครดิต และ
บางครั้งก็เพื่อพยุงบฐานะเงินสดสำรองและสภาพคล่องของบริษัทในขณะที่เงินลงทุนที่บริษัท
นำไปใช้นั้นยังหมุนกลับมาไม่ทัน

โดยปกติหนี้สินที่กู้ยืมจากในประเทศเป็นหนี้มีกำหนดระยะสั้น และอาจมีอัตรา
ดอกเบี้ยสูงกว่าหรือต่ำกว่าก็ได้ ขึ้นอยู่กับภาวะเศรษฐกิจในช่วงนั้น แต่ในกรณีหนี้เงินกู้ที่
บริษัทแสวงหามาเพื่อขยายเครดิตจะมีอัตราดอกเบี้ยค่าพอที่บริษัทเงินทุนจะได้รับผลกำไร
จากการนำเงินนั้นไปลงทุนหาผลประโยชน์ต่อ โดยอาจจูงจากรชนาคารพาณิชย์ บริษัทประกัน
ชีวิต บริษัทเงินทุนอื่น บริษัทห้างร้านหรือพ่อค้าที่ปล่อยเงินกู้เป็นทางการปกติ เป็นกัย
โดยกู้ยืมเงินในรูปแบบ

- (1) การขอเบิกเงินเกินบัญชีจากธนาคาร
- (2) โดยการจำนำใบฝากเงินประจำกับธนาคารนั้น ๆ
- (3) โดยสัญญากู้เงินทั่ว ๆ ไป อาจมีบุคคลหรือทรัพย์สินค้ำประกันหรือไม่ก็ได้
- (4) โดยการขายช่วงลคตัวเงินต่าง ๆ
- (5) โดยการจำนำหลักทรัพย์รัฐบาลไทยเป็นประกัน และจดทะเบียนโอนกรรมสิทธิ์
แก่ผู้รับจำนำ หรือขอรับชำระเงินกู้พันธบัตรก่อนถึงวันครบกำหนดไถ่ถอน
- (6) โดยการออกตั๋วสัญญาใช้เงิน หรือตั๋วแลกเงิน หรือเช็คลงวันที่ล่วงหน้า
ทั้งนี้อาจมีการค้ำประกันหรือไม่ก็ได้

ถ้าเป็นการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินต่างประเทศ อาจทำในรูปแบบ

- (1) ผ่านตัวแทนในประเทศ ซึ่งมีสถาบันการเงินต่างประเทศที่มีตัวแทนอยู่ใน
ประเทศไทย และให้กู้ยืมเงินตราต่างประเทศโดยมีกำหนดระยะสั้น คือ

ระยะเวลา 1 เดือน ถึง 1 ปี โดยคิดอัตราดอกเบี้ยต่ำ คือ ระหว่างร้อยละ 5.5 - 8.5 ต่อปี และมีเงื่อนไขที่จะคงชำระทั้งเงินต้น และดอกเบี้ยคืนเป็นเงินตราต่างประเทศที่ยืมมานั้น โดยมากมักจะเป็นเงินสกุลดอลลาร์สหรัฐอเมริกา และค่าใช้จ่ายที่จากทุนจากอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราที่จะคงนำมาคิดด้วย โดยปกติจะคงประมาณร้อยละ 1 - 1.5 ต่อการแลกเปลี่ยนแต่ละครั้ง

- (2) จากสถาบันการเงินต่างประเทศโดยตรง โดยที่บริษัทเงินทุนเป็นผู้ถือออกไปโดยตรง เป็นการกู้แบบระยะยาวคือ ตั้งแต่ 5 - 10 ปี มีอัตราดอกเบี้ยเฉลี่ยร้อยละ 7.5 - 10.5 ต่อปี เงื่อนไขการชำระคืนก็เหมือนแบบแรกคือคงชำระคืนเป็นเงินตราต่างประเทศทั้งเงินต้นและดอกเบี้ยแหล่งเงินทุนใหญ่ ๆ วิธีนี้ได้จากประเทศในยุโรปและในอาหรับ เรียกว่าเงินยูโรดอลลาร์ หรือดอลลาร์อาหรับ จากประเทศกลุ่ม OPEC แต่เป็นการจ่ายที่จะติดต่อกับยูโรดอลลาร์มากกว่าดอลลาร์อาหรับ เพราะยูโรดอลลาร์มีอัตราดอกเบี้ยต่ำกว่า และติดต่อกันสะดวกกับแหล่งเงินทุนโดยตรง ส่วนการกู้ดอลลาร์อาหรับดอกเบี้ยจะสูงกว่า เพราะถือว่าทางประเทศไทยกุ่มานอย และมักจะผูกกันไม่รู้เรื่อง เนื่องจากต้องติดต่อกับผู้แทนทางยุโรปอีกทอดหนึ่ง

แต่วิธีการกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินต่างประเทศจะมีปัญหาเรื่องการแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเข้ามาเกี่ยวข้อง เพราะคงชำระเงินทุนและดอกเบี้ยคืนเป็นเงินตราต่างประเทศ โดยวิธีนี้จึงคงมีการซื้อขายเงินตราต่างประเทศล่วงหน้า คือ การซื้อหรือขายเงินตราต่างประเทศที่จะคงส่งมอบเงินตรานั้นในภายหลัง และจะชำระค่าซื้อหรือขายเงินตรานั้นเป็นเงินบาท เมื่อไปส่งมอบเงินตราต่างประเทศที่ซื้อหรือขายนั้นไปแล้ว เพื่อป้องกันการขาดทุนมาก อันอาจจะเกิดจากอัตราแลกเปลี่ยนที่มีการเปลี่ยนแปลงเคลื่อนไหวอยู่เสมอ

จึงมีการซื้อขายล่วงหน้าไว้ ถ้าหากเป็นการกู้ยืมเงินมาใช้แบบระยะสั้น คือ 1 เดือน ถึง 1 ปี ก็จะมีการซื้อขายเงินตราต่างประเทศนั้นให้แก่นักการตามอัตราแลกเปลี่ยนล่วงหน้าไป ซึ่งไม่แตกต่างกันมากนัก แต่ถ้าเป็นการกู้แบบระยะยาวคือ 5 - 10 ปี จะมีปัญหามาก เพราะอัตราแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศอาจจะมีการเคลื่อนไหวอย่างรุนแรงใน ภายหน้าได้ และไม่มีธนาคารใดที่จะรับซื้อหรือขายล่วงหน้าจนถึงเพียงนั้น ก็จะเพิ่มปัญหา การเสี่ยงภัยในความผันแปรของอัตราแลกเปลี่ยนเข้ามาอีกปัญหาหนึ่ง ซึ่งฝ่ายบริหารชั้นสูง จะต้องตัดสินใจว่าคุ้มค่าหรือไม่ โดยจะอาศัยตัวเลขและการพยากรณ์ล่วงหน้า แต่ถ้าเป็น บริษัทเงินทุนที่มีสถาบันการเงิน เช่น ธนาคารหรือบริษัทการเงินต่างประเทศหนุนหลังอยู่ ปัญหานี้ก็ไม่น่าจะสำคัญนัก เพราะสามารถฉลักภาระไปให้แก่นักการหรือบริษัทการเงิน ที่โลกดำเนินธุรกิจด้านนี้เป็นการค้าปกติอยู่แล้วในต่างประเทศ อีกประการสถาบันการเงิน เหล่านี้ก็สามารถมีเงินตราต่างประเทศนั้น ๆ ใช้เองได้อยู่แล้ว จึงเป็นการสะดวกที่จะใช้ เงินทุนเหล่านี้ เพราะมีอัตราดอกเบี้ยต่ำ เมื่อเทียบกับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้ยืมในประเทศ

อัตราดอกเบี้ยที่สถาบันทางการเงินต่างประเทศเสนอมาด้วยกัน

อัตราดอกเบี้ยยูโรดอลลาร์ ณ วันที่ 29 ธันวาคม 2518 ของสถาบันการเงินแห่งหนึ่ง

	<u>ราคาเสนอ</u>	<u>ราคาที่ให้</u>
ข้ามคืน/สัปดาห์	5 - 1/8	5 - 1/4
7 วัน	5 - 1/8	5 - 1/4
1 เดือน	5 - 3/4	5 - 7/8
2 เดือน	5 - 7/8	6 - 0
3 เดือน	6 - 1/16	6 - 3/16
4 เดือน	6 - 7/16	6 - 9/16
5 เดือน	6 - 13/16	6 - 15/16
6 เดือน	6 - 15/16	7 - 1/16
9 เดือน	7 - 1/4	7 - 3/8
12 เดือน	7 - 1/2	7 - 5/8
2 ปี	8 - 1/4	8 - 1/2
3 ปี	8 - 1/2	8 - 3/4
4 ปี	9 - 0	9 - 1/4
5 ปี	9 - 1/4	9 - 1/2
เกินกว่า 5 ปี	—	7 - 1/2 ถึง 10 - 1/2

อัตรานี้จะเปลี่ยนแปลงไปทุกวัน ขึ้นอยู่กับตลาดเงินดอลลาร์ในประเทศยุโรป ซึ่ง
 เดินทางไปตามอุปสงค์และอุปทานของความต้องการเงินในทั่วโลกวันหนึ่ง พร้อมทั้งภาวะเศรษฐกิจ
 การเงินในตลาดยุโรป นอกจากนี้แต่ละสถาบันการเงินก็ให้อัตราที่ไม่เท่ากัน แต่ก็ใกล้เคียง
 กันมาก ดังนั้นการขอกู้เงินยูโรดอลลาร์จากสถาบันการเงินที่มีตัวแทนในประเทศและ
 ต่างประเทศในแต่ละวันจึงได้ให้อัตราไม่เท่ากัน และจากแต่ละแห่งก็ไม่เหมือนกัน บางวัน

ไถ่ในอัตราค่า แต่บางวันอาจจะสูงกว่าค่าเฉลี่ยของตัว แต่ถาเป็นการกู้ระยะยาวเกินกว่า 5 ปี อัตราดอกเบี้ยมักจะคิดเป็นอัตราเฉลี่ยซึ่งอยู่ในระหว่างร้อยละ 7.5 - 10.5 ต่อปี ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับอัตราการตกลงกันระหว่างผู้ขอกู้และผู้ให้กู้ ไม่มีอัตรากำหนดให้ล่วงหน้าถึงการใหญ่ขึ้นในระยะสั้น

ง) เงินที่จะไถ่มาในรูปแบบอื่น ๆ การแสวงหาเงินทุนมาใช้ในกิจการ นอกจากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ยังอาจหาไถ่มาในรูปแบบอื่นอีก เช่น ในรูปเงินทุนระยะยาว โดยไถ่จาก

(1) หุ้นทุน ประกอบด้วย

(ก) การออกหุ้นสามัญ คือ ออกหุ้นเพิ่มหรือขยายเงินทุนของบริษัทนั่นเอง แต่ผู้ที่ลงทุนในหุ้นสามัญย่อมหวังที่จะได้รับผลตอบแทนเป็นธรรมดา คือ เงินปันผล หรือส่วนแบ่งกำไร ซึ่งอย่างน้อยก็ควรจะได้เท่ากับดอกเบี้ยเงินฝากจากธนาคารพาณิชย์ หากบริษัทคาดคะเนว่าการออกหุ้นสามัญเพิ่มเพื่อขยายเงินทุนนั้นไม่มีผลทำให้อัตราผลตอบแทนต่อหุ้นของผู้ถือหุ้นสามัญเดิมลดลง ก็คงจะไม่มีปัญหาอะไร หากเงินไปในทางตรงกันข้าม คือ ทำให้อัตราผลตอบแทนของผู้ถือหุ้นสามัญเดิมลดลง หรือไม่สามารถสนองความต้องการของผู้ที่จะมาลงทุนซื้อหุ้นสามัญที่เพิ่มขึ้นใหม่ ก็ควรพิจารณาหาวิธีการเพิ่มจำนวนเงินทุนโดยการออกหลักทรัพย์อื่นแทนจะดีกว่า แต่การออกหุ้นสามัญก็ไม่ได้รับรองว่าจะสามารถประสบความสำเร็จในการขาย อันอาจจะเป็นการเสี่ยงต่อชื่อเสียงและโครงการของบริษัทได้ ซึ่งผลลัพธ์ที่ได้อาจทำให้เกิดมีการเปลี่ยนแปลงจำนวนตัวผู้บริหารชั้นสูงใหม่ได้ เพราะมีผู้มีสิทธิเสียงใหม่เข้ามาเพิ่มขึ้น ซึ่งฝ่ายบริหารชั้นสูงคนเดิมคงจะไม่ต้องการที่จะเสียผลประโยชน์ในเวลานี้ จึงเป็นปัญหาที่จะต้องคำนึงถึงก่อนจะใช้วิธีการนี้

- (ข) การออกหุ้นบุริมสิทธิ คือหุ้นที่ผู้เป็นเจ้าของมีสิทธิเรียกร้องเหนือทรัพย์สินของกิจการก่อนสามัญ แต่สิทธินี้มีอยู่ในวงจำกัดเพียงเท่ามูลค่าของหุ้นที่ระบุไว้เท่านั้น และเพียงได้รับเงินปันผลก่อนสามัญ แต่ไม่มีสิทธิออกเสียงในการบริหารงานของบริษัท ผู้ชนคนจึงไม่เป็นที่สนใจแก่ผู้ลงทุนนัก ปัญหาที่จะตามมาคือ ชายไม่ออก ไม่มีประโยชน์แต่อย่างใดจึงมีหุ้นบุริมสิทธิอีกชนิดหนึ่งออกตามมาคือเป็นชนิดที่แปลกเป็นหุ้นสามัญ ภายหลังได้ และมีสิทธิได้รับเงินปันผลทุกปี แต่สิทธิในการที่จะได้เปลี่ยนเป็นหุ้นสามัญนั้น ในทางปฏิบัติยังเป็นการยาก เพราะผู้ถือหุ้นสามัญเดิมไม่ยินยอมให้สิทธิเปลี่ยนได้ ดังนั้น หุ้นบุริมสิทธิชนิดนี้ จึงไม่เป็นที่สนใจในตลาดหุ้นในประเทศ ทั้งการขายซื้อและผู้ถือหุ้นสามัญเดิม จึงไม่ประสบผลสำเร็จในการขายอีก

(2) หุ้นกู้ คือตราสารที่ใช้ในการกู้เงินระยะยาวของบริษัท เป็นที่รู้จักแพร่หลายอยู่ในประเทศขณะนี้ แต่ตลาดก็ไม่กว้างขวางนัก เพราะขาดการค้ำประกันและเงื่อนไขในการรับซื้อคืนก่อนครบกำหนดไถ่ถอน และเป็นหุ้นจมซึ่งเปลี่ยนเป็นเงินสดได้ยากกว่า พร้อมทั้งอัตราดอกเบี้ยก็ไม่น่าสนใจเมื่อเปรียบเทียบกับ การเอาเงินจำนวนนั้นไปลงทุนด้านอื่น เช่น การซื้อตั๋วสัญญาใช้เงินของบริษัทเงินทุน ซึ่งได้อัตราดอกเบี้ยสูงถึงร้อยละ 12.5 ต่อปี และสามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้คล่องกว่า อย่างไรก็ตาม หุ้นกู้ที่แบ่งออกได้ดังที่นิยมอยู่ในตลาดหุ้นเวลานี้มี

- (ก) หุ้นกู้ชนิดธรรมดา คือผู้ถือหุ้นเปรียบเสมือนเป็นเจ้าของบริษัท มีสิทธิรับดอกเบี้ยหุ้นกู้เป็นประจำทุกงวดในอัตราที่แน่นอนตลอดระยะเวลาที่หุ้นนั้นยังไม่ถึงกำหนดชำระคืน แต่มีภาระเสี่ยงภัยเท่ากับเจ้าของบริษัทที่อาจจะไม่ได้รับเงินคืน หากบริษัทนั้นประสบความล้มเหลวหรือล้มละลาย

- (ข) หนี้กู้ยืมมีค่าประกัน คือหนี้กู้ยืมที่ออกขายโดยมีผู้ค้ำประกันในการใช้เงินต้นและดอกเบี้ย เช่น ธนาคารพาณิชย์หรือสถาบันการเงิน เป็นผู้ค้ำประกัน ทำให้ผู้ลงทุนมีความเชื่อถือในหนี้ยิ่งขึ้นว่าจะไม่สูญ จึงมีผู้นิยมซื้อมากในขณะนี้ แต่การค้ำประกันอาจจะมีเงื่อนไขหรือไม่มีเงื่อนไขก็ได้ และทำให้บริษัทผู้ออกหนี้กู้เสียค่าใช้จ่ายเพิ่ม โดยเสียค่าค้ำประกันให้แก่ผู้ค้ำประกันอีกทอดหนึ่ง ซึ่งจะคุ้มหรือไม่ก็ขึ้นอยู่กับสภาพทางเศรษฐกิจ ความต้องการเงินทุน และความเห็นของฝ่ายบริหารชั้นสูง ประกอบกับการที่จะหาผู้ค้ำประกันได้หรือไม่

นอกจากนี้ในบางกรณี ยังอาจจะมีการออกหุ้นกู้ชนิดมีทรัพย์สินมาจำนองไว้ เพื่อเป็นหลักประกันต่อผู้ถือหุ้นว่า ถ้าหากบริษัทล้มละลาย ผู้ถือหุ้นกู้ชนิดนี้จะมีสิทธิในทรัพย์สินที่ค้ำประกันอย่างเต็มที่ และอาจขายเอาเงินคืนมาได้ แต่ในประเทศยังไม่นิยมซื้อขายหุ้นชนิดนี้

การใช้วิธีที่ 4 นี้ เพื่อเป็นการแสวงหาเงินทุนมาใช้ จะใช้เป็นที่สุดท้ายคือเมื่อ 3 วิธีแรกได้ใช้ไปแล้ว นอกจากบางครั้งในเรื่องออกหุ้นสามัญซึ่งเป็นความประสงค์ของผู้ถือหุ้นเดิมที่จะขยายกิจการและรับซื้อเองเพิ่มขึ้นหรือเกือบทั้งหมด หรือเพื่อต้องการเพิ่มทุนตามกฎหมาย จึงจำเป็นต้องใช้วิธีนี้ก่อน

เท่าที่กล่าวมานี้เป็นแหล่งเงินของบริษัทเงินทุนจะสามารถแสวงหาเข้ามาใช้ในกิจการได้ เมื่อบริษัทเงินทุนหาเงินมาได้ จำเป็นที่จะต้องนำไปลงทุนเพื่อหาผลประโยชน์ เพราะถ้าเก็บไว้จะต้องเสียดอกเบี้ยให้แก่เงินกู้ยืมที่กู้นั้น ซึ่งมีค่าใช้จ่ายสูงพอควร จึงจำเป็นที่จะต้องเพิ่มผลตอบแทนให้คุ้มกับค่าของเงินที่ไหลลงไปอีกควาย เมื่อเทียบกับกิจการค้าประเภทอื่นที่มีได้โดยภายใต้การควบคุมของกฎหมายเฉพาะ บริษัทเงินทุนอาจได้รับผลตอบแทนจากเงิน

ที่นำไปลงทุนระหว่าง 12 - 24 เปอร์เซ็นต์ต่อปี ในขณะที่กิจการค้าอื่นอาจมีกำไรสูงถึง 100 - 300 เปอร์เซ็นต์โดยไม่มีกฎข้อห้ามการค้ากำไรแต่อย่างใด ซึ่งผิดกับกิจการใหญ่ยืมเงิน กฎหมายโคระบุให้คิดดอกเบี้ยได้ไม่เกินร้อยละ 15 ของเงินต้นต่อปี แต่ความข้อนี้อาจครอบคลุมถึงวิธีการคิดดอกเบี้ยและเงินต้นโดยส่งคืนเป็นงวด ๆ อันก่อให้เกิดดอกเบี้ยซ้อนดอกเบี้ยขึ้นได้ในตัว เป็นดอกเบี้ยทบต้น จึงสามารถที่จะให้อัตราผลตอบแทนสูงกว่า 15 เปอร์เซ็นต์ต่อปีได้ เพราะกฎหมายเพียงแค่วางไว้ไม่ให้คิดเกินร้อยละ 15 ต่อปี ในการกู้ยืมเงินเท่านั้น นอกจากนั้นการคิดค่าธรรมเนียมในการรับจำนอง และการขายฝาก หรือการขายโดยผ่อนชำระหรือเช่าซื้อ ก็ไม่อยู่ในข่ายควบคุมนี้ด้วย จึงมีทางที่บริษัทเงินทุนจะคิดอัตราผลตอบแทนเกินกว่า 15 เปอร์เซ็นต์ได้อยู่ในตัว และโดยเฉลี่ยบริษัทเงินทุนส่วนใหญ่จะต้องทำกำไรและผลตอบแทนเมื่อคนก่อนหักค่าใช้จ่ายในระหว่าง 12 - 24 เปอร์เซ็นต์ต่อปี จึงจะคุ้มค่าการดำเนินงานไม่ขาดทุน เพราะถ้าทำได้ต่ำกว่านี้จะไม่คุ้มผลดอกเบี้ยจ่ายสำหรับเงินทุนที่กู้ยืมมาจากประชาชน โดยเฉลี่ยเสียค่าใช้จ่ายระหว่าง 8 - 13 เปอร์เซ็นต์ต่อปี อันจะทำให้บริษัทเงินทุนขาดทุนทนนอยู่ไม่ได้

ดังนั้นเงินที่จะนำไปลงทุนหาผลประโยชน์ก่อนนั้น แยกออกได้เป็น 3 ประเภท คือ

ก) การให้สินเชื่อและเครดิต คือการให้กู้ยืมเงินและซื้อหลักทรัพย์นั้นเอง เป็นการกระจายเงินทุนที่สำคัญยิ่งของบริษัทเงินทุน เพราะรายได้ส่วนใหญ่ของบริษัทจะได้จากดอกเบี้ยการปล่อยสินเชื่อ ในขณะที่เกี่ยวกับการปล่อยสินเชื่อเป็นสิ่งที่ต้องเผชิญกับอัตราเสี่ยงสูง ฉะนั้นการปฏิบัติการทั่ว ๆ ไป บริษัทเงินทุนจะต้องวางนโยบายในการให้สินเชื่อให้เหมาะสมกับปริมาณเงินที่มีอยู่และความต้องการของตลาดเงิน ประกอบกับความสามารถของผู้ขอที่จะชำระคืน โดยคำนึงถึงความปลอดภัยจากผลสูญเสียที่อาจจะเกิดขึ้น รายได้ที่จะได้รับจากเงินสินเชื่อ ตลอดจนบริการที่จะอำนวยให้แก่สาขานั้นเป็นสิ่งสำคัญ โดยจะวางนโยบายในเรื่องนี้อย่างกว้าง ๆ เป็น 2 ประการคือ

(ก) วงเงินที่จะให้สินเชื่อแก่ธุรกิจการค้าในทางต่าง ๆ ทั้งชนิดที่ให้แก่บุคคลธรรมดาและนิติบุคคล ซึ่งขึ้นอยู่กับนโยบายการปล่อยเงินกู้ของแต่ละบริษัท และความเห็นของฝ่ายบริหารชั้นสูง ประกอบกับความตกลงการของตลาดกวด

(ข) กำหนดวงเงินที่ผู้บริหารงานหรือสาขาจะมีอำนาจอนุมัติให้กู้ยืมแก่และรายการให้สินเชื่อและเกร็ดคิดของบริษัทเงินทุน อาจแบ่งได้ในรูปต่าง ๆ ดังนี้

(1) เงินให้กู้ยืมตามสัญญาเงินทั่ว ๆ ไป

เงินที่ให้กู้ยืมแบบนี้ หมายถึง การที่บริษัทเงินทุนให้ลูกค้ากู้ยืมเงินเป็นก้อนจำนวนหนึ่ง โดยมีกำหนดเวลาชำระหนี้ที่แน่นอน ซึ่งอาจจะมีการชำระหนี้คืนกันเพียงครั้งเดียวเต็มจำนวน หรือโดยผ่อนชำระเป็นงวด ๆ โดยจะคิดดอกเบี้ยตามอัตราที่ตกลงกัน แต่จะไม่เกินอัตราสูงสุดที่กฎหมายกำหนดไว้ เมื่อตกลงกันแล้ว บริษัทก็จะให้ลูกค้าทำสัญญาเงินและสัญญาเกี่ยวกับหลักประกัน โดยอาจจะมีการประกันด้วยบุคคลหรือหลักทรัพย์ก็ได้ ทั้งนี้สุดแต่ความเหมาะสมของชนิดการกู้ยืม ๆ ซึ่งถ้าเป็นหลักทรัพย์อาจจะมีการทำสัญญาจำนอง จำนำ หรือซื้อฝากก็ได้ หลังจากลูกค้าได้ทำสัญญาและมอบหลักทรัพย์ไว้ต่อบริษัทเรียบร้อยแล้ว บริษัทก็จะจ่ายเงินให้แก่ลูกค้าไปโดยวิธี

- จ่ายเป็นเงินสด
- จ่ายโดยเช็คของบริษัท สั่งจ่ายแก่ลูกค้า
- หรือเช็คของธนาคารที่มีการรับรองแล้วให้แก่ลูกค้า

การกู้ยืมนี้บริษัทเงินทุนอาจจะให้กู้ยืมแก่ธุรกิจการค้า หรือส่วนบุคคล เพื่อนำไปใช้ในกิจการเงินทุนเพื่อการพาณิชย์ เพื่อการพัฒนา เพื่อการจำหน่าย และการบริโภค และเพื่อการเคหะ โดยเฉพาะการใหญ่เพื่อการเคหะอาจจะเป็นรูปบริษัทรับจ่ายเงินแทนผู้ซื้อให้แก่ผู้จัดสรรที่ดินและบ้าน แล้วให้ลูกค้าผ่อนชำระคืนเงินคืนพร้อมดอกเบี้ยแก่บริษัท

หรือบริษัทใหญ่ซื้อบ้านและที่ดินกู้ยืมไปแล้วคอยมาผ่อนชำระหนี้คืนทีหลังเป็นงวด ๆ พร้อม
ดอกเบี้ยให้แก่บริษัท ซึ่งอาจมีระยะปานกลางหรือระยะยาว หรือจัดเป็นในรูปแบบให้เขาซื้อ
แกดลูกคาหรือการผ่อนชำระ ส่วนการผ่อนรถยนต์และของใช้อื่น ๆ ก็คงเช่นเดียวกัน

แต่ก็มีบางบริษัทที่ไม่ได้รับอนุญาตให้ประกอบธุรกิจเงินทุนทั้งหมด
ทุกประเภท คงประกอบไปเฉพาะประเภทที่ขออนุญาตไว้ ซึ่งวิธีการก่อกองคล้ายกัน และโดย
ปกติการใหญ่โดยใช้สัญญาการเงินจะเป็นการกู้แบบระยะปานกลางหรือระยะยาว เพราะถ้าเป็น
ระยะสั้นบริษัทการเงินจะใหญ่แบบใช้ซื้อลดค่าเงินมากกว่า เพราะสะดวกแก่การปฏิบัติงาน

(2) การใหญ่กู้ยืมโดยกำหนดเป็นวงเงิน

การกู้แบบนี้เป็นการกู้ที่ลูกค้าไม่จำเป็นต้องจะมาเอาเงินทั้งหมดเป็น
ก้อนในคราวเดียว แต่จะมาเบิกทีละเท่าไรก็ได้จนกว่าจะถึงยอดวงเงินที่กำหนดให้ ซึ่งวิธีนี้
คล้าย ๆ กับเงินเบิกเกินบัญชีของธนาคาร ซึ่งจะกีดดอกเบี้ยเฉพาะยอดเงินที่เบิกออกไป
และเมื่อลูกค้ามีเงินพอที่จะมาชำระหนี้คืนโดยปกติจะเป็นชนิดการหมุนเวียนจำนวนเงินเข้า
ออกอยู่ตลอดเวลา โดยอาจจะมีเงื่อนไขเพิ่มเติมให้มีระยะเวลาใดเวลาหนึ่งที่ลูกค้าจะต้อง
ชำระหนี้คืนทั้งหมดก่อน เมื่อสิ้นวงระยะเวลานั้นไปแล้ว จึงจะมาเบิกเงินจากบริษัทใหม่
วิธีนี้จะใช้สำหรับลูกค้าที่มีฐานะเกรงติดหนี้พอสมควร และต้องการใช้บริการเงินกู้ของบริษัท
อยู่เป็นประจำ เพื่อเป็นการประหยัดไม่ตองเสียเวลามาทำสัญญาหรือขออยู่เป็นคราว ๆ ไป
ซึ่งเป็นการสะดวกทั้งสองฝ่าย ส่วนหลักประกันและวิธีการเบิกเงินก็คงเหมือนกับ
การใหญ่กู้ยืมตามสัญญาเงินนั่นเอง

การใหญ่วิธีนี้ส่วนใหญ่บริษัทการเงินจะใหญ่แก่ธุรกิจการค้ามากกว่า
ส่วนบุคคล และใหญ่เพื่อจัดการเงินทุนเพื่อการพาณิชย์ และจัดการเงินทุนเพื่อการพัฒนา
เป็นส่วนใหญ่

(3) การซื้อตั๋วเงิน

คือการที่ผู้ถือตั๋วเงิน เช็ค หรือตราสารเปลี่ยนมืออื่น ๆ มาขายลดให้แก่บริษัทเงินทุนก่อนที่ตั๋วเงิน เช็ค หรือตราสารเปลี่ยนมือนั้นจะถึงกำหนดเวลาชำระเงิน เป็นธุรกิจหลักที่ทำเงินให้แก่บริษัทเงินทุนมากที่สุด ประมาณว่า 80% ของการใช้เงินทุนของบริษัทเงินทุนจะเข้าไปในคานนี้ (ก็จะเห็นได้จากงบดุลเปรียบเทียบกันทรัพย์สินตามตารางที่ 13) การรูปแบบวิธีซื้อลดตั๋วเงิน แบ่งแยกออกได้เป็น 2 ประเภทคือ

- (ก) ซื้อลดตั๋วเงินในประเทศ คือตั๋วสัญญาใช้เงิน ตั๋วแลกเงิน และเช็ค ที่ผู้ออกตั๋วและผู้จ่ายเงินอยู่ในประเทศ
- (ข) ซื้อลดตั๋วเงินต่างประเทศ คือตั๋วเงินที่ผู้ออกตั๋วหรือผู้จ่ายเงิน ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่งหรือทั้งสองฝ่ายอยู่ในต่างประเทศ ประกอบด้วย
- ตั๋วเงินค่าสินค้าที่ส่งออก ซึ่งผู้ออกตั๋วในประเทศส่งผู้ซื้อสินค้าในต่างประเทศให้จ่ายเงิน
 - ตั๋วเงินค่าสินค้าที่สั่งเข้า ซึ่งผู้ออกตั๋วในต่างประเทศส่งผู้ซื้อในประเทศให้จ่ายเงิน

ตั๋วเงินสองชนิดนี้ ทั้งตั๋วในประเทศและต่างประเทศ อาจจะเป็นตั๋วเงินที่เกิดจากการค้าจริง ๆ และตั๋วเงินที่ไม่มีเอกสารทางการค้าประกอบ คือตั๋วเงินหรือเช็คที่ผู้ถือเป็นผู้ออกเอง โดยปกติจะเป็นการกู้ยืมระยะสั้น คือมีกำหนดระยะเวลาที่จะต้องจ่ายคืนระหว่าง 15 - 180 วัน แต่ในทางปฏิบัติระยะเวลาที่กำหนดอาจจะไม่ใช่เป็นระยะเวลานั้นก็ได้ แต่เป็นตั๋วเงินหรือเช็คที่เขียนขึ้นมาลงวันที่ล่วงหน้าหรือไม่ลงวันที่เพื่อใช้เป็นหลักฐานประกอบการกู้ยืมเงินตามวิธีใช้สัญญาเงินทั่ว ๆ ไป และวิธีกู้ยืมโดยกำหนดเป็นวงเงินตามที่ได้กล่าวมาแล้ว

แต่บริษัทเงินทุนส่วนมากจะให้กู้หรือรับซื้อลดเฉพาะตัวเงินในประเทศเท่านั้น ส่วนตัวเงินต่างประเทศทำกันน้อย เพราะมีเรื่องยุ่งยากทางแลกเปลี่ยนเงินตราต่างประเทศเข้ามาเกี่ยวข้อง และแข่งขันกับบริการของธนาคารในค่าน้ำไม่ได้อีก เพราะเป็นธุรกิจที่ธนาคารทำเป็นประจำและสะดวกกว่า แต่ถ้าเป็นบริษัทเงินทุนที่มีธนาคารหนุนหลังหรือสถาบันการเงินต่างประเทศให้ความช่วยเหลืออยู่ก็สามารถทำไต่สะดวกและแข่งขันกับธนาคารพาณิชย์ได้

ส่วนเรื่องดอกเบี้ยหรือค่าบริการแต่ละครั้ง บริษัทเงินทุนจะคิดดอกเบี้ยหรือส่วนลดล่วงหน้า โดยหักออกจากเงินที่จะจ่ายให้แก่ลูกค้าทันที โดยคำนวณตามระยะเวลาที่เขียนล่วงหน้าในตั๋วนั้น โดยมีผู้วิเคราะห์ดอกเบี้ยหรือส่วนลดในการรับซื้อลดตัวเงินนี้ไว้ดังนี้ โดยประมาณไว้ว่า อัตราดอกเบี้ยหรือส่วนลดที่จะคิดอยู่ระหว่าง 12 - 15 เปอร์เซ็นต์ต่อปีสำหรับลูกค้าที่เครดิตดี คิด 18 - 24 เปอร์เซ็นต์ต่อปี สำหรับลูกค้าที่เครดิตพอใช้ และคิด 24 เปอร์เซ็นต์ต่อปี หรือมากกว่าสำหรับลูกค้าที่เครดิตไม่น่าไว้วางใจ แต่อัตรานี้ย่อมจะเปลี่ยนแปลงไปตามสภาวะเศรษฐกิจในวงเวลานั้น ๆ และมักจะกำหนดออกมาเป็นรายเดือน เช่น ร้อยละ 1.00 - 2.00 บาทต่อเดือน นอกจากนี้ยังอาจมีการคิดค่าธรรมเนียมและค่านายหน้าเพิ่มเข้าไปอีกด้วย

สำหรับอัตราดอกเบี้ยเงินกู้สินเชื่อโดยเฉลี่ยของบริษัทเงินทุนต่าง ๆ ที่คิดจากลูกค้าและถือเป็นรายได้ของบริษัท ทั้งนี้โดยไม่รวมค่าบริการ ค่าธรรมเนียม หรือค่านายหน้าที่จะคิดเพิ่มอีกในบางกรณี กู้ได้จากตารางที่ 11 ดังนี้

ตารางที่ 11

สรุปสภาพอัตราดอกเบี้ยของเงินกู้ยืมหรือสินเชื่อ

อัตราดอกเบี้ย เทียบกับ ร้อยละต่อปี ระยะเวลา	เดือนพฤศจิกายน 2518		เดือนธันวาคม 2518		เดือนมกราคม 2519	
	ช่วงอัตรา ดอกเบี้ย	จากรายงานส่วนใหญ่ มีช่วงอยู่ระหว่าง	ช่วงอัตรา ดอกเบี้ย	จากรายงานส่วนใหญ่ มีช่วงอยู่ระหว่าง	ช่วงอัตรา ดอกเบี้ย	จากรายงานส่วนใหญ่ มีช่วงอยู่ระหว่าง
1 วัน	10-15	10.5-11.5	10-15	11.5-15	10-15	12-15
7 วัน	10-15	12-15	10-15	12-15	10-15	12-15
1 เดือน	10-15	11.5-15	10-15	12-15	10-15	11.25-15
3 เดือน	10-15	12-15	10-15	12-15	10.5-15	11.5-15
6 เดือน	10-15	12-15	10-15	11.5-15	10.5-15	11.5-15
9 เดือน	10-15	12-15	10-15	12-15	10.5-15	12-15
12 เดือน	10-15	13-15	10-15	12-15	10.5-15	13-15
18 เดือน	10-15	12-15	10-15	12-15	10.5-15	13-15
2 ปี	10-15	13-15	10-15	12-15	10.5-15	13-15
3 ปี	10-15	13-15	10-15	12-15	10.5-15	13-15
3 ปีขึ้นไป	10-15	13-15	10-15	12-15	10.5-15	13-15

หมายเหตุ : รวบรวมขึ้นจากรายงานที่บริษัทเงินทุนต่าง ๆ ทั้งที่เป็นสมาชิกและที่ไม่ได้เป็นสมาชิกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย
จำนวน 40 บริษัท ในเดือนพฤศจิกายน 40 บริษัทในเดือนธันวาคม 2518 และเดือนมกราคม 2519 จำนวน 34 บริษัท

ที่มา : ตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

การรับชำระหนี้คืนและการตีความทางหนี้

การให้สินเชื่อบางครั้งก็เกินตามกำหนด และหนี้ที่อาจจะไม่ได้รับคืนภายใน
 เวลาที่กำหนด หรืออาจมีหนี้สูญเกิดขึ้น ดังนั้นบริษัทเงินทุนจึงต้องกำหนดนโยบายในเรื่องนี้
 ไว้คือ ถ้าเป็นกรณีที่ถูกหนี้ย่นำเงินมาคืน หรือตัวเงิน เช็ค ที่รับมาได้รับการชดใช้เงิน
 เรียบร้อย ก็ไม่มีปัญหาอะไร หนี้ที่มีดอกเบี้ยเป็นอันระงับไป หากหนี้บางรายที่ถูกกู้ไม่
 สามารถชำระคืนภายในเวลาที่กำหนดและขอพักผ่อนการชำระหนี้ เมื่อบริษัทเห็นสมควรก็
 อนุมัติให้เลื่อนต่อไปได้โดยอาจขอให้ลูกค้านำหลักทรัพย์ใหม่ ออกตัวเงินหรือเช็คมาให้
 บริษัทใหม่ พร้อมทั้งให้มูลค่าประกันยินยอมรับค่าประกันต่อไปด้วย แต่ต่ำกว่าหนี้รายใด
 มีที่ทว่าอาจจะเกิดเป็นหนี้สูญขึ้น บริษัทควรจะทำทุก ๆ วิธีการที่จะทำความตกลงกับลูกค้าเสีย
 ก่อนเพื่อที่จะให้หนี้นั้นได้มีการชำระคืนก่อนที่จะดำเนินการตีความกับลูกค้าเพื่อขอให้ศาลบังคับให้ลูกค้า
 ชำระหนี้คืนแก่บริษัท ซึ่งเป็นทางออกสุดท้ายที่บริษัทจะใช้ในเมื่อไม่มีทางเลือกเหลือใดเท่านั้น

ข) เงินที่นำไปลงทุนในสถาบันการเงินต่าง ๆ

เงินจำนวนนี้เป็นเงินลงทุนส่วนหนึ่งที่บริษัทเงินทุนนำไปหาผลประโยชน์ใน
 สถาบันการเงินต่าง ๆ ได้แก่ เงินที่ฝากในธนาคารพาณิชย์ในรูปเงินฝากประจำหรือ
 เพื่อเรียก หรือฝากลงทุนในบริษัทเงินทุนอื่น เพื่อเป็นการหารายได้อีกทางหนึ่ง การที่
 นำเงินไปฝากกับธนาคารพาณิชย์เพื่อโครงการให้บริการของธนาคารพาณิชย์อย่างหนึ่ง คือ
 บัญชีกระแสรายวัน หรือการให้เช็คนั้นเอง เพื่อสะดวกแก่การดำเนินงานของบริษัทเงินทุน
 และการฝากเงินประจำในธนาคารพาณิชย์เพื่อหวังผลในดอกเบี้ยและการกู้ยืมเงินหรือค่า
 ประกันจากธนาคารพาณิชย์ เพราะบริษัทได้มีการติดต่อกับธนาคารเป็นทางการปกติ ก็จะทำให้
 เกร็ดเล็กของบริษัทย่อยในสายตาของธนาคารก็ขึ้น แม้บางครั้งดอกเบี้ยที่ได้จากเงินฝากประจำ
 ของธนาคารเพียงร้อยละ 8 ต่อปี ก็ยังดีกว่าที่จะเก็บเงินส่วนเกินไว้โดยไม่ได้รับผล
 ประโยชน์แต่อย่างใด อีกประการก็ได้ผลประโยชน์ทางอื่นด้วย คือเงินฝากสามารถสร้าง

เงินกู้หรือเงินทุนหมุนเวียน พร้อมทั้งสภาพคล่องของบริษัทอาจมีสูงขึ้น เพราะมีจำนวนเงินสำรองที่สามารถเปลี่ยนเป็นเงินสดได้โดยง่าย อีกทั้งยังใช้เป็นเงินทุนสำหรับดำรงเป็นสินทรัพย์สภาพคล่องตามกฎหมายได้อีกด้วย

การลงทุนในสถาบันการเงินอื่น เช่น การซื้อตั๋วสัญญาใช้เงินของบริษัทเงินทุนอื่น บางแห่งก็โคกอกเบียดสูงกว่าที่บริษัทผู้นำเงินไปลงทุนนั้นจ่ายให้แก่ลูกค้า แต่ได้จากบางแห่งค่าความงามก็มี ก็ยังเป็นการดีกว่าที่จะเก็บเงินส่วนเกินนั้นไว้ โดยมีแต่ทางเสียคอกเบียดจ่ายแก่ตั๋วสัญญาใช้เงินให้แก่ลูกค้าอย่างเดียว และบางครั้งหากเกิดเงินทุนหมุนเวียนขาดแคลนขึ้นมาชั่วคราวอาจจะขอกลับมาได้ เนื่องจากมีการติดต่อกันมาก่อน ก็ย่อมจะทำได้ง่าย

สิ่งเหล่านี้ย่อมจะเป็นทางที่จะหารายได้และเครดิตเข้าไปให้แก่บริษัทเงินทุน และเป็นการกระจายทุนที่เหมาะสมตามหลักวิชาการ ได้แก่การกระจายความเสี่ยงภัยออกไปหลาย ๆ ทาง ทำให้ความมั่นคงมีเพิ่มขึ้น แม้อัตราผลตอบแทนในบางครั้งที่ได้มาจะไม่มากเท่าที่ควรก็ตาม

ค) การลงทุนในหลักทรัพย์และทรัพย์สินอื่น ๆ

การลงทุนในหลักทรัพย์ หมายถึง การที่บริษัทเงินทุนนำเงินไปลงทุนหาผลประโยชน์ด้วยการซื้อหลักทรัพย์ ได้แก่ พันธบัตร ตั๋วเงินคลัง หุ้น หุ้นกู้ หรือตราสารเปลี่ยนมืออื่น ๆ รวมทั้งการลงทุนหาผลประโยชน์ในหลักทรัพย์ต่างประเทศด้วย ซึ่งผลตอบแทนที่จะได้รับมาคือ คอกเบียด เงินปันผล ส่วนแบ่งกำไร และรวมทั้งกำไรจากการจำหน่ายหลักทรัพย์นั้น (กำไร) หรือกำไรจากมูลค่าของหลักทรัพย์มีราคาสูงขึ้น แต่บางครั้งก็อาจขาดทุนได้เหมือนกัน ซึ่งเป็นเรื่องของการเสี่ยงและการเก็งกำไร อันเป็นวิถีทางการค้าในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งเป็นของธรรมดา

ดังนั้นการพิจารณาในหลักทรัพย์จะต้องคำนึงถึงรายได้ ความมั่นคง และความ
 กลองตัวควย การลงทุนส่วนใหญ่ของบริษัทเงินทุนจะลงทุนในหลักทรัพย์รัฐบาลมากกว่า
 เช่น พันธบัตร หรือหลักทรัพย์อื่นที่รัฐบาลค้ำประกันทั้งเงินต้นและดอกเบี้ย เพราะสามารถ
 เปลี่ยนเป็นเงินสดได้ง่าย และรัฐบาลรับซื้อคืนได้ทุกขณะ ไม่คงเสียดภัย เพราะรัฐบาล
 เป็นประกัน และเมื่อนำไปเป็นหลักประกันเงินกู้จากธนาคารแห่งประเทศไทยได้ ทั้งยังถือ
 เป็นทรัพย์สินสำรองในตัว ซึ่งจะนำไปเป็นหลักประกันตามกฎหมายได้อีก ส่วนการลงทุน
 ในหุ้นของบริษัทต่าง ๆ ไม่ค่อยจะมีมากนักเมื่อเปรียบเทียบกับการลงทุนอย่างอื่น เพราะ
 ตลาดหุ้นยังมีสินค้าน้อย แม้จะมีตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยเกิดขึ้นก็ตาม แต่ก็มีบริษัท
 ที่มีหุ้นซื้อขายกันน้อยอยู่ คือ มีหุ้นของบริษัทจดทะเบียนอยู่เพียง 26 บริษัท และหุ้นของบริษัท
 ที่รับอนุญาตอยู่ 5 บริษัทในปัจจุบัน พร้อมทั้งผลตอบแทนจะน้อยกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับรายได้
 จากการให้สินเชื่อ บริษัทเงินทุนจึงไม่นิยมลงทุนในหลักทรัพย์ แต่มีหุ้นที่ซื้อขายแลกเปลี่ยน
 หมุนเวียนกันอยู่ 2 บริษัท คือ หุ้นของธนาคารกรุงเทพ และบริษัทปูนซีเมนต์ไทย หาก
 จะหวังเก็งกำไรพอจะไต่มาจากหุ้นของ 2 แห่งนี้

เหตุที่ไม่ค่อยนิยมการลงทุนในหุ้นเนื่องจากตลาดหลักทรัพย์ยังไม่เจริญ เพราะ
 ขาดสินค้าที่จะซื้อขายและข้อกำหนดของกฎหมายเพื่อความมั่นคง หลักทรัพย์ที่จะซื้อขายจึงมี
 ความกลองตัวน้อย ผิดกับตลาดหลักทรัพย์ในตลาดต่างประเทศที่เจริญอยู่แล้ว การซื้อ
 ขายมีมาก ทำกำไรหรือขาดทุนให้แก่ผู้ลงทุนได้มาก เช่น ตลาดหุ้นหน่วยยอร์ก ซึ่งเป็น
 ตลาดหุ้นของนักเก็งกำไร มีวิธีการจัดการแบบหนึ่ง และตลาดหุ้นของฮ่องกง ซึ่ง
 เป็นตลาดของการพนัน มีการทุจริตกันมากเป็นผลเสียต่อผู้ลงทุน แต่ทั้งสองตลาดนั้นก็มีการ
 ซื้อขายกันดี และอย่าลืมว่าการที่ตลาดหุ้นอยู่ได้และเจริญอย่างรวดเร็วก็มีผลมาจากการเก็ง
 กำไรจากผลตอบแทนของผู้ลงทุนนั่นเอง ดังนั้นปัญหาในเรื่องซื้อขายหุ้นในปัจจุบันจึงมีไม่
 มาก เนื่องจากยังไม่ค่อยมีสินค้าที่จะมาซื้อขายกันเพียงพอตนเอง และหุ้นที่ผู้ประสงค์จะ
 ซื้ออีกไม่มีขาย แต่หุ้นที่ผู้ประสงค์จะขายก็หากคนซื้อไม่ได้ จึงเป็นปัญหาหลักในการจัดจำหน่าย
 หุ้น เพราะผู้ลงทุนย่อมหวังที่จะไต่ผลตอบแทนในรูปแบบเงินปันผลสูง และราคาหุ้นที่ อันเป็นการยาก

ที่จะสนองความต้องการให้ทั้งหมดได้ ซึ่งเป็นปัญหาสำคัญที่ตลาดหลักทรัพย์ในประเทศไทยกำลัง
 ประสบอยู่ แต่อย่างไรก็ดีเท่าที่ผ่านมานี้ 2518 ก็มีการซื้อขายหุ้นผ่านตลาดหลักทรัพย์
 แห่งประเทศเป็นจำนวนเงิน 559 ล้านบาท แต่ตลาดหลักทรัพย์ก็ยังอยู่ในระดับการพัฒนา
 ขั้นต้น ยังจะต้องมีการปฏิบัติการงานหลาย ๆ งานในอันที่จะช่วยพัฒนาหุ้นนี้ แต่หากการ
 ปฏิบัติการส่วนใหญ่จะมุ่งไปในด้านการซื้อขายหลักทรัพย์หรือตลาดรองเสียมากกว่า ดังนั้น
 สิ่งที่ควรทำก็คือพยายามส่งเสริมสนับสนุนตลาดหลักทรัพย์ออกใหม่ เพื่อที่จะให้มีสินค้าต่อเนื่อง
 การซื้อขายกันต่อไป และในอนาคตอาจจะเจริญขึ้นมากกว่านี้ บริษัทเงินทุนอาจจะหันมา
 ลงทุนซื้อขายหุ้นกันเพิ่มขึ้น เพราะเป็นอีกทางหนึ่งในการทำเงินได้ให้แก่บริษัท

หลักการลงทุนในตลาดหลักทรัพย์คือ "ซื้อในราคาต่ำ ขายเมื่อได้ราคาสูง"
 คำว่า ต่ำ - สูง ในที่นี้ไม่จำเป็นที่จะต้องหมายถึงต่ำสุดหรือสูงสุด เป็นแต่เพียงให้มีส่วน
 เกินที่ได้กำไรไว้พอ ทองอาศัยความรอบรู้ในธุรกิจนั้นและการเก็งกำไร แต่ผลลัพธ์ที่ได้
 ออกมาอาจจะกำไรหรือขาดทุนก็เป็นได้ ไม่จำเป็นที่จะกำไรเสมอไป เพราะส่วนหนึ่งเหมือนกับ
 กับการพนัน อีกส่วนหนึ่งเพื่อหวังผลตอบแทนจากการลงทุน

ส่วนการลงทุนในทรัพย์สินอื่น ๆ บริษัทเงินทุนทำได้จำกัด เพราะถูกกฎหมาย
 บังคับไว้ไม่ให้มีหรือซื้อสิ่งหาริมทรัพย์ไว้ ยกเว้นเพื่อใช้เป็นสถานที่สำหรับประกอบธุรกิจของ
 บริษัทหรือเพื่อสวัสดิการของลูกจ้างบริษัทตามสมควร เท่านั้น ส่วนบริษัทที่จะมีหรือซื้อสิ่งหา
 ริมทรัพย์ไว้ได้ก็แต่บริษัทเงินทุนประเภทเพื่อการเคหะและเพื่อการพัฒนา แต่จะมีได้ก็
 ภายใต้งบเงื่อนไข หรือตามที่ธนาคารแห่งประเทศไทยเห็นสมควร ดังนั้นจากบุคคลบริษัทเงินทุน
 ต่าง ๆ ตามตารางที่ 12 จึงเห็นได้ว่าส่วนที่เป็นอสังหาริมทรัพย์ของบริษัทเงินทุนต่าง ๆ
 เกือบจะไม่มีอยู่เลย

ฉะนั้นผู้ที่ประสบความสำเร็จจากการลงทุนนั้น ส่วนใหญ่เนื่องมาจากเขามีความเข้าใจ เกี่ยวกับการลงทุนในกิจการนั้น ๆ มากกว่าที่จะมาจกไปไล่หาข่าวสารพิเศษ หรืออภิสัทธอะไรมา เรียกการลงทุนนี้ว่า การลงทุนอย่างมีหลักการ แต่อย่างไรก็ดี คงไม่ลืมหลักที่ว่า การลงทุนทุกชนิดจะต้องมีการเสี่ยงเสมอไม่มากก็น้อย

2) การให้บริการด้านอื่น ๆ

บริษัทเงินทุนนอกจากจะประกอบธุรกิจการค้าเงินเป็นส่วนใหญ่แล้วยังได้มีการประกอบกิจการธุรกิจที่ต่อเนื่องกับเรื่องการเงิน ดังต่อไปนี้คือ

ก) การค้าประกันเพื่อลูกค้า

ธุรกิจที่สำคัญรองลงมาจากกำไร利息เงินของบริษัทเงินทุนคือ การค้าประกันเพื่อลูกค้า มี 2 แบบคือ

(1) การค้าประกันเพื่อการปฏิบัติตามสัญญา กล่าวคือ บริษัทเข้าค้าประกันลูกค้าต่อบุคคลภายนอกว่า ถ้าลูกค้าไม่ปฏิบัติตามสัญญาหรือเงื่อนไขระหว่างลูกค้ากับบุคคลนั้น หรือลูกค้าไม่มีเงินพอที่จะชำระหนี้ให้แก่บุคคลที่ใหญ่ยืมเงินแก่ลูกค้านั้นได้ บริษัทเงินทุนจะเข้ารับผิดชอบชดเชยหนี้แทนให้ การค้าประกันบางชนิดอาจจะไม่เป็นวิธีการปฏิบัติที่ดีเพราะอาจมีความเสี่ยงสูง แต่เนื่องจากความจำเป็นและระเบียบวิธีการทางธุรกิจ จึงทำให้บริษัทเงินทุนจำต้อง เข้ารับการค้าประกันบางชนิดเพื่อบริการแก่ลูกค้า ในบางกรณีบริษัทเงินทุนยังได้อนุมัติวงเงินการค้าประกันให้กับลูกค้าอีกด้วย ถ้าเห็นว่ามี ความจำเป็นและจะเป็นประโยชน์ต่อลูกค้าในการดำเนินธุรกิจที่จะต้องขอให้บริษัทออกหนังสือการค้าประกันบ่อยครั้ง เพื่อประหยัดและสะดวกจึงค้าประกันให้เป็นวงเงินตามความจำเป็น แต่การค้าประกันทั้งหลายนี้ บริษัทเงินทุนจะกำหนดวงเงินการค้าประกันและวันสิ้นสุดอายุของสัญญาการค้าประกันด้วย เพื่อจำกัดความรับผิดชอบ และความเสี่ยงที่อาจมีขึ้นมากจนเกินไป

(2) การค้าประกันหลักทรัพย์ โดยบริษัทจะให้คำแนะนำและช่วยเหลือบริษัทต่าง ๆ ที่ประสงค์จะออกหุ้นสามัญ หรือหุ้นทุติยภูมิระยะปานกลางและระยะยาว รวมทั้งเช่าค่าประกันและช่วยจัดจำหน่ายหุ้นนั้นแก่ประชาชนทั่วไป หากบริษัทเงินทุนจะมีบริการค้ำประกันในฐานะที่เป็นบริษัทหลักทรัพย์ด้วยก็ได้ ค่าธรรมเนียมที่เรียกเก็บจะเป็นไปตามสัดส่วนของค่าใช้จ่ายและปริมาณหลักทรัพย์ที่บริษัทจำหน่าย พร้อมควยอัตราเสี่ยงและฐานะการเงินของลูกค้า แต่โดยมากจะทำเพียงการค้าประกันหลักทรัพย์ให้เท่านั้น ส่วนการค้าประกันการจำหน่ายหลักทรัพย์ให้แก่ลูกค้านั้นทำกันน้อย

ในการค้าประกันนี้ ปกติบริษัทเงินทุนจะเรียกเก็บค่าธรรมเนียมการค้าประกันจากลูกค้าในอัตรา 1 - 5 เปอร์เซ็นต์ของวงเงินที่ค้ำประกันตามแต่ความมั่นคงของลูกค้า และระยะเวลาของการค้ำประกันนั้น ซึ่งโดยเฉลี่ยจะสูงกว่าอัตราค่าธรรมเนียมการค้าประกันของธนาคารพาณิชย์ที่คิดเพียง 1 - 3 เปอร์เซ็นต์เท่านั้น นอกจากนี้บางทีบริษัทเงินทุนก็เรียกเงินมัดจำหรือหลักทรัพย์อีกจำนวนหนึ่ง ซึ่งจะคืนให้แก่ลูกค้าเมื่อสัญญาการค้าประกันใดสิ้นสุดลง

ในการรับค้ำประกันนี้ อาจจะมีการสูญเสียเกิดขึ้นจริงได้เพราะลูกค้าที่บริษัทเงินทุนค้ำประกันไปแล้วไม่ปฏิบัติตามสัญญา บริษัทจึงต้องชดเชยค่าเสียหายและรับผิดชอบในการจ่ายเงินแทนลูกค้านั้นไป บริษัทก็จะมาไต่เบียดเอาคืนจากลูกค้า และภายหลังจากที่ไต่ถามไต่ถามไปยังลูกค้าตามสมควรแล้วยังไม่ได้รับการชดเชย บริษัทจะมีหนังสือบอกกล่าวไปให้ลูกค้าและผู้ค้ำประกันของลูกค้า (ถ้ามี) ชดเชยเงินคืนให้แก่บริษัทภายในเวลาที่กำหนดให้ หากเดือนแล้วลูกค้านั้นยังเพิกเฉยอยู่ สมัยงานที่เกี่ยวกับหรือฝ่ายบริหารชั้นสูงจะดำเนินการเพื่อความเหมาะสมต่อไป เพื่อไม่ให้เกิดผลเสียต่อเงินทุนของบริษัทซึ่งส่วนหนึ่งก็ย่อมมาจากประชาชน ได้เกิดความเสียหายมากเกินไปได้และความมั่นคงของบริษัทต่อไป เพราะถ้าปล่อยให้หนี้สูญเกิดขึ้นบ่อย ๆ ฐานะการเงินของบริษัทจะไม่มั่นคงเพราะการค้าประกันนี้

ถ้าต้องชดเชยค่าเสียหายแทนลูกค้าแล้ว บริษัทมักจะต้องจ่ายเงินก่อนที่ใหญ่พอสมควรออกไปจากเงินทุน จึงต้องจัดการให้เหมาะสมตามนโยบายความมั่นคง

ข) การให้บริการแนะนำและคำปรึกษาทางค่านอื่น ๆ

การให้บริการค่านนี้ บริษัทเงินทุนต่าง ๆ มีการผันแปรไปได้อย่างมาก แล้วแต่ความสามารถของฝ่ายบริหารที่จะจัดประเภทบริการใดแก่ลูกค้าหรือบางแห่งก็ไม่ทำเลยก็มี ซึ่งพอจะสรุปเป็นเรื่องที่ทำกันโดยทั่ว ๆ ไปได้ดังนี้

(1) บริการปรึกษาทางการเงิน คือการรับเป็นที่ปรึกษาทางการเงิน รวมทั้งการให้คำแนะนำทางการบริหารธุรกิจและการเงิน ตั้งแต่ขั้นกำหนดวางแผนงานทางการเงินของกิจการขนาดย่อม ตลอดจนไปจนถึงแผนงานทางการเงินของกิจการขนาดใหญ่ที่ต้องอาศัยการร่วมทุนจากต่างประเทศ นอกจากนี้บริษัทยังพร้อมที่จะอำนวยความสะดวกการบริหารธุรกิจ การปรับปรุงระบบงาน การควบคุมกิจการ การซื้อหรือการเช่าควบคุมกิจการ กวดย ค่าธรรมเนียมสำหรับบริการค่านนี้จะ เป็นไปตามเกณฑ์ที่เหมาะสมกับสภาพและฐานะของลูกค้าที่ใช้บริการนี้ แต่ในทางปฏิบัติ มักจะออกมาในรูปช่วยเหลือทางการเงินให้แก่ลูกค้าที่มาปรึกษานั้นมากกว่า

(2) บริการจัดเงินสวัสดิการ บริษัทจะอำนวยความสะดวกเกี่ยวกับการจัดการลงทุนและกำหนดปริมาณเงิน เพื่อสวัสดิการของลูกค้าให้แก่บริษัทต่าง ๆ บริการนี้จะเป็นประโยชน์แกทั้งนายจ้างและลูกจ้าง เพราะบริการของบริษัทจะช่วยเพิ่มพูนผลได้ให้แก่ลูกจ้างพร้อม ๆ กับช่วยลดค่าใช้จ่ายและภาระของนายจ้าง นายจ้างอาจใช้บริการการเงินค่านอื่นของบริษัท เพื่อการสวัสดิการของลูกค้าอีกด้วย เช่น การจัดบริการกู้ยืม การซื้อหาเครื่องใช้บำรุงความสุข หรือที่อยู่อาศัยโดยวิธีผ่อนชำระเป็นค่น แต่ปัญหาเรื่องสวัสดิการบริษัทต่าง ๆ ก็มีฝ่ายบุคคลากรอยู่แล้ว และยังมีกรมแรงงานเป็นผู้ที่ค้ำค้ำผลประโยชน์ให้แก่ทั้งนายจ้างและลูกจ้าง งานในรูปนี้จึงเป็นการให้เงินกู้ยืมส่วนบุคคลแก่

ดูจ้างของบริษัทหางรานต่าง ๆ มากกว่า

(3) บริการกองทุนส่วนบุคคล คำเนิงานกองทุนส่วนบุคคลซึ่งอาจจะนำหน้าที่เป็นทั้งผู้พิทักษ์ หรือผู้รักษามลประโยชน์ให้แก่ลูกคา หรือเพื่อช่วยหาทางเพิ่มพูนผลประโยชน์ให้แก่เจ้าของกองทุนนั้น โดยจัดตั้งกองทุนนี้จากการสะสมเงินเป็นระยะ ๆ ครั้งละเล็กน้อย จนครบจำนวนตามที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้ประสงค์จะตั้งกองทุน แต่เนื่องจากวิธีนี้ยังไม่เป็นที่นิยมของประชาชน จึงมีผู้มาใช้บริการนี้น้อยมาก ไม่เกิดประโยชน์ในการหาเงินเข้าให้บริษัทเท่าใดนัก

(4) บริการจัดหาแหล่งเงินทุนแก่ธุรกิจ โดยการติดต่อจัดหาแหล่งเงินทุนทั้งในประเทศและต่างประเทศ ให้แก่บริษัทหางรานต่าง ๆ ที่ต้องการใช้เงินทุนนอกเหนือไปจากการไ้รับสินเชื่อบริษัท โดยที่บริษัทจะจัดหาเงินทุนให้ทั้งเงินบาทและเงินตราต่างประเทศตามความต้องการของลูกคา ผลิตบริการหรือค่าธรรมเนียมโดยทั่วไประหว่าง 0.5 - 2.5 เปอร์เซ็นต์ของยอดเงินทุนที่นำมาไ้กันนั้น บริการนี้จะเป็นบริการที่ผู้มาใช้มากกว่าวิธีอื่น ๆ ที่กล่าวมาทั้งหมด

(5) บริการคานธุรกิจต่างประเทศ บริการนี้เป็นบริการที่บริษัทเงินทุนน้อยรายที่จะประกอบการอยู่ในขณะนี้ และที่จะประกอบการไ้สะดวกก็คือบริษัทเงินทุนที่มีสถาบันทางการเงินต่างประเทศหรือธนาคารพาณิชย์สนับสนุนอยู่ เท่าที่เห็นในปัจจุบันจะมีอยู่เพียง 2 - 3 บริษัทเท่านั้น กิจกรรมที่ประกอบมี

- เปิดเช็คเตอร์ออฟเครดิทเพื่อส่งสินค้าเข้า
- เรียกเก็บเงินตามตั๋วเงินตราต่างประเทศ
- ไ้สินเชื่อบริษัท
- ซื้อตั๋วเงินตราต่างประเทศเพื่อการส่งสินค้าออก
- การโอนและซื้อขายเงินตราและกราฟต่างประเทศ

- ซื้อขายเช็คเกิดทาง ตลาด ซึ่ง ธุรกิจ

เหล่านี้เป็น ธุรกิจของธนาคาร โดย ตรง

(6) อื่น ๆ ความเหมาะสมของแต่ละบริษัท

ค) การประกอบธุรกิจหลักทรัพย์

เป็นธุรกิจที่บริษัทเงินทุนหลายบริษัทประกอบควบคู่กันไปกับธุรกิจเงินทุน
 คงจะเห็นได้จากสถิติจำนวน 95 บริษัทเงินทุนที่ได้รับอนุญาต จะขออนุญาตประกอบธุรกิจ
 หลักทรัพย์กว่าถึงจำนวน 83 บริษัท แต่ที่ทำการค้าอย่างเป็นลำเป็นสันจริง ๆ มีอยู่
 เพียงไม่กี่บริษัทเท่านั้น และในจำนวนนี้เป็นสมาชิกตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยอยู่ 27
 บริษัท แต่บางบริษัทก็สมัครเป็นสมาชิกไว้ลอย ๆ เท่านั้น มิได้ประกอบธุรกิจหลักทรัพย์
 อย่างจริงจังแต่อย่างใด เพราะรายได้ไม่คุ้มค่าใช้จ่าย อีกประการไม่มีสินคามากพอที่จะ
 ทำการซื้อขายกันอย่างกว้างขวาง นอกจากพันธบัตรรัฐบาล และหุ้นกู้รัฐบาลค่าประกัน
 เงินต้นและดอกเบี้ยเท่านั้น จึงไม่สนใจอย่างจริงจัง ธุรกิจหลักทรัพย์ที่ประกอบมี

- (1) กิจการนายหน้าซื้อขายหลักทรัพย์ คือการประกอบกิจการค้าประเภท
 เป็นนายหน้าหรือตัวแทนซื้อขาย หรือแลกเปลี่ยนหลักทรัพย์ให้แก่
 บุคคลอื่น โดยได้รับค่านายหน้าหรือบำเหน็จเป็นการตอบแทน
- (2) กิจการค้าหลักทรัพย์ คือการประกอบกิจการค้าประเภทซื้อ ขาย หรือ
 แลกเปลี่ยนหลักทรัพย์ในนามของตนเอง
- (3) กิจการที่ปรึกษาการลงทุน คือการประกอบกิจการให้คำแนะนำแก่
 ประชาชน ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม เกี่ยวกับคุณค่าของ
 หลักทรัพย์ หรือความเหมาะสมในการลงทุนหรือซื้อขายหลักทรัพย์ใด ๆ
 ทั้งนี้โดยรับค่าบริการหรือบำเหน็จเป็นการตอบแทนสำหรับการนั้น

- (4) กิจการจัดจำหน่ายหลักทรัพย์ หมายความว่า การประกอบกิจการจัดการจำหน่ายหลักทรัพย์ให้แก่ประชาชน
- (5) สำหรับกิจการอีกประเภทหนึ่ง คือ กิจการจัดการลงทุน (ในด้านหลักทรัพย์) ยังไม่มีบริษัทใดได้รับอนุญาตให้ประกอบการในขณะนี้ และจะต้องแยกตัวออกมาเป็นบริษัทเฉพาะทางหาก จะรวมกับการประกอบกิจการหลักทรัพย์อื่น ควดยไม่ได้ กิจการนี้ได้แก่การประกอบการจัดการลงทุนตามโครงการ โดยการออกตราสาร หรือหลักฐานแสดงสิทธิในหลักทรัพย์ของแต่ละโครงการ จำหน่ายแก่ประชาชน และนำเงินที่ได้จากการจำหน่ายตราสารหรือหลักฐานแสดงสิทธินั้นไปลงทุนในหลักทรัพย์ตามที่กำหนดไว้ในโครงการ

ในการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์ บริษัทหวังที่จะได้รับผลตอบแทนในรูปค่าบริการหรือค่านายหน้า และผลกำไรจากการซื้อล่วงหน้าเพื่อทำการค้าโดยปกติมากกว่าที่จะเป็นการเก็งกำไรคั่งที่ธุรกิจประเภทอื่นซื้อหลักทรัพย์กันไว้ แต่ธุรกิจหลักทรัพย์นี้เป็นเรื่องใหญ่ อีกเรื่องหนึ่งที่มีปัญหามาก ซึ่งเป็นอีกเรื่องหนึ่งต่างหากที่อยู่นอกเหนือจากการศึกษาค้นคว้า ในครั้งนี้ เพราะมีกฎหมายเกี่ยวกับการประกอบธุรกิจหลักทรัพย์โดยตรง และมีปัญหาสลับซับซ้อนและวิธีการโดยเฉพาะ จึงขอกล่าวย่อ ๆ ไว้แต่เพียงเท่านี้

3) สาขา

วัตถุประสงค์ของบริษัทเงินทุนที่ได้เปิดสำนักงานสาขาในท้องถิ่นต่าง ๆ นอกเหนือจากเพื่อต้องการขยายตลาดค่านเงินฝากเพิ่มขึ้น ก็เพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการแก่ลูกค้าได้อย่างกว้างขวางยิ่งขึ้น และสามารถปล่อยสินเชื่อและบริการด้านอื่น ๆ ให้แก่ลูกค้าในท้องถิ่นเหล่านั้นได้สะดวกขึ้น และถ้าสาขามีเงินฝากส่วนเกินก็อาจโอนไปให้สำนักงานใหญ่เพื่อนำไปแสวงหาผลประโยชน์ต่อไป

แต่ในการที่จะจัดตั้งสาขาขึ้น กฎหมายได้บัญญัติให้บริษัทเงินทุนต้องขออนุญาตจากกระทรวงการคลัง โดยยื่นผ่านธนาคารแห่งประเทศไทย ซึ่งรัฐมนตรีอาจจะอนุมัติให้เปิดสาขาหรือไม่ให้เปิดสาขา หรือเปิดโดยมีเงื่อนไขตามที่เห็นสมควรก็ได้ ในปัจจุบันบริษัทเงินทุนใดที่กองการมีสาขาเมื่อได้รับอนุมัติแล้วจะต้องนำหลักทรัพย์สินที่ธนาคารแห่งประเทศไทยกำหนดควรวางประกันขอธนาคารแห่งประเทศไทยโดยมีมูลค่า 1 ล้านบาทต่อหนึ่งสาขา ในจำนวนบริษัทเงินทุนที่เปิดดำเนินการอยู่หลายแห่ง ได้มีกิจการสาขารวมอยู่ด้วย แต่การจะอนุมัติให้เปิดสาขาใหม่ในช่วงระยะเวลานี้จะลำบากมาก เนื่องด้วยธนาคารแห่งประเทศไทยยังไม่มั่นนโยบายให้บริษัทเงินทุนเปิดสาขา อาจเป็นภัยเหตุผลเพื่อความมั่นคงของบริษัทหรือตลาดเงินในประเทศยังไม่ขยายตัวได้ใหญ่เท่ากับกิจการสาขา ทั้งนี้ได้จากการที่บริษัทเงินทุนหลายบริษัทได้ถูกสั่งให้ปิดสาขาเสีย ทั้ง ๆ ที่บางบริษัทได้เปิดไว้หลายสิบสาขาก็มี

อย่างไรก็ดีการดำเนินงานในสาขาของบริษัทเงินทุนก็เหมือนกับสำนักงานใหญ่ กล่าวคือ มีทั้งส่วนเงินฝากลงทุนโดยออกตั๋วสัญญาใช้เงินกับส่วนปล่อยสินเชื่อ แต่ต่างกันที่วงเงินที่จะให้กู้ สาขาจะต่ำกว่าสำนักงานใหญ่มาก หากมีผู้ประสงค์จะขอกู้มากกว่าวงเงินที่กำหนดให้ ทางสาขาก็ต้องขออนุมัติจากสำนักงานใหญ่ หรือให้ผู้นับไปติดต่อกับทางสำนักงานใหญ่โดยตรง ทั้งนี้เพื่อรักษาความมั่นคงภายในของบริษัท และอัตราเสี่ยงที่อาจจะเกิดขึ้นจากการดำเนินงานของสาขา แต่บางบริษัทสาขามีหน้าที่รับเงินฝากแต่อย่างเดียวเท่านั้น ส่วนการให้สินเชื่อต้องไปติดต่อกับทางสำนักงานใหญ่โดยตรง แม้ว่าตัวผู้จัดการสาขาก็ถูกจัดให้เป็นฝ่ายบริหารชั้นสูงคนหนึ่งเหมือนกัน แต่ทั้งนี้ก็สุดแท้แต่ตามนโยบายของแต่ละบริษัทซึ่งไม่เหมือนกัน

ในเรื่องการควบคุมหรือการทำรายงานส่งให้กับธนาคารแห่งประเทศไทย โดยมากสำนักงานใหญ่จะจัดทำรายงานของสาขาพร้อมไปด้วย มิได้แยกให้สาขาปฏิบัติกร โดยลำพัง แต่ก็มีอิสระในการดำเนินงานภายใต้ขอบเขตนโยบายที่ได้รับมาจากสำนักงานใหญ่ ซึ่งก็มี

ความคล่องตัวพอสมควร และสาขาของบริษัทเงินทุนบางแห่งยังเป็นแหล่งที่หาเงินเข้าให้แก่สำนักงานใหญ่เป็นอันมากก็มี

4) ระบบบัญชีและงบการเงิน

โดยที่ข้อบัญญัติของกฎหมายได้กำหนดให้บริษัทเงินทุนต้องส่งรายงานประจำปีตามที่กำหนด คืองบดุลตามแบบ บ.ง.ด. 1 ดังนั้นบริษัทเงินทุนจึงต้องปฏิบัติตามบัญชีที่อยู่ในกรอบของแบบรายงานนั้น แต่รายละเอียดการลงบัญชีก็ยังมีได้มีการบังคับตายตัว เพราะการทำบัญชียังถือเป็นศิลปะของแต่ละบุคคลที่จะลงรายการอย่างไร และมีความคิดเห็นอย่างไรตามหลักการบัญชีมาตรฐานสากล ดังนั้นบริษัทเงินทุนจึงยังสามารถที่จะปฏิบัติตามบัญชีไปตามแนวนโยบายในการดำเนินงานของบริษัทได้ ในเรื่องนี้จึงเกิดมีการตีความหมายของระบบบัญชีและแบบรายงานออกไปได้หลายทาง ทั้งยังไม่มีตัวบ่งชี้ที่เทคนิคเฉพาะลงไปให้แน่ชัดได้ ประกอบกับธุรกิจของแต่ละบริษัทเงินทุนไม่เหมือนกัน ดังนั้นมาตรฐานการทำบัญชีของบริษัทเงินทุนในส่วนรวมจึงยังไม่เป็นไปในแนวเดียวกัน แต่จะถือเป็นขอบกพร่องของฝ่ายใดไม่ได้ที่ทำให้เกิดมีการปฏิบัติตามบัญชีเป็นไปเช่นนั้น ในอนาคตอาจจะมีการจัดให้มีการสัมมนาทางการบัญชีขึ้น เพื่อที่จะได้ปฏิบัติไปในแนวเดียวกัน เพื่อฝ่ายวิเคราะห์และเก็บสถิติของส่วนกำกับและตรวจสอบบริษัทเงินทุนและตลาดทุนจะสามารถรวบรวมข้อมูลให้เป็นมาตรฐานกันขึ้น เพื่อสะดวกในการพัฒนาธุรกิจเงินทุนทั้งที่ทำงานในต่างประเทศ

แบบฟอร์มบัญชีซึ่งบริษัทเงินทุนจำต้องจัดทำอยู่ในเวลานี้มีงบดุลตามแบบ บ.ง.ด. 1 (ตามภาพที่ 8) พร้อมควมมีผู้สอบบัญชีรับอนุญาตเซ็นรับรอง ทั้งจะต้องปิดงบรายงานประจำปีให้เสร็จภายในสี่เดือนนับแต่วันสิ้นปีธุรกิจของบริษัทนั้น ๆ โดยส่งงบดุลนั้นไปให้ธนาคารแห่งประเทศไทย ๑ ฉบับ และปิดไว้ในที่เปิดเผยบนสำนักงานของบริษัทเงินทุนนั้น ทั้งจะต้องลงประกาศบนนั้นในหนังสือพิมพ์รายวันอย่างน้อยหนึ่งฉบับด้วย แต่ทางธนาคารแห่งประเทศไทยยังมีได้ให้ถือวันสิ้นปีธุรกิจของบริษัท ในวันที่ 31 ธันวาคม ของทุกปีทั้งเช่นกิจการธนาคารพาณิชย์ ฉะนั้นงบดุลของบริษัทเงินทุนจะสิ้นสุดลง ณ วันที่ใดก็ได้ แต่ต้องแจ้งให้ธนาคาร

แห่งประเทศไทยทราบล่วงหน้า และถ้ามีการเปลี่ยนวันปีคงจะต้องขออนุมัติจากธนาคาร
แห่งประเทศไทยด้วย

โดยที่บริษัทเงินทุนเป็นธุรกิจเกี่ยวกับการเงินประเภทหนึ่งเหมือนกัน จึงต้องอาศัย
ความรวดเร็วและความถูกต้องของตัวเลขเป็นสิ่งสำคัญ ดังนั้นจึงต้องมีวิธีบันทึกรายการ
ตัวเลขอย่างรวดเร็วถูกต้องละเอียด สามารถที่จะควบคุมและตรวจสอบได้อย่างมีประสิทธิภาพ
ภาพซึ่งระบบบัญชีก็เป็นหัวใจสำคัญในเรื่องนี้ และยังใช้เป็นเครื่องมือวางแผนและควบคุม
การจัดการงานของฝ่ายบริหารชั้นสูงด้วย โดยที่ตัวอย่างได้จากงบดุลแสดงรายการทรัพย์สิน
หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น 21 บริษัท ตามตารางที่ 12 และงบดุลเปรียบเทียบในตาราง
ที่ 13 ใ้คั้งนี้

งบดุลบริษัท เงินทุน ณ วันที่ 31 ธ.ค. 2517 (บางบริษัท)	รายชื่อบริษัทที่มีทรัพย์สินเกินกว่า 500 ล้านบาทขึ้นไป										รายชื่อบริษัทที่มีทรัพย์สินระหว่าง 101 - 500 ล้านบาท					รายชื่อบริษัทที่มีทรัพย์สินระหว่าง 1 - 100 ล้านบาท					
	สินทรัพย์	มูลค่าสุทธิของหนี้สินและส่วนเกิน	ส่วนเกินสุทธิ (ไม่รวมหนี้สิน)	ส่วนเกินสุทธิ	กำไรสุทธิ	กำไรสุทธิ	กำไรสุทธิ	กำไรสุทธิ	กำไรสุทธิ	กำไรสุทธิ	กำไรสุทธิ	กำไรสุทธิ	กำไรสุทธิ	กำไรสุทธิ	กำไรสุทธิ	กำไรสุทธิ	กำไรสุทธิ	กำไรสุทธิ	กำไรสุทธิ	กำไรสุทธิ	กำไรสุทธิ
ทรัพย์สินหมุนเวียน																					
เงินสดในมือและเงินฝากธนาคาร	15,478,352.48	2,306,554.32	838,920.53	625,691.00	23,482.54	71,063,054.81	11,770,379.28	1,089,200.28	43,764,304.56	64,100.97	1,724,647.93	290,046.93	20,957,447.63	51,716.00	5,505,241.31	3,364,934.34	1,337,749.78	555,581.98	240,735.14	715,768.37	355,646.14
เงินลงทุนชั่วคราว	-	-	-	22,320,000.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	50,000.00	-	-	-	-
- ลูกหนี้การค้า	-	1,950,000.00	-	5,887,350.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
- หนี้สิน	26,827,382.48	264,000.00	-	552,459.00	-	-	-	-	-	-	-	500,000.00	-	-	100,000.00	7,150,000.00	-	6,920,191.00	-	-	-
- หนี้สิน	315,350,000.00	266,147,500.00	279,171,752.42	310,695,203.00	150,000,000.00	164,539,730.35	54,000,000.00	151,000,000.00	10,000,000.00	110,190,000.00	28,515,894.10	38,000,000.00	39,730,000.00	1,000,000.00	52,000,000.00	-	-	22,380,000.00	18,410,000.00	2,700,000.00	-
- หนี้สิน	600,513,287.36	518,061,767.19	526,803,606.57	365,690,243.00	459,094,173.03	332,572,833.33	485,161,403.13	66,180,327.61	266,827,016.03	140,548,410.13	139,606,572.62	117,050,668.07	26,330,181.25	22,000,000.00	3,132,444.07	-	31,497,279.00	6,500,000.00	1,200,750.00	8,457,441.00	-
ลูกหนี้	89,300,120.00	71,626,724.28	10,100,294.40	55,114,864.00	11,886,820.30	29,702,794.35	70,044,491.65	109,476,591.79	37,950.66	2,193,137.15	-	-	20,224,310.02	34,684,233.00	14,610,376.47	63,062,381.05	948,721.42	72,742.38	3,050,000.00	-	6,554,267.00
ทรัพย์สินเพื่อขาย	49,082,344.78	1,304,360.00	-	-	55,281,963.54	20,096,362.39	6,191,316.00	5,576,090.37	-	-	-	-	-	570,140.00	2,495,220.00	-	-	-	-	-	-
ทรัพย์สินหมุนเวียนอื่น	5,132,698.76	15,563,926.96	-	7,789,654.00	355,358.72	3,039,975.00	4,789,212.04	6,385,802.81	1,892,766.31	7,429.82	13,347.61	601,563.23	521,172.36	1,865,523.00	235,572.20	-	3,000.00	-	1,563.26	-	509,735.38
อสังหาริมทรัพย์																					
อสังหาริมทรัพย์เพื่อการพาณิชย์	4,676,500.00	50,488,783.42	318,547,101.19	34,683,839.00	17,600,397.65	51,502,159.56	408,425.18	55,785,805.85	2,259,525.00	-	32,369,100.02	-	-	8,425,198.00	3,393,066.66	1,812,945.50	-	-	-	6,099,292.34	-
อสังหาริมทรัพย์อื่น	-	30,109,958.03	6,336,770.27	78,360,846.00	141,940,727.04	26,300,000.00	691,618.93	2,161,946.25	-	10,000,000.00	-	-	13,312,641.07	30,212,036.00	9,968,225.42	-	-	-	-	-	2,000,000.00
เงินลงทุนระยะยาว																					
ลูกหนี้การค้า	15,000,000.00	19,453,000.00	9,500,000.00	-	16,014,000.00	20,000,000.00	-	9,000,000.00	14,000,000.00	2,400,000.00	500,000.00	4,000,000.00	2,000,000.00	3,000,000.00	3,000,000.00	-	-	-	-	650,000.00	-
หุ้น	200,000.00	5,253,000.00	-	275,814.00	-	4,300,000.00	500,000.00	500,000.00	-	-	1,300,000.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
หุ้นอื่น	19,897,250.00	2,000,000.00	30,000.00	15,302,958.00	5,350,925.00	7,150,000.00	837,000.00	3,750,000.00	1,250,000.00	7,850,000.00	1,000,000.00	4,336,450.00	-	1,000,000.00	-	-	5,230,000.00	-	-	-	-
ทรัพย์สินถาวร																					
ค่าเช่าและเครื่องใช้	9,371,897.37	1,022,679.50	1,773,591.16	4,009,287.00	940,888.00	2,409,698.82	1,541,107.00	5,170,620.59	11,119,841.65	684,278.65	728,733.49	585,799.30	367,874.00	1,306,753.00	321,013.06	698,012.31	3,953,217.79	613,803.00	25,786.10	170,583.18	524,792.00
อสังหาริมทรัพย์อื่น	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	42,691.00	-	11,819,128.09	-	-	-	-	-
ทรัพย์สินอื่น																					
ทรัพย์สินอื่น	518,930.50	170,517.50	393,131.34	312,445.00	-	5,274,947.47	-	141,710.00	-	83,350.00	50,820.00	100,250.00	-	518,000.00	12,800.00	13,400.00	-	126,346.00	-	5,500.00	-
รวมรายการที่อื่น	42,928,782.22	30,492.00	-	-	-	-	-	573,245.42	384,841.40	8,000.00	423,352.93	9,012.00	200,000.00	-	18,000.00	-	82,426.00	680,944.63	-	-	-
รวมสินทรัพย์	1,190,301,455.83	1,085,822,163.20	953,691,277.88	901,300,653.00	898,478,734.72	1,158,596,908	635,956,127.13	483,731,548.90	351,378,294.95	275,789,850.23	208,709,485.87	165,473,790.13	125,663,926.33	104,676,690.00	94,991,958.19	77,301,673.20	54,831,592.08	37,829,608.99	23,126,835.50	18,798,506.89	9,720,440.52

ที่มา : บริษัทเงินทุนต่าง ๆ

บัญชีบริษัท เงินทุน ณ วันที่ 31 ธ.ค. 2517 (บางบริษัท)	รายชื่อบริษัทที่มีสินทรัพย์เกินกว่า 500 ล้านบาทขึ้นไป								รายชื่อบริษัทที่มีสินทรัพย์ระหว่าง 101 - 500 ล้านบาท					รายชื่อบริษัทที่มีสินทรัพย์ระหว่าง 1 - 100 ล้านบาท								
	สินทรัพย์	มูลค่าหุ้นที่ออก และค่าหักภาษี	เงินสดและ สินทรัพย์ที่ ใกล้เคียง	ค่าหักภาษี และการลงทุน	กรุงเทพมหานคร	ไทย - เอเชีย หรือ ต่างประเทศ	สหรัฐอเมริกา	อื่น ๆ	เงินสด	พันธบัตร	หุ้นสามัญ	หุ้นกู้	ตราสารหนี้	ตราสารหนี้	ตราสารหนี้	ตราสารหนี้	ตราสารหนี้	ตราสารหนี้	ตราสารหนี้	ตราสารหนี้	ตราสารหนี้	
บริษัทมหาชน																						
บริษัทมหาชน	-	-	38,329,030.83	3,205,328.00	12,392,665.44	28,368,431.46	-	9,242,722.80	43,074,756.66	-	8,403,684.27	3,145.24	-	916,455.00	-	-	-	-	-	-	-	
บริษัทมหาชน	314,496,099.00	368,231,151.25	273,430,726.00	336,637,781.00	-	117,897,953.03	386,345,547.55	206,271,589.12	-	205,860,105.74	101,170,000.00	22,100,000.00	41,000,000.00	-	37,834,000.00	15,750,000.00	-	-	8,945,000.00	-	12,630,000.00	-
บริษัทมหาชน	17,139,589.04	-	-	24,380,400.00	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	21,216,600.00	-	-	-	-	
บริษัทมหาชน	534,280,119.78	453,280,836.01	554,542,898.16	291,523,146.00	584,458,662.91	510,409,153.77	175,559,718.28	168,964,487.00	280,911,929.09	60,863,551.34	75,279,105.95	57,320,103.44	58,014,754.00	61,091,657.00	31,126,076.71	34,246,969.08	-	-	7,700,000.00	2,331,947.00	-	3,080,407.00
บริษัทมหาชน	-	-	-	142,508,750.00	161,650,000.00	-	-	-	-	-	-	-	-	4,596,000.00	-	-	-	-	-	-	-	
บริษัทมหาชน	-	45,680.00	-	-	-	-	244,837.62	8,501,746.63	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
บริษัทมหาชน	14,972,715.21	19,383,895.11	25,112,842.28	4,296,155.00	29,616,770.44	25,394,317.33	12,063,072.19	-	4,439,823.37	3,243,058.95	1,114,256.54	2,701,712.13	237,543.37	1,296,250.00	1,716,437.51	226,357.41	393,218.82	137,896.04	342,755.43	75,221.30	205,537.35	
บริษัทมหาชน	5,431,918.16	1,592,575.91	482,126.68	-	5,849,340.47	781,546.88	237,959.32	-	-	208,709.60	27,184.74	925,499.00	-	-	15,192.37	1,713,143.41	-	-	-	58,070.80	-	
บริษัทมหาชน	4,376,058.49	2,961,571.79	-	11,695,712.00	-	5,600,000.00	408,711.12	1,618,618.02	1,351,384.38	251,052.00	560,006.11	-	-	809,243.92	3,187,530.00	29,199.00	-	306,332.61	81,279.75	22,760.00	161,610.74	56,863.10
บริษัทมหาชน	236,577,063.50	215,230,198.08	-	20,000,000.00	20,000,000.00	6,979,111.15	-	32,692,523.07	-	-	259,000.00	-	-	4,320,000.00	26,206,830.00	4,734,397.25	-	-	-	-	-	-
บริษัทมหาชน	170,517.50	-	-	-	2,000,000.00	-	-	205,265.59	-	-	-	-	-	-	216,840.00	-	24,427.00	7,270.00	640,314.22	-	-	-
บริษัทมหาชน	1,509,071.00	1,503,109.46	47,637,576.65	22,044,453.00	-	-	15,000.00	22,325,328.44	-	-	-	-	-	4,931,755.00	3,046,833.25	-	-	-	-	-	-	33,850.16
รวมบริษัทมหาชน	1,131,482,634.18	1,062,399,615.11	937,535,200.60	856,291,725.00	835,972,432.46	693,430,513.64	575,980,111.67	449,817,015.08	327,777,893.50	270,466,567.66	106,604,517.61	143,050,459.81	104,382,241.29	104,503,317.00	78,502,627.00	52,555,351.49	21,923,421.43	17,304,490.00	2,697,462.43	12,925,710.84	4,178,731.61	
ส่วนของผู้ถือหุ้น																						
ส่วนของผู้ถือหุ้น	50,000,000.00	20,000,000.00	10,000,000.00	30,000,000.00	100,000,000.00	40,000,000.00	40,000,000.00	10,000,000.00	20,000,000.00	10,000,000.00	20,000,000.00	40,000,000.00	40,000,000.00	12,000,000.00	15,000,000.00	40,000,000.00	40,000,000.00	40,000,000.00	40,000,000.00	10,000,000.00	10,000,000.00	10,000,000.00
ส่วนของผู้ถือหุ้น	50,000,000.00	17,600,000.00	10,000,000.00	30,000,000.00	50,000,000.00	40,000,000.00	40,000,000.00	30,000,000.00	20,000,000.00	5,000,000.00	20,000,000.00	80,500,000.00	20,500,000.00	12,000,000.00	15,000,000.00	24,000,000.00	32,500,000.00	20,000,000.00	20,000,000.00	5,000,000.00	5,260,000.00	
ส่วนของผู้ถือหุ้น	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	499,475.00	-	-	-	-	-	-	-	
ส่วนของผู้ถือหุ้น	300,000.00	30,000.00	-	2,500,000.00	1,674,048.88	1,000,000.00	1,896,000.00	310,000.00	330,000.00	-	-	106,000.00	-	1,200,000.00	-	-	40,020.05	-	-	215,000.00	14,004.00	
ส่วนของผู้ถือหุ้น	3,000,000.00	400,000.00	-	-	-	800,000.00	10,500,000.00	2,500,000.00	240,000.00	-	-	-	-	1,000,000.00	-	-	-	-	-	-	-	
ส่วนของผู้ถือหุ้น	5,518,821.65	5,382,548.09	6,156,177.28	12,508,928.00	10,832,256.98	928,082.44	7,578,015.52	1,104,533.82	3,010,401.45	323,282.57	1,994,968.26	1,817,330.32	781,689.04	(14,525,802.00)	1,489,330.10	826,321.71	368,150.60	325,118.98	429,373.07	657,057.05	267,522.91	
รวมส่วนของผู้ถือหุ้น	58,818,821.65	23,422,548.09	16,156,177.28	45,008,928.00	62,506,305.86	42,728,082.44	59,976,015.52	33,914,533.82	23,800,401.45	5,323,282.57	21,994,968.26	22,423,330.32	21,281,689.04	173,675.00	16,489,330.10	24,826,321.71	32,908,170.65	20,325,118.98	40,429,373.07	5,872,867.05	5,541,707.91	
ยอดรวมบริษัทและส่วนของผู้ถือหุ้น	1,190,301,455.38	1,085,822,163.20	953,691,377.88	901,300,653.00	898,478,738.72	738,158,596.08	635,956,127.19	483,731,548.90	351,378,294.95	275,789,650.23	208,799,485.87	165,473,790.13	125,663,926.33	104,676,090.00	94,991,959.19	77,381,673.20	54,831,592.08	37,823,608.99	31,126,835.50	18,798,586.85	9,720,440.52	

ที่มา: บริษัทเงินทุนต่าง ๆ

ตารางที่ 33
แสดงยอดเปรียบเทียบงบบริษัทในหุ้นต่าง ๆ

หน่วย : ล้านบาท

งบดุลเปรียบเทียบบริษัทเงินทุน ณ วันที่ 31 ธ.ค. 2517	รายชื่อบริษัทที่มีทรัพย์สินน้อยกว่า 500 ล้านบาทขึ้นไป							รายชื่อบริษัทที่มีทรัพย์สินระหว่าง 101 - 500 ล้านบาท							รายชื่อบริษัทที่มีทรัพย์สินระหว่าง 1 - 100 ล้านบาท								
	สินเชื่อบริษัท	มูลค่าหลักทรัพย์ เงินและ ค่าหลักทรัพย์	ส่วนแบ่ง หุ้นสามัญ ในประเทศ (ประเทศไทย)	ค่าหลัก ทรัพย์และ การลงทุน	กองทุน สำรอง	โหม-โร เวอรัล ทรัสต์	งบ งบ งบ	ส่วนประกอบ อื่นนอกเหนือ ไปนั้น	เงินสด ทรัสต์	มูลค่า ทรัพย์สิน ไม่ ระบุ ประเภท เงิน ฝาก ใน บัญชี เงิน ฝาก ต่างประเทศ	ส่วน ประกอบ อื่นนอก เหนือ ไปนั้น	โหม เวอรัล ทรัสต์	งบ งบ งบ	ส่วน ประกอบ อื่นนอก เหนือ ไปนั้น	เงินสด ทรัสต์	ส่วน เงิน ทุน	ส่วน ประกอบ อื่นนอก เหนือ ไปนั้น	งบ งบ งบ	ส่วน ประกอบ อื่นนอก เหนือ ไปนั้น	เงินสด ทรัสต์	ส่วน เงิน ทุน	ส่วน ประกอบ อื่นนอก เหนือ ไปนั้น	
ทรัพย์สินหมุนเวียน																							
เงินสดในมือและเงินฝากธนาคาร	1.30	0.22	0.09	0.07	0.00	9.63	1.85	0.21	12.45	0.02	0.83	0.18	16.68	0.05	5.80	4.35	2.44	1.42	1.04	3.81	3.65		
เงินลงทุนชั่วคราว	-	-	-	2.48	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.09	-	-	-	-	-	
- มูลค่าหลักทรัพย์	-	0.18	-	0.65	-	-	-	-	-	-	-	0.30	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
- เงินลงทุน	2.25	0.02	-	0.04	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.11	10.27	-	18.29	-	-	-	-	-	
- เงินฝากธนาคาร	26.49	33.73	29.27	34.47	21.15	22.29	8.50	31.22	2.85	39.26	13.66	22.97	31.62	0.96	54.74	-	-	59.17	79.61	14.36	-	-	
- ทรัพย์สินอื่น	50.45	47.72	34.27	40.56	51.10	45.06	76.29	13.47	75.89	50.97	66.99	70.74	22.54	21.02	3.29	-	57.28	17.18	6.05	44.99	-	-	
ลูกหนี้	7.17	6.61	1.06	6.12	1.32	4.02	11.02	41.24	-	0.01	1.05	-	16.09	33.13	15.38	82.50	1.73	0.19	13.19	-	67.22	-	
ทรัพย์สินเพื่อขาย	4.12	0.12	-	-	6.15	2.72	0.97	0.74	-	-	-	-	0.54	2.63	-	-	-	-	-	-	-	-	
ทรัพย์สินหมุนเวียนอื่น	0.43	1.43	-	0.86	0.04	0.41	0.75	1.32	-	0.00	0.01	0.36	0.41	1.78	0.25	-	0.00	-	0.00	-	3.25	-	
สินทรัพย์ระยะยาว																							
ลูกหนี้ระยะยาว	0.37	4.65	33.40	3.85	1.96	6.98	0.06	7.40	0.64	-	15.50	-	-	8.05	3.57	1.96	-	-	-	32.44	-		
ลูกหนี้อื่น	-	2.77	0.68	8.69	15.80	3.59	0.11	0.45	-	3.63	-	-	10.60	28.86	10.49	-	-	-	-	-	20.58	-	
เงินลงทุนระยะยาว																							
มูลค่าหลักทรัพย์	1.26	1.79	1.00	-	1.78	2.71	-	1.86	3.98	0.87	0.24	2.42	1.59	2.87	3.16	-	-	-	-	3.46	-		
หุ้น	0.02	0.48	-	0.03	-	0.58	0.08	0.01	-	-	0.67	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
หุ้นอื่น	1.67	0.18	0.00	1.70	0.60	0.97	0.13	0.77	0.36	4.26	0.48	2.62	-	0.96	-	-	9.54	-	-	-	-	-	
ทรัพย์สินถาวร																							
ค่าอาคารและเครื่องใช้	0.79	0.09	0.19	0.45	0.10	0.33	0.24	1.07	3.18	0.25	0.35	0.35	0.31	1.25	0.55	0.90	7.21	1.62	0.11	0.91	5.40		
สิ่งท้าวินทรัพย์สิน	-	-	-	0.03	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.04	-	-	21.56	-	-	-	-	-	
ทรัพย์สินอื่น	0.05	0.01	0.04	-	-	-	-	-	-	0.03	0.02	0.06	-	0.49	0.01	0.20	-	0.33	-	0.03	-	-	
รายการรอการตัดบัญชี	3.61	0.00	-	-	-	-	-	0.12	0.11	0.00	0.20	0.00	0.16	-	0.02	-	0.15	1.80	-	-	-	-	
ยอดรวมทรัพย์สิน	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	

* มีจำนวนน้อยมากเมื่อเทียบกับยอดของค่ารวม ดังนั้นจึงไม่
- ระบุ

จุดเปรียบเทียบบัญชีเงินต้น ณ วันที่ 31 ธ.ค. 2517	รายชื่อบริษัทที่มีทรัพย์สินเกินกว่า 500 ล้านบาทขึ้นไป							รายชื่อบริษัทที่มีทรัพย์สินระหว่าง 401 - 500 ล้านบาท							รายชื่อบริษัทที่มีทรัพย์สินระหว่าง 1 - 100 ล้านบาท							
	สินเชื่อบริษัท	บุคลิกบริษัท	ชื่อบริษัท	หลักทรัพย์และหลักทรัพย์	ประเภท	โฉนดที่ดิน	อสังหาริมทรัพย์	อสังหาริมทรัพย์	อสังหาริมทรัพย์	อสังหาริมทรัพย์	อสังหาริมทรัพย์	อสังหาริมทรัพย์	อสังหาริมทรัพย์	อสังหาริมทรัพย์	อสังหาริมทรัพย์	อสังหาริมทรัพย์	อสังหาริมทรัพย์	อสังหาริมทรัพย์	อสังหาริมทรัพย์	อสังหาริมทรัพย์	อสังหาริมทรัพย์	
ทรัพย์สินหมุนเวียน																						
เงินฝากในบัญชี	-	-	4.02	0.36	1.38	3.84	-	1.91	11.69	-	4.03	0.00	-	0.88	-	-	-	-	-	-	-	-
ค่าเงินจาก																						
- เงินฝากออม	26.42	33.91	28.67	37.35	-	15.97	60.75	42.64	-	74.64	48.45	49.62	32.63	-	39.83	20.35	-	23.66	-	67.19	-	
- การเงินในบัญชี	1.44	-	-	2.70	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	38.69	-	-	-	-	
- กระดาษ	44.94	41.75	58.15	32.34	65.05	69.14	27.61	34.92	79.95	22.07	36.05	34.64	46.17	58.36	32.76	44.26	-	20.35	10.08	-	39.92	
เงินกู้	-	-	-	15.81	20.22	-	-	-	-	-	-	-	-	4.39	-	-	-	-	-	-	-	
เงินกู้จาก	-	0.00	-	-	-	-	0.04	1.76	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
ค่าเช่ารวมค่าจ้าง	1.26	1.79	2.42	0.48	3.50	3.44	2.04	-	1.26	1.18	0.53	1.63	0.19	1.24	1.81	2.34	0.72	0.36	1.48	0.40	2.12	
รวมในงบการเงิน	0.46	0.15	0.05	-	0.65	0.11	0.04	-	-	0.08	0.01	0.56	-	-	0.02	0.93	-	-	-	0.51	-	
ทรัพย์สินหมุนเวียนอื่น	0.37	0.27	-	1.50	-	0.76	0.06	0.37	0.38	0.10	0.27	-	0.64	3.04	0.03	-	0.56	0.21	0.10	0.86	0.61	
ทรัพย์สินถาวร	20.04	10.22	-	2.22	2.22	0.95	-	6.76	-	-	-	-	3.44	27.00	4.98	-	-	-	-	-	-	
ที่ดิน	-	0.01	-	-	0.22	-	0.03	-	-	-	-	-	-	0.21	-	0.03	0.01	1.69	-	-	-	
รวมในงบการเงิน	0.13	0.14	5.00	2.45	-	-	0.00	4.62	-	-	-	-	-	4.71	3.21	-	-	-	-	-	0.34	
รวมทรัพย์สิน	95.06	97.84	98.31	95.01	93.04	94.21	90.57	92.99	93.28	98.07	89.46	86.45	83.07	99.83	82.64	67.91	39.98	46.27	11.66	68.76	42.99	
ส่วนของบัญชี																						
ทุนจดทะเบียน	4.20	1.80	1.85	3.33	11.13	3.42	6.29	6.20	5.69	3.63	9.58	24.26	31.75	11.46	15.79	31.02	72.99	105.51	172.98	53.20	102.88	
หุ้นส่วนที่ชำระแล้วเป็นเงิน	4.20	1.62	1.05	3.33	5.56	3.42	6.29	6.20	5.69	1.81	9.58	12.39	16.31	11.46	15.79	31.02	59.28	52.87	86.48	26.60	54.12	
ส่วนเกินหุ้น	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	0.48	-	-	-	-	-	-	-	
กำไรสะสม																						
เงินสำรองตามกฎหมาย	0.03	0.00	-	0.28	0.19	0.14	0.30	0.06	0.10	-	-	0.06	-	1.15	-	-	0.07	-	-	1.14	0.14	
กำไรสะสมจากรายการ	0.25	0.04	-	-	-	0.11	1.65	0.52	0.07	-	-	-	-	0.96	-	-	-	-	-	-	-	
กำไร (ขาดทุน) สะสมที่ไม่ได้จัดสรร	0.46	0.50	0.65	1.39	1.21	0.12	1.19	0.23	0.86	0.12	0.96	1.10	0.62	(13.88)	1.57	1.07	0.67	0.16	3.86	3.50	2.75	
รวมส่วนของบัญชี	4.94	2.16	1.69	4.99	6.96	5.79	9.43	7.01	6.72	1.93	10.54	13.55	16.93	0.17	17.36	32.09	60.02	53.73	80.34	31.24	57.01	
ยอดรวมทรัพย์สินและส่วนของบัญชี	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	100.00	

* มีจำนวนค่อนข้างมากเมื่อเทียบกับรายการย่อยที่แสดงรวม แต่ยังไม่สามารถ

จากตารางที่ 12 และ 13 สรุปผลได้ว่าแหล่งเงินทุนเข้าของบริษัทเงินทุนที่มากที่สุดคือ จากตัวเงินจ่าย ซึ่งก็คือ เงินกู้ยืมหรือเงินฝากของลูกค้าในรูปที่บริษัทออกตัวสัญญาใช้เงินในตัวเอง มีอัตราตั้งแต่ต่ำสุด 39.92% ไปจนถึงสูงสุด 96.71% โดยเฉลี่ยจะโคประมาณ 77.26% เทียบกับส่วนของผู้ถือหุ้นซึ่งมีอัตราต่ำกว่ามาก โดยมีอัตราต่ำสุดถึง 1.69% และสูงสุด 68.34% แต่โดยเฉลี่ยแล้วจะมีประมาณ 20.59% เหตุที่บางบริษัทมีส่วนของผู้ถือหุ้นสูง เนื่องจากมีกำไรประกอบการ โดยใช้เงินทุนจากภายในออกนั้นเอง เกรงคิดจึงขยายไม่ไถ่ให้เท่าที่ควร ส่วนบริษัทที่มีความสามารถสูง จะมีเปอร์เซนต์จากการกู้ยืมเงินจากประชาชนมาไรมาก ซึ่งเป็นระบบการดำเนินงานของบริษัทเงินทุนที่มีสมรรถภาพ และเป็นที่น่าไว้วางใจ เชื่อถือจากประชาชนนั่นเอง

หากนำแหล่งเงินทุนที่ไ้ไป จะเห็นว่าไ้ไปในด้านตัวเงินรับมากที่สุด โดยมีอัตราต่ำสุด 21.98% ไปจนถึงสูงสุด 93.71% โดยเฉลี่ยจะโคประมาณ 72.74% นี้ไ้ได้ว่าบริษัทเงินทุนให้สินเชื่อในรูปซื้อลดตัวเงินหรือไ้ตัวเงินมากที่สุดในการปล่อยเงินกู้

นอกจากนั้นยังสามารถที่จะวิเคราะห์ผลการดำเนินงานต่าง ๆ ได้อีกมากจากงบดังกล่าวข้างตน

ในคณปี 2519 นักวิชาการ นักบัญชี เจ้าหน้าที่จากธนาคารแห่งประเทศไทย พร้อมทั้งบริษัทเงินทุนบางแห่งไ้ปรึกษาหารือกันที่จะเปลี่ยนแปลงแบบฟอร์มรายงานทางการเงินขึ้นมาใหม่ และไ้ตกลงไ้แบบฟอร์มรายงานทางการเงินใหม่ดังต่อไปนี้ในอนาคตไ้ไ้ไ้ประกอบควย

- งบกำไรขาดทุนเฉพาะบริษัทที่ประกอบธุรกิจเงินทุน
- งบกำไรขาดทุนของบริษัที่ประกอบทั้งธุรกิจเงินทุนและธุรกิจหลักทรัพย์รวมกัน
- งบดุลบริษัทเงินทุน
- งบดุลบริษัทเงินทุนและหลักทรัพย์

ซึ่งแบบฟอร์มใหม่ได้ถูกได้จากภาพที่ 9, 10, 11 และ 12 โดยบริษัทเงินทุนและ
บริษัทหลักทรัพย์จะได้อำนาจใช้ในโอกาสต่อไป แต่สำหรับงบดุลปี 2518 นี้ ยังคงใช้แบบ
บ.ง.ด. 1 ไปตามเดิมก่อน

ภาพที่ 9

บริษัท เงินทน.....จำกัด
งบกำไรขาดทุน
ประจำปีสิ้นสุดวันที่.....

	(ปีปัจจุบัน) 25...	(ปีก่อน) 25...
รายได้จากการดำเนินงาน		
ดอกเบี้ยและส่วนลดจากการให้กู้ยืมและให้เครดิต	00	00
รายได้จากลูกหนี้ตามสัญญาถอนชำระ	00	00
ดอกเบี้ยและเงินปันผลจากหลักทรัพย์	00	00
รายได้อื่น	00	00
รวมรายได้	<u>000</u>	<u>000</u>
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน		
ดอกเบี้ยและส่วนลดจ่าย	00	00
เงินเดือน ค่าจ้าง และเงินอย่างอื่นที่จ่ายให้แก่พนักงาน หนี้สูญ	00	00
เงินโอนไปเพิ่มสำรองหนี้สูญ	00	00
ค่าธรรมเนียมและบริการ	00	00
ภาษีและอากร	00	00
รายจ่ายเกี่ยวกับที่ทำการและเครื่องใช้	00	00
รายจ่ายอื่น	00	00
รวมค่าใช้จ่าย	<u>000</u>	<u>000</u>
กำไรจากการดำเนินงาน	000	000
รายการที่มีได้เกิดจากการดำเนินงานตามปกติ	00	00
กำไรก่อนหักภาษีเงินได้	<u>000</u>	<u>000</u>
ภาษีเงินได้	00	00
กำไรสุทธิ	<u>00</u>	<u>00</u>

ภาพที่ 10

บริษัทเงินทุนและหลักทรัพย์ จำกัด
งบกำไรขาดทุน
ประจำปี สิ้นสุดวันที่.....

	(ปีปัจจุบัน) 25..	(ปีก่อน) 25..
รายได้จากการดำเนินงาน		
ดอกเบี้ยและส่วนลดจากการให้กู้ยืมและให้เครดิต	00	00
รายได้จากลูกหนี้ความเสียหายอันชำระ	00	00
ดอกเบี้ยและเงินปันผลจากหลักทรัพย์	00	00
ค่าขายหน้า	00	00
กำไรจากการค้าหลักทรัพย์	00	00
รายได้อื่น	00	00
รวมรายได้	<u>000</u>	<u>000</u>
ค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน		
ดอกเบี้ยและส่วนลดจ่าย	00	00
เงินเดือน ค่าจ้าง และเงินยกยางอื่นที่จ่ายให้แก่พนักงาน	00	00
ค่าขายหน้า	00	00
รายจ่ายส่งเสริมการขาย	00	00
หนี้สูญ	00	00
เงินโอนไปเพื่อสำรองหนี้สูญ	00	00
ค่าธรรมเนียมและบริการ	00	00
ภาษีและอากร	00	00
รายจ่ายเกี่ยวกับที่ทำการและเครื่องใช้	00	00
รายจ่ายอื่น	00	00
รวมค่าใช้จ่าย	<u>000</u>	<u>000</u>
กำไรจากการดำเนินงาน	000	000
รายการที่มีได้เกิดจากการดำเนินงานตามปกติ	00	00
กำไรก่อนหักภาษีเงินได้	00	00
ภาษีเงินได้	00	00
กำไรสุทธิ	<u>00</u>	<u>00</u>

ภาพที่ 11
บริษัท (เงินทุน) จำกัด
งบดุล

	ณ วันที่.....				
	(ปีปัจจุบัน)	(ปีก่อน)		(ปีปัจจุบัน)	(ปีก่อน)
	25.....	25.....		25.....	25.....
<u>ทรัพย์สิน</u>			<u>หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น</u>		
เงินสดและเงินฝากธนาคาร	000	000	เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมจากธนาคาร	000	000
เงินในบัญชีเมื่อทางตาม	000	000	เงินกู้ยืมเมื่อทางตาม	000	000
เงินลงทุน (ราคาทุน - หมายเหตุ 1)			ตัวเงินจ่าย (หมายเหตุ)	000	000
- หลักทรัพย์รัฐบาลไทย	000	000	เงินกู้ยืม (หมายเหตุ)	000	000
- หลักทรัพย์รัฐบาลไทยค่าประกันเงินและดอกเบี้ย	000	000	หนี้สินระยะยาว (หมายเหตุ)	000	000
- หลักทรัพย์จดทะเบียน/รับอนุญาต	000	000	หนี้สินอื่น	000	000
- หลักทรัพย์อื่น	000	000	รวมหนี้สิน	000	000
+ หัวเงินรับ (หมายเหตุ 2)	000	000	ส่วนของผู้ถือหุ้น		
เงินในบัญชี (หมายเหตุ)	000	000	ทุนจดทะเบียน จำนวน.....หุ้น		
ลูกหนี้ตามสัญญาซื้อขาย (หมายเหตุ...)	000	000	มูลค่าหุ้นละ.....บาท เป็นเงิน.....บาท		
รวมลูกหนี้	000	000	ทุนชำระแล้ว จำนวน.....หุ้น ๆ ละบาท	000	000
หัก สำรองหนี้สูญและสงสัย (หมายเหตุ....)	000	000	เงินค้างชำระ	000	000
ลูกหนี้สุทธิ	000	000	กำไรสะสมจัดสรรแล้ว		
ทรัพย์สินเพื่อขาย	000	000	เงินสำรองตามกฎหมาย	000	000
ที่ทำการและเครื่องใช้	000	000	เงินสำรองอื่น (หมายเหตุ.....)	000	000
อสังหาริมทรัพย์อื่น	000	000	กำไรสะสมยังไม่จัดสรร	000	000
ทรัพย์สินอื่น	000	000	รวมส่วนของผู้ถือหุ้น	000	000
รวมทรัพย์สิน	000	000	รวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น	000	000

ทรัพย์สิน	ณ วันที่.....		หนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น		
	(ปีปัจจุบัน)	(ปีก่อน)		(ปีปัจจุบัน)	(ปีก่อน)
	25....	25...		25...	25...
เงินสดและเงินฝากธนาคาร	000	000	เงินเบิกเกินบัญชีและเงินกู้ยืมจากธนาคาร	000	000
เงินในบัญชีเมื่อทางถาม	000	000	เงินกู้ยืมเมื่อทางถาม	000	000
หลักทรัพย์ (ราคาทุน-หมายเหตุ 1)			บัญชีลูกคา	000	000
เงินลงทุน			ตั๋วเงินจ่าย (หมายเหตุ....)	000	000
หลักทรัพย์รัฐบาลไทย	000	000	เงินกู้ยืม (หมายเหตุ.....)	000	000
หลักทรัพย์ที่รัฐบาลไทยประกันค้ำเงินและคอกเบี้ย	000	000	หนี้สินระยะยาว (หมายเหตุ.....)	000	000
หลักทรัพย์จดทะเบียน/รับอนุญาต	000	000	หนี้สินอื่น	000	000
หลักทรัพย์อื่น	000	000			
หลักทรัพย์เพื่อค้ำ			รวมหนี้สิน	000	000
หลักทรัพย์รัฐบาลไทย	000	000	ส่วนของผู้ถือหุ้น		
หลักทรัพย์ที่รัฐบาลไทยค้ำประกันค้ำเงินและคอกเบี้ย	000	000	ทุนจดทะเบียน จำนวน....ทุน		
หลักทรัพย์จดทะเบียน/รับอนุญาต	000	000	มูลค่าหุ้นละ....บาท เป็นเงิน.....บาท		
หลักทรัพย์อื่น	000	000	ทุนชำระแล้ว จำนวน....ทุน ๆ ละ.....บาท	000	000
รวมหลักทรัพย์	000	000	เงินดำนัดคาทุน	000	000
บัญชีลูกคา	000	000	กำไรสะสมจัดสรรแล้ว		
ตั๋วเงินรับ (หมายเหตุ....)	000	000	เงินสำรองตามกฎหมาย	000	000
เงินในบัญชี (หมายเหตุ.....)	000	000	สำรองอื่น (หมายเหตุ....)	000	000
ลูกหนี้ค้ำสัญญาถอนชำระ (หมายเหตุ....)	000	000	กำไรสะสมยังไม่จัดสรร	000	000
หักสำรองหนี้สูญและสงสัย (หมายเหตุ....)	000	000	รวมส่วนของผู้ถือหุ้น	000	000
คอกเบี้ยและเงินปันผลจากหลักทรัพย์ค้ำรับ	000	000			
ทรัพย์สินเพื่อขาย	000	000			
หักค่าการและค่าธรรมเนียม	000	000			
อสังหาริมทรัพย์	000	000			
ทรัพย์สินอื่น	000	000			
รวมทรัพย์สิน	000	000	รวมหนี้สินและส่วนของผู้ถือหุ้น	000	000

5) กฎหมายกับความอยุ่รอด

การที่บริษัทเงินทุนจะต้องประกอบการภายใต้กฎหมายและข้อบังคับต่าง ๆ ซึ่งธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นผู้ควบคุมตรวจสอบเพื่อรักษาสถาปัตยกรรมให้แก่ประชาชนอันเป็นส่วนรวม อีกทั้งความมั่นคงของบริษัทเงินทุนในการดำเนินงาน นับเป็นวิธีการที่ดีในทัศนะของรัฐที่จะต้องให้ความสำคัญคุ้มครองผลประโยชน์ต่อสาธารณะ แต่สร้างความลำบากใจในการดำเนินงานให้แก่บริษัทเงินทุนอยู่มากในแง่ที่จะต้องปฏิบัติตามกฎเกณฑ์ในขอบเขตที่มีจำกัด ไม่สามารถสร้างเครดิตขยายตัวหรือความคล่องตัวได้มากขึ้นด้วยเหตุที่ถูกกฎหมายควบคุมไว้ หากกฎข้อบังคับนั้นไม่มากจนเกินไป บริษัทเงินทุนในสวนรวมก็ยังสามารถประกอบการอยู่ได้รอด โดยมีกำไรไม่ต่องถึงกับล้มเลิกกิจการไป แต่ถ้ามีกฎข้อบังคับมากจนเกินไปก็ยุ่งเกี่ยวกับการควบคุมธนาคารพาณิชย์ บริษัทเงินทุนคงจะต่องดำเนินงานอยู่ได้ด้วยความลำบากอันเนื่องมาจากจะแข่งขันสู้ธนาคารพาณิชย์ไม่ได้ เนื่องจากธนาคารพาณิชย์เป็นสถาบันการเงินที่มีเงินทุนมากกว่า มีฐานะความมั่นคงสูง มีชื่อเสียงดีกว่า เป็นที่เชื่อถือของประชาชนทั่วไป และคิดค่าบริการในอัตราต่ำกว่า พร้อมทั้งระบบธนาคารไม่มีความล้มละลายได้เนื่องจากจะมีธนาคารอื่นเข้ามาช่วยเหลือหรือได้รับการค้ำจุนจากรัฐ ดังเช่นเหตุการณ์ที่เคยมีปรากฏมาแล้วเมื่อเกิดมีปัญหาด้านนี้ขึ้น บัดกับบริษัทเงินทุนยังเป็นกิจการที่มีการเสี่ยงอยู่มาก และอาจล้มเลิกกิจการไปได้โดยไม่มีผู้ใดช่วยเหลือ ฉะนั้นการที่จะแข่งขันกับธนาคารพาณิชย์ได้ ก็ด้วยการให้ผลตอบแทนแก่ผู้ลงทุนสูง บริการดี และคล่องตัวกว่าธนาคาร อันเนื่องมาจากการคิดค่าบริการในอัตราสูงกว่า ประกอบกับค่าใช้จ่ายทุนคือดอกเบี้ยจ่ายตามตัวสัญญาใช้เงินก็สูงกว่า เมื่อเทียบกับธนาคารพาณิชย์ซึ่งให้ในอัตราสูงสุดร้อยละ ๑๑ ต่อปีในปัจจุบัน แต่บริษัทเงินทุนโดยเฉลี่ยให้สูงถึงร้อยละ 12 ต่อปี จึงยอมเสียเปรียบในเรื่องต้นทุนมาก เงินที่ธนาคารหามาได้ก็มีหลายส่วนที่ไม่ต้องเสียดอกเบี้ย เช่น เงินฝากกระแสรายวันเป็นต้น แต่เงินของบริษัทเงินทุนคงเสียค่าใช้จ่ายเป็นส่วนใหญ่ คือดอกเบี้ยจ่ายในอัตราสูง เพราะแหล่งที่มาของเงินส่วนใหญ่ของบริษัทเงินทุนจะมาจาก การกู้ยืมเงินจากประชาชนเมื่อเทียบกับเงินกองทุน

ของเจ้าของ ซึ่งมีจำนวนน้อยกว่า ด้วยเหตุนี้จึงเสียเปรียบธนาคารอยู่มาก ทั้งนี้หากจะมีการควบคุมเท่ากับธนาคารแล้วบริษัทเงินทุนก็อาจจะเกิดการขาดทุนขึ้นได้ เนื่องจากสภาพคล่องไหลลงไม่สามารถหารายได้มาเพียงพอกับค่าใช้จ่ายในอัตราสูง

เท่าที่กฎข้อบังคับที่ได้ออกมานั้น ใ้มีนักวิชาการด้านการเงินให้ความเห็นว่า เป็นการทำให้ความคล่องตัวในการปฏิบัติงานของบริษัทเงินทุนลดลงไปมาก อย่างเช่นในเรื่องเงินขั้นต่ำที่จะกู้ยืมมาได้จากประชาชน จะต้องเป็นเงินก้อนอย่างน้อยไม่ต่ำกว่าครึ่งละ 50,000 บาท ในเขตกรุงเทพมหานคร สมุทรปราการและนนทบุรี กับไม่ต่ำกว่าครึ่งละ 10,000 บาท สำหรับในเขตจังหวัดอื่น เมื่อเทียบกับธนาคารพาณิชย์ซึ่งเป็นสถาบันการเงินที่มั่นคงกว่าได้เปรียบกว่า แต่กลับไม่ได้มีข้อกำหนดวงเงินฝากประจำขั้นต่ำไว้ จึงทำให้ประชาชนที่มีรายได้น้อยไม่สามารถลงทุนหาผลตอบแทนสูงได้ นับเป็นการส่งเสริมคนที่มีไปอีก เป็นการไม่ยุติธรรมต่อสังคมในสวนรวมซึ่งมีผู้ที่มีรายได้น้อยอยู่จำนวนมากกว่า ส่วนการให้สินเชื่อจะให้เกินรายละ 50 เปอร์เซ็นต์ของเงินกองทุนของบริษัทไม่ได้ เป็นการจำกัดความคิดของบริษัทเงินทุนลงอย่างมาก โดยที่บริษัทเงินทุนจะให้กู้เงินจำนวนมากก็ไม่ได้ เนื่องจากกติกาคัดด้วยเรื่องเงินกองทุน อีกประการจะเห็นว่าเมื่อเทียบทรัพย์สินหนี้สินและส่วนของเจ้าของแล้ว ในบริษัทเงินทุนที่มีชื่อเสียงดี เงินกองทุนจะมีอัตราเปอร์เซ็นต์ต่ำ หากให้ใช้มาตรฐานในวงเงินที่ปล่อยกู้ไปโดยคิดจากส่วนนี้ จะทำให้การให้สินเชื่อของบริษัทเงินทุนหดตัวลงอย่างมาก และมีผลเสียอย่างอื่นตามมา คือเนื่องจากเงินที่กู้ยืมมาได้นั้นจะปล่อยทิ้งไว้โดยไม่ได้รับประโยชน์ไม่ได้เพราะต้องเสียดอกเบี้ยจ่าย จึงต้องนำเงินนั้นไปลงทุนให้คุ้มค่าใช้จ่าย เนื่องจากเป็นเงินก้อนที่มีจำนวนมาก ซึ่งถ้าถูกควรจะได้เปรียบจากยอหดทรัพย์สินมากกว่าที่จะเทียบจากเงินกองทุนคู่จเดียวกับธนาคารพาณิชย์ เพราะลักษณะของเงินทุนที่หามาได้ไม่เหมือนกัน บริษัทเงินทุนสามารถที่จะขยายและเจริญเติบโตในด้านทรัพย์สินได้เร็วและเป็นไปในอัตราสูง แต่ในด้านเงินกองทุนนั้นขยายได้ช้ากว่ามาก และมีจำกัดไม่เหมือนกับของธนาคาร จึงทำให้บริษัทเงินทุนขาดรายได้จากการ

ให้สินเชื่อไปมาก แม้จะเป็นการให้แก่บริษัทผู้ซื้อที่มีฐานะการเงินมั่นคงก็หาไม่ไ้ ทำให้สูญเสียโอกาสที่จะได้ผลตอบแทนเป็นจำนวนเงินก้อนใหญ่ และในเวลาเดียวกันระดมประหยัดค่าใช้จ่ายได้ในตัว อีกประการหนึ่งถ้าเป็นการให้สินเชื่อเพื่อการเคหะแก่ผู้จัดสรรบ้านและที่ดินเพียงรายเดียวก็คงจะไม่เพียงพอ เพราะผู้จัดสรรต้องใช้จำนวนทุนสูงที่จะมาปรับปรุงและสร้างที่อยู่อาศัยให้แก่ประชาชนได้เขาซื้อ เป็นการคัดหนทางการลงทุนในทางนี้ อีกทางหนึ่งไปถ้าย

แต่ถ้ามองในทางตรงกันข้าม การที่กฎหมายบัญญัติข้อบังคับนี้เพื่อที่จะกระจายความเสี่ยงอันอาจจะเกิดจากหนี้สูญของสินเชื่อที่บริษัทเงินทุนให้แก่ลูกค้าไปเป็นเงินก้อนที่มีจำนวนมาก และเพื่อป้องกันไม่ไห้บริษัทเงินทุนนำไปให้สินเชื่อแก่บริษัทในเครือมากเกินไป โดยที่ฝ่ายวิชาการของรัฐมีความเห็นว่าเป็นการเสี่ยงต่อความปลอดภัยของเงินทุนที่ได้จากประชาชนมากเกินไป ในเรื่องนี้ก็มีทั้งผลดีและผลเสียอยู่ในตัว ซึ่งถ้ามองถึงเหตุผลในการสนับสนุนข้อคิดเห็นของตน เป็นการยากที่จะตัดสินว่าข้อคิดเห็นใดเป็นข้อคิดเห็นที่ถูกต้องที่สุด นอกจากนั้นยังจะต้องมีปัจจัยอื่น ๆ เข้ามาเกี่ยวข้องในการเสนอข้อคิดเห็นนั้นด้วย แต่สิ่งเหล่านี้เป็นเพียงข้อคิดเห็นเฉพาะหน้า ซึ่งในระยะยาวอาจจะมีเหตุการณ์เปลี่ยนแปลงไป อันจะมีผลให้ข้อคิดเห็นดังกล่าวไม่ตรงแนวก็เป็นได้

อย่างไรก็ดี เมื่อมีการออกกฎข้อบังคับขึ้น บริษัทเงินทุนก็จำต้องปฏิบัติตามแม้จะเกิดผลเสีย และก่อให้เกิดปัญหาแก่ฝ่ายบริหารชั้นสูงในการดำเนินงานเพิ่มขึ้น พร้อมทั้งเพิ่มค่าใช้จ่ายในการรายงานและค่าใช้จ่ายในกานอื่นใดเพิ่มด้วย เป็นผลสืบเนื่องมาจากความคล่องตัวในการหารายได้เงินเข้าไ้ลดลงและปัญหาการอยู่รอดของบริษัทเงินทุนซึ่งฝ่ายบริหารชั้นสูงจะต้องพิจารณาปรับปรุงบริษัทให้เข้ากับปัญหาทางกฎหมายและแก้ไขปัญหานั้นต่อไป อันเป็นวิถีทางจัดการงานอย่างหนึ่งซึ่งหลีกเลี่ยงไม่ได้ในการที่จะต้องลงมือกับการเปลี่ยนแปลงและทางเลือกอยู่เสมอ และผู้ที่ประสบความสำเร็จก็คือผู้ที่สามารถปรับตัว

ได้เร็ว และเลือกทางเดินที่ถูกต้องนั่นเอง

แต่ในเรื่องนี้หากได้ถูกกฎหมายบีบบังคับมากเกินไป ก็พอที่จะแก้ไข
 ครอบงำกับรัฐได้ โดยรวมกันระหว่างบริษัทเงินทุนหลาย ๆ ฝ่าย และผ่านทางสมาคม ๆ
 ให้ยื่นคำร้อง เพื่อที่จะขอความยุติธรรมและความเห็นใจในการดำเนินงาน เพื่อให้บริษัท
 เงินทุนต่าง ๆ สามารถประกอบการอยู่ไถ่รอดต่อไปเป็นส่วนรวม และทางฝ่ายเจ้าหน้าที่
 ของรัฐก็อาจจะพิจารณาผลได้ผลเสียและความเป็นธรรมในการประกอบกิจการของธุรกิจ
 เงินทุน เพราะถ้าหากบริษัทเงินทุนจะต้องประสบความล้มเหลวในการจัดการ เพราะไม่
 สามารถดำเนินต่อไป อันเป็นผลมาจากความคล่องตัวน้อยเกินไป ผลเสียก็ตกอยู่กับ
 สาธารณะเหมือนกัน ดังนั้นจึงควรที่จะได้มีการร่วมมือของทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้อง

6) การแข่งขัน

ปัจจุบันกล่าวได้ว่า บริษัทเงินทุนเป็นสถาบันการเงินอีกประเภทหนึ่งที่อำนวยความสะดวก
 ประโยชน์ในการพัฒนาธุรกิจการเงินเป็นอย่างมาก เนื่องจากได้เข้ามามีบทบาททาง
 เศรษฐกิจ โดยการระดมเงินทุนจากผู้ออมทรัพย์ไปบริการแก่บรรดาผู้ประกอบการที่สามารถ
 ในทางอุตสาหกรรม พาณิชยกรรม เกษตรกรรมและอื่น ๆ พร้อมทั้งผู้บริโภคและประชาชน
 ให้ได้รับความสะดวก มีความคล่องตัวเกี่ยวกับการใช้เงินทุนหมุนเวียน กับทั้งช่วยกระจาย
 เงินทุนออกไป อันก่อให้เกิดประโยชน์ต่อส่วนรวม

การที่ธุรกิจเงินทุนจะเจริญขึ้นมาได้ก็ด้วยการขยายส่วนของตลาด โดยดึงเอา
 ตลาดเงินของสถาบันทางการเงินอื่นเข้ามา กว้างเหวที่ว่าการตลาดเงินในประเทศยังมีการ
 ขยายตัวไถ่ถอนหรือเกือบจะคงที่ และเงินออมของประชาชนก็คงหมุนเวียนอยู่ในสถาบันการ
 เงินทั่วไปกับส่วนที่ประชาชนนำไปลงทุนในค่านอื่น ๆ และเงินช่วยเหลือที่รัฐได้รับจาก
 ทางประเทศ

แต่อย่างไรก็ดี คู่แข่งขันที่สำคัญที่สุดของบริษัทเงินทุนก็คือ บริษัทเงินทุนด้วยกันเอง
 เพราะแหล่งของเงินทุนที่ไคมาและใช้ไปของบริษัทเงินทุนก็มาจากส่วนบุคคลและบริษัท
 ทางการเงินต่าง ๆ ด้วยกัน แต่ก็มีผู้บริหารชั้นสูงในบริษัทเงินทุนกล่าวว่า "แม้บริษัทเงินทุน
 จะแข่งขันกันโดยตรง แต่ก็ไม่กระทบกระเทือนกันมากนัก เพราะลูกค้าของแต่ละแห่งก็ยัง
 แยกต่างกันไป บางแห่งก็รับเงินจากส่วนบุคคลเป็นส่วนใหญ่ บางแห่งก็รับมาจาก
 บริษัททางการเงินหรือนิติบุคคลอื่น ๆ บางแห่งก็ได้เงินทุนมาจากต่างประเทศหรือสถาบัน
 ทางการเงินอื่น ๆ ที่หนุนหลังอยู่หรือที่คิดดอกเบี้ยค่าค้ำ และประเภทของลูกค้าก็ยังไม่
 เหมือนกันอีก เพราะส่วนแบ่งของตลาดก็ยังกระจายออกไปมาก เขตพื้นที่ไหนของบริษัทไค
 ก็ไม่เกี่ยวกับบริษัทอื่น เช่น ยานธุรกิจคนจีน ยานศูนย์การค้า ยานตลาดการค้า และ
 ยานธุรกิจใหญ่ ๆ เป็นต้น จึงไม่กระทบกันโดยตรง สวมในด้านกรให้สินเชื่อบริษัทเงินทุน
 ต่างฝ่ายต่างก็ทำการค้าไม่เหมือนกัน บางแห่งเน้นหนักไปในการขายดเค้ค บางแห่งใหญ่
 ระยะเวลา บางแห่งทำเช่าซื้อหรือผ่อนชำระ บางแห่งทำเรื่องที่ดิน และสร้างบ้านผ่อนส่ง
 เป็นต้น และแม้แต่การให้สินเชื่อก็เน้นหนักไปสู่ลูกค้าคนละประเภท เช่น ให้แก่กิจการ
 อุตสาหกรรมเป็นหลักบาง เกมตรกรรมบาง บริษัทร้านค้าบาง ส่วนบุคคลบาง ซึ่งก็
 ยังมีไม่เหมือนกันอีกในกิจการค้าที่ต่างกัน เช่น กิจการทอผ้า ขายอะไหล่รถ คำน้ำมัน
 ส่งสินค้าเขาออก ฯลฯ จึงไม่กระทบกระเทือนต่อกันโดยตรง" แต่อย่างไรก็ดีบริษัทเงินทุน
 ก็ยังเป็นคู่แข่งที่สำคัญต่อกันอยู่นั่นเอง เพราะในระยะยาวการจะขยายตลาดออกไป
 ก็ย่อมจะต้องรุกเข้าไปในตลาดอื่นที่อยู่ในวงการเดียวกัน ซึ่งก็คือตลาดเงินของธุรกิจ
 เงินทุนนั่นเอง

คู่แข่งขันที่สำคัญรองลงมาไคแก่ธนาคารพาณิชย์ ¹ เพราะเงินที่ไคยืมมาจาก

¹ ถ้าแยกบริษัทเงินทุนเป็นธุรกิจ แยกเทศออกจากธนาคาร โดยลักษณะของการค้า
 จะเป็นการแข่งขันกันโดยตรงเพราะต่างก็ค้าเงินด้วยกัน แต่ถาเปรียบเทียบกับบริษัทเงินทุน
 ที่มีธนาคารให้การสนับสนุนอยู่ แทนที่จะเป็นการแข่งขันกันโดยตรง ก็จะกลับเป็นการส่งเสริม
 กันได้ เพราะต่างก็เป็นที่กระจายเงินทุนให้แก่กันและกัน

ประชาชนของบริษัทเงินทุนส่วนหนึ่งก็คือ เงินฝากที่ประชาชนได้เคยฝากอยู่กับธนาคารพาณิชย์นั่นเอง ส่วนในคานาสินเชื่อธนาคารพาณิชย์ก็ให้แก่ส่วนบุคคล และธุรกิจการค้าต่าง ๆ เช่นเดียวกัน แต่คิดอัตราดอกเบี้ยต่ำกว่า การที่บริษัทเงินทุนได้เปรียบกว่าในข้อนี้ แม้จะคิดอัตราดอกเบี้ยสูงก็ตรงที่ทั้งนี้ใคร่สะดวกไม่ต้องมีพิธีกรรมมากเหมือนกับธนาคาร แต่หากในอนาคตถ้าขอมึงคับการให้สินเชื่อของบริษัทเงินทุนถูกจำกัดโดยข้อกำหนดแบบเดียวกับข้อกำหนดของธนาคารพาณิชย์เสียแล้ว บริษัทเงินทุนก็อาจจะประสบปัญหาภาระที่หนักมาก อันอาจหมายถึงความยู่รอดของบริษัทเงินทุนในธุรกิจการค้าเงินนั้นด้วย

ส่วนสถาบันทางการเงินอื่น ๆ นั้นดูเหมือนจะไม่กระทบกระเทือนต่อบริษัทเงินทุนโดยตรง แต่บางครั้งก็มีผลเหมือนกันในทางอ้อม เช่น บริษัทปล่อยเงินกู้เอกชนซึ่งก็มีประเภทสินเชื่อแบบเดียวกับบริษัทเงินทุน แต่คิดอัตราดอกเบี้ยสูงกว่า ฯลฯ

ในด้านการแข่งขันนั้น การที่ธุรกิจการเงินหนึ่งได้เปรียบกว่าธุรกิจการเงินอีกประเภทหนึ่ง เปรียบเทียบได้จากปัจจัย 3 ประการคือ

- (1) ผลตอบแทนที่แต่ละสถาบันการเงินเสนอให้แก่ผู้ออมทรัพย์
- (2) อัตราภาษีที่ผู้ออมทรัพย์จะต้องเสีย
- (3) ความเสี่ยงซึ่งอาจมีผลทำให้ผู้ออมทรัพย์ต้องสูญเสียผลตอบแทนที่ได้คาดคะเนไว้และสูญเสียเงินออมที่เป็นต้นทุน โดยสถาบันผู้รับฝากหรือรับลงทุนเงินอมนั้นไม่สามารถจ่ายผลตอบแทนตามอัตราที่เสนอ และ/หรือ ไม่สามารถคืนเงินคืนต่อผู้ออมทรัพย์ เมื่อถึงกำหนดไถถอนหรือเมื่อผู้ออมทรัพย์ต้องการ

เปรียบเทียบผลตอบแทนและทางเลือกของผู้ออมทรัพย์อันมีผลต่อการแข่งขันของสถาบันการเงินต่าง ๆ ได้ดังนี้

<u>ฝ่ายประเภทอรรถวิทย์</u>	<u>อัตราผลตอบแทน</u>	<u>ภาษี</u>	<u>ฐานะกิจการ</u>
เงินฝากประจำธนาคารพาณิชย์	ร้อยละ 8 ต่อปี	ไม่ต้องเสีย	มั่นคง
เงินฝากประจำธนาคารออมสิน	ร้อยละ 8 ต่อปี	ไม่ต้องเสีย	รัฐบาลประกัน
พันธบัตรรัฐบาล	ร้อยละ 7-9.5 ต่อปี	เสียอัตราพิเศษ*	รัฐบาลประกัน
ตัวสัญญาใบเงินของบริษัทเงินทุน	ร้อยละ 10-13 ต่อปี	เสียอัตราพิเศษ*	มีความเสี่ยง
หุ้นของบริษัทเอกชน	ร้อยละ 9-12 ต่อปี	เสียตามปกติ	มีความเสี่ยง
หุ้นของบริษัทจดทะเบียน	ไม่แน่นอน	เสียอัตราพิเศษ*	มีความเสี่ยง
หุ้นของบริษัทรับอนุญาต	ไม่แน่นอน	เสียอัตราพิเศษ*	มีความเสี่ยง

* การเสียภาษีในอัตราพิเศษ หมายถึงการเสียภาษีที่ได้รับสิทธิพิเศษตามภาคผนวก ก.

ในอนาคตการแข่งขันของบริษัทเงินทุนจะขึ้นอยู่กับกำลังความสามารถของตนเอง ซึ่งบริษัทเล็ก ๆ อาจจะต้องเลิกกิจการไปเนื่องจากมีการแข่งขันกันอย่างหนาแน่น การที่บริษัทเงินทุนหนึ่งต้องประสบการขาดทุนและล้มเลิกไปก่อน ย่อมจะเป็นที่พอใจแก่บริษัทเงินทุนอื่น เพราะจะไ้หมดคู่แข่งกันไปอีกคน และแนวโน้มของสภาพเศรษฐกิจในอนาคตก็ยังไม่แน่นอน อันอาจก่อให้เกิดปัญหาแก่วงการธุรกิจเงินทุนในด้านการแข่งขันมากพอสมควร

7) การลงทุนถือหุ้นในบริษัทอื่นและการควบบริษัท

โดยที่บริษัทเงินทุนเป็นบริษัทที่มีเงินทุนอยู่มาก สามารถที่จะเข้าไปถือหุ้นหรือมีอิทธิพลต่อบริษัทอื่นได้ ดังนั้นในเรื่องนี้เพื่อป้องกันการผูกขาดหรือลดอำนาจในการคุมกิจการอื่นให้ทยอยลง กฎหมายจึงบัญญัติให้บริษัทเงินทุนถือหุ้นในบริษัทจำกัดอื่นได้ไม่เกินร้อยละ 10 ของจำนวนหุ้นทั้งหมดในบริษัทจำกัดนั้น เว้นแต่ได้รับความเห็นชอบจากธนาคารแห่งประเทศไทย ส่วนการควบบริษัทนั้นเป็นไปได้ยากลำบาก นอกจากจะเปิดบริษัทในเครือดำเนินธุรกิจประเภทอื่นควบคู่กันไปด้วย ตามที่บริษัทเงินทุนหลายแห่งได้ทำอยู่ในเวลานี้

8) กลยุทธ์ในการดำเนินงาน

ในปัจจุบันธุรกิจต่าง ๆ ไข่พัฒนาไปมาก และมีวิธีการใหม่ ๆ ที่จะนำมาใช้ในการจัดการงานให้ไปสู่ความสำเร็จตามความมุ่งหมาย เครื่องมืออันหนึ่งที่สำคัญได้แก่กลยุทธ์ในการบริหารงาน (Management Strategy)

กลยุทธ์เพิ่งจะนำมาใช้เมื่อไม่นานมานี้เอง แต่เป็นวิธีการที่มีสมรรถภาพสูงในการดำเนินธุรกิจไปในทิศทางที่มีความก้าวหน้า และนำพาธุรกิจไปสู่ความสำเร็จ บริษัทที่มีกลยุทธ์ที่ถือว่ายอดเยี่ยมจะไล่เปรียบกว่า ในขณะที่บริษัทอื่น ๆ กำลังประสบปัญหาอยู่ บริษัทเงินทุนที่มีกลยุทธ์ก็จะทำให้กิจการมีลักษณะเด่น และสามารถเผชิญกับความผันแปรของการจัดการงานได้อย่างพร้อมเพรียง ในขณะที่บริษัทเงินทุนอื่น ๆ ต้องหยุดชะงักด้วยความมีกม

ดังนั้น เครื่องมืออันมีประสิทธิภาพสูงนี้คืออะไรแน่ถึงได้มีสมรรถภาพในการดำเนินงานดี จากคำจำกัดความที่ดีที่สุดของคำว่ากลยุทธ์ในการบริหารงาน คือ "บรรลววัตถุประสงค์หรือเป้าหมายสำคัญของบริษัท ตลอดจนนโยบายและแผนงานที่จำเป็นต่อการบรรลุวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายนั้น ๆ โดยระบุในลักษณะที่จะแสดงให้เห็นว่าบริษัทกำลังดำเนินหรือจะดำเนินธุรกิจไปในทิศทางใด และมีทางออกใดอย่างไรเป็นการแก้ไขข้อบกพร่องของบริษัทอันเป็นส่วนรวม และกล้านโลกอันหนึ่งที่มีปัญหาเกิดขึ้นอันเป็นกระบวนการอยู่รอดและโอกาสสำเร็จของทั้งบริษัท"

นอกจากนั้นความหมายของคำว่ากลยุทธ์ยังมีผู้นิยามไว้ในแนวอื่น ๆ อีก ดังเช่นของ Robert Anthony² กล่าวว่า "กลยุทธ์ คือกระบวนการตัดสินใจเปลี่ยนแปลงบรรลววัตถุประสงค์ของกิจการ เปลี่ยนแปลงบรรลวทรัพยากรที่จะใช้ในการมุ่งวัตถุประสงค์เหล่านี้ และเปลี่ยนแปลงบรรลวนโยบายที่เป็นแนวทางควบคุมการใช้ทรัพยากรที่มีอยู่" และของ Alfred Chandler³ กล่าวว่า "กลยุทธ์ คือ การกำหนดวัตถุประสงค์ หรือเป้าหมายพื้นฐาน และระยะเวลาของกิจการทั้งหมด ตลอดจนการกำหนดแนวทางดำเนินงาน

² สตรีคส์ นานานุกูล "Corporate Strategy", วารสาร

บริหารธุรกิจ, (กรกฎาคม - กันยายน, 2518), 124

³ เรื่องเดียวกัน หน้าเดียวกัน

และจัดสรรบรรดาทรัพยากรที่จะใช้ในการมุ่งสู่วัตถุประสงค์เหล่านี้"

กลยุทธ์เป็นความรับผิดชอบของฝ่ายบริหารชั้นสูง เป็นปัญหาที่บุคคลชั้นนำจะตัดสินใจ และเป็นศิลปะที่เป็นความลับ เพราะเป็นความรับผิดชอบอันใหญ่หลวงเท่ากับเป็นการตัดสินใจความเป็นอยู่ของธุรกิจ และทิศทางของบริษัทในช่วงระยะเวลาหนึ่งเวลาใด แต่สิ่งที่แปลกก็คือ กลยุทธ์ไม่ว่าจะเป็นจะต่องทำเป็นระเบียบหรือมีระบบเสมอไป ฝ่ายบริหารชั้นสูงบางคนทำการวางกลยุทธ์ภายในใจของคนคนเดียว และบางทีก็ไม่มีการศึกษาอะไรอย่างลึกซึ้ง การวางกลยุทธ์จึงจัดเป็นงานที่มีลักษณะพิเศษซึ่งฝ่ายบริหารระดับสูงจะต้องรับผิดชอบเอง เพราะเกี่ยวกับความเป็นอยู่ของบริษัทโดยรวม และเกี่ยวกับการตัดสินใจเรื่องที่จะกระทบกระเทือนบริษัททั้งหมด กล่าวได้ว่ากลยุทธ์เป็นเครื่องมือที่จะควบคุมอนาคตของความเป็นอยู่ของกิจการทั้งหมด

ในการที่จะนำกลยุทธ์มาใช้หรือสร้างกลยุทธ์ขึ้น ฝ่ายบริหารชั้นสูงจะต้องดำเนินถึงปัจจัย 4 ประการคือ

(1) โอกาสในตลาด ในขั้นนี้ ฝ่ายบริหารจะมองปัจจัยภายนอกไปข้างหน้า และประเมินว่ามีโอกาสประกอบธุรกิจในตลาดอย่างไรบ้าง โดยศึกษาและคาดคะเนภาวะแวดล้อมในระยะเวลาสั้น เช่น ภาวะเศรษฐกิจ การเงิน การค้า การเมือง งบประมาณค่าใช้จ่ายของรัฐ การภาษีอากร และกฎหมาย ภาวะทางสังคม ประชากร ระเบียบของลูกค้า และกานิยมต่าง ๆ ทางธุรกิจ ความก้าวหน้าของการแข่งขัน พร้อมทั้งประเมินผลในภาวะแวดล้อมตามที่คาดคะเนไว้นั้นจะมีโอกาสประกอบการอะไรได้บ้างที่จะนำความสำเร็จมาสู่กิจการตามปรัชญาการค้าเงินธุรกิจของบริษัท

(2) ความสามารถและทรัพยากรของบริษัท ในขั้นนี้ ฝ่ายบริหารชั้นสูงจะมองบริษัทภายในเป็นส่วนรวมว่า บริษัทมีจุดแข็งจุดอ่อนอย่างไร และประเมินว่าบริษัทจะมีความสามารถในการแสวงหาโอกาสในตลาดได้เพียงใด โดยศึกษาคาดคะเนการ

ดำเนินการของบริษัท และทรัพยากรของกานปริมาณ คุณภาพ และความสามารถของกำลังคน
ทุกระดับที่มีอยู่ ประกอบกับจำนวนเงินทุนและทรัพย์สินที่ใช้ในการประกอบการทั้งหมด เพื่อ
ทราบถึงฐานะของบริษัทและแหล่งเงินทุนที่จะเสริมให้การดำเนินการของบริษัทราบรื่นและ
คล่องตัว

(3) กานนิยม และอุดมการณ์ของฝ่ายบริหารชั้นสูง ซึ่งเป็นสิทธิของฝ่ายบริหาร
ชั้นสูงที่จะเอาความรู้สึกและหลักการส่วนตัวมาใช้ได้ในฐานะที่เป็นผู้นำ และผู้กำหนดเส้นทาง
ความเป็นอยู่ของบริษัท ซึ่งความหมายก็คือ ความต้องการที่จะให้บริษัททำอะไรหรือเป็นอะไร
โดยบางนั้นเอง

(4) ความรับผิดชอบต่อสังคม ปัจจัยสุดท้ายที่จะนำมาประกอบการรวมคือ
ความรับผิดชอบต่อที่บริษัทจะต้องมีต่อสังคมอย่างไร ในเรื่องนี้ฝ่ายบริหารชั้นสูงควรจะไม่กำหนด
สิ่งที่ต้องทำหรือควรจะทำขึ้นมาเอง โดยคำนึงถึงจรรยาและศีลธรรมอันดี ซึ่งสำหรับความ
รับผิดชอบต่อสังคมของแต่ละบริษัทย่อมจะแตกต่างกันไปตามสายงานของธุรกิจ

ปัจจัยทั้ง 4 ที่จะนำเข้ามาใช้วางกลยุทธ์นั้น โดยที่เป็นจริงแล้ว จะมีโอกาสสนน
มากที่สอดคล้องกันสนิท เนื่องจากความเปลี่ยนแปลงของสภาพตลาดมักจะเป็นไปในทางหนึ่ง
ในขณะที่ความสามารถของบริษัทจะเปลี่ยนไปในอีกทางหนึ่ง หากบริษัทเงินทุนใดที่มีฝ่าย
บริหารชั้นสูงที่มีความคิดเห็นแรงกล้า และเชื่อมั่นในตนเอง ฝ่ายบริหารก็จะพาบริษัทไปตาม
ทางที่ใดเลือกไว้ทางหนึ่ง และลงท้ายที่สังคมพึงจะเรียกร้องไต่จากบริษัทก็จะขัดแย้งกับ
เป้าหมายบางส่วนของบริษัทไป ซึ่งย่อมจะทำให้เป้าหมายที่วางไว้คงมีการเปลี่ยนแปลง
โยกย้ายทรัพยากร และจุดหมายบางส่วนจะเปลี่ยนไป อาจจะตัดสินใจทั้งปัจจัยบางส่วน
และอาจจะมีการตัดสินใจทำในสิ่งที่ไม่เคยทำมาก่อน ซึ่งสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ย่อมเกิดขึ้นได้
อันสืบเนื่องมาจากความไม่แน่นอนของอนาคต ทำให้การคาดคะเนปัจจัยต่าง ๆ นั้นมีความ
ผิดพลาดได้ง่าย ยิ่งคาดคะเนละเอียดก็ยิ่งมีโอกาสผิดพลาดได้มากขึ้น ดังนั้นหนทางแก้ไข

ในด้านนี้คือ การคาดคะเนในแง่รวม ๆ ไม่ละเอียดเกินไปนัก และคาดคะเนทางเลือกไว้หลาย ๆ ทางเพื่อใช้เป็นกลยุทธ์แผนสำรองได้ อันจะมีความยืดหยุ่นเพื่อให้อาจสามารถเปลี่ยนกลยุทธ์ได้โดยไม่สูญเสียทรัพยากรและความพยายามมากนัก ทำให้สามารถเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงในอนาคต และโอกาสใหม่ ๆ ได้พร้อมอยู่เสมอ

จากการที่ฝ่ายบริหารชั้นสูงจะคงมีความพร้อมที่จะเปลี่ยนแปลงได้เช่นนี้เอง จึงได้เกิดทฤษฎีของการบริหารตามกลยุทธ์แผนใหม่ เพื่อรักษานโยบายและความอยู่รอดของธุรกิจ แม้บางครั้งจะต้องเสี่ยงต่อกฎข้อบังคับหรือความรับผิดชอบต่อสังคมไปบ้าง แต่ก็ยังเป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ ในทางปฏิบัติ ดังนั้นจึงได้เกิดทฤษฎีใหม่ในการแก้ปัญหาตามแผนกลยุทธ์นี้ เรียกว่า ทฤษฎีแซก หรือ Ziczac Theory อันหมายถึงความสามารถที่จะใช้แผนกลยุทธ์ก่อให้เกิดผลตอบแทนได้อย่างสูงสุดโดยสามารถหลีกเลี่ยงข้อจำกัดทั้งหมดนั่นเอง

พื้นฐานของทฤษฎีนี้มาจากสมมุติฐานที่ว่า

ทฤษฎี X เป็นแนวความคิดของฝ่ายธุรกิจ โดยถือว่าการประกอบการธุรกิจใด ๆ ก็เพื่อหวังที่จะก่อให้เกิดผลประโยชน์ตอบแทนสูงสุดกลับคืนมา หรือเรียกสั้น ๆ ว่า การทำกำไรสูงสุด (Maximize Profit) นั่นเอง

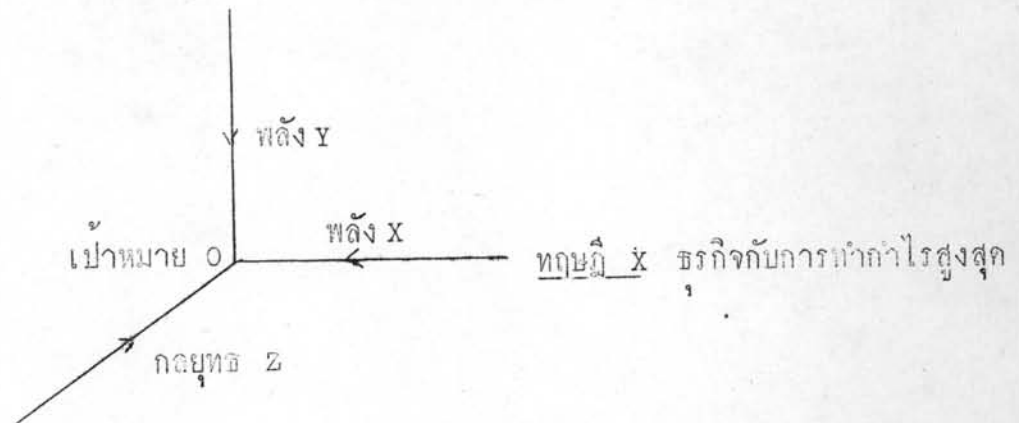
ทฤษฎี Y เป็นข้อจำกัดต่าง ๆ ในสภาพแวดล้อมของธุรกิจเงินทุนทั้งหมดที่กักกันไม่ให้ฝ่ายบริหารชั้นสูงสามารถดำเนินไปได้โดยสะดวกโดยไม่เสี่ยงต่อความมั่นคงและสภาพคล่องของบริษัทที่มีต่อส่วนรวม

ส่วนทฤษฎี Z ย่อมเกิดจากสมมุติฐานที่ว่า การจัดการงานของธุรกิจนั้นจะพยายามแสวงหากำไรหรือผลตอบแทนที่โลกกลับคืนมาจากการประกอบการในอัตราสูงสุดเพื่อธุรกิจนั้นจะอยู่ไคร่รอด และมีกำไรมากอันเป็นสิ่งจูงใจเจ้าของทุนที่จะมาลงทุนในกิจการ โดยที่สามารถหาหนทางพิสดารหลีกเลี่ยงข้อจำกัดนั้นได้ โดยคำนึงสภาพคล่องและความมั่นคงที่มีต่อส่วนรวมเพื่อมุ่งไปสู่กำไรสูงสุด โดยมีประสิทธิภาพ อันเป็นการผสมของทฤษฎี X กับทฤษฎี Y เข้าด้วยกัน

ภาพที่ 13

การบริหารแบบพิศดาร

ทฤษฎี Y ข้อจำกัดต่าง ๆ ในสภาพแวดล้อมของธุรกิจเงินทุนทั้งหมด

ทฤษฎี Z แนวทางปฏิบัติไปสู่กำไรสูงสุดโดยอาศัยช่องว่างหรือสามารถหลีกเลี่ยงข้อจำกัดนั้น

เป็นแนวทางที่อยู่ระหว่างกึ่งกลางของธุรกิจและข้อจำกัดทั้งหมด ซึ่งมีความสัมพันธ์ต่อกันอย่างใกล้ชิด

ดังนั้นด้วยวิธีการนี้ ฝ่ายบริหารจึงพยายามที่จะค้นหาวิถีทางทุกวิถีที่จะให้วัตถุประสงค์ดังกล่าวสัมฤทธิ์ผล จึงจำต้องหาหนทางพิศดารที่จะใช้ในการจัดการงานจากช่องว่างของข้อจำกัดที่กีดกันนั้น ที่มีอยู่ในส่วนที่ให้ออกไปเปรียบแก่กิจการโดยดำเนินงานได้ถูกต้อง บุคคลใดที่มีความสามารถในค่านี้นั้นมาก ย่อมจะไต่เปรียบผู้อื่น หรือคู่แข่งอื่น อันจะนำชื่อเสียง กำไร และอัตราผลตอบแทนสูงมาสู่บริษัทและส่วนตัว เป็นแนววิธีการบริหารที่อยู่นอกเหนือคำว่า เป็นความสามารถเฉพาะของแต่ละบุคคล อันเป็นสิ่งจำเป็นในโลกแห่งการแข่งขันกันอย่างหนาแน่น ซึ่งวิธีการนี้เท่าที่ปฏิบัติกันอาจจะไม่เป็นที่ยอมรับในปัจจุบัน แต่อาจจะกลายเป็นศาสตร์แห่งการบริหารงานในอนาคตไปได้ เพราะการจัดการงานไปสู่ความสำเร็จย่อมเป็นที่ปรารถนาของทุกคนและทุกคนจะปฏิเสธเสียมิได้

2. ปัญหา'นโยบาย (Problems in Policies)

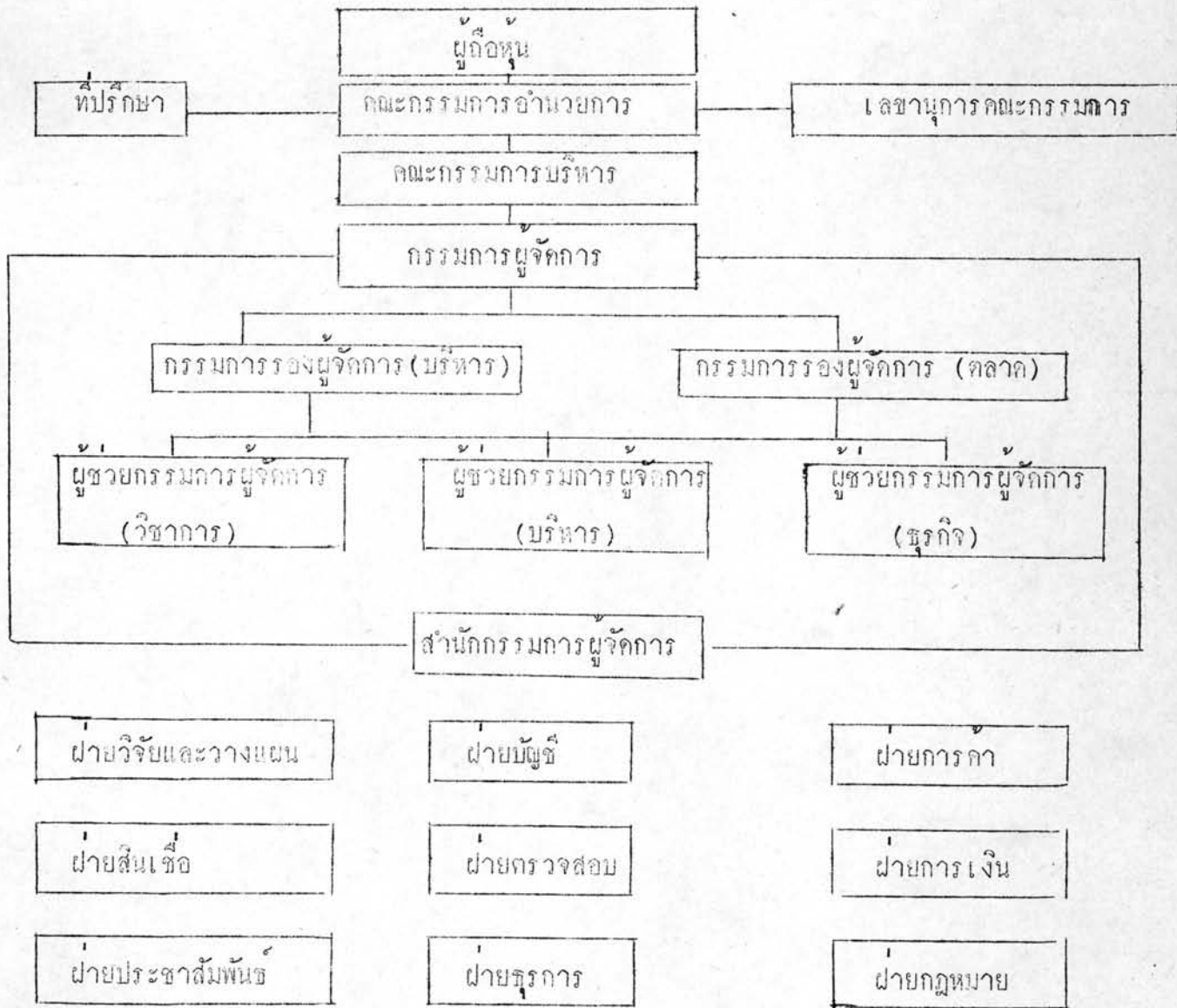
ในการจัดการบริษัทเงินทุน ฝ่ายบริหารชั้นสูงย่อมจะเป็นผู้มีอำนาจและภาระรับผิดชอบต่อผลสำเร็จของกิจการ ปัญหา'นโยบายจะรวมถึงนโยบายซึ่งเป็นงานด้านบริหารและงานค่า'เนิงานที่เป็นงานประจำอัน เป็นสิ่งที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ งานของการจัดการย่อมประกอบด้วย การวางวัตถุประสงค์และนโยบายต่างๆ การจัดองค์การ การนำและประสานงานให้ไปสู่เป้าหมาย และการควบคุมให้เป็นไปตามจุดประสงค์ ฯลฯ สิ่งเหล่านี้ย่อมจะเป็นงานหลักในการบริหารงานบริษัทใดบริษัทหนึ่ง นอกจากนั้นยังอาจรวมถึงการคัดเลือกเจ้าหน้าที่ชั้นบริหารที่มีความรู้ความสามารถมาช่วยบริหารงาน การหาผู้มีความสามารถในการชักชวนประชาชนให้นำเงินมาฝากหรือลงทุนในบริษัทเงินทุน การแต่งตั้งผู้บริหารพิจารณาความเหมาะสมของปริมาณสินเชื่อ และการลงทุนเป็นระยะๆเทียบกับเงินฝากมีอย่าง ไรกับทั้งการตัดสินใจในการขยายเศรษฐกิจของบริษัทและนโยบายอื่นๆ ตลอดจนพัฒนา'กิจการของบริษัทให้เจริญรุดหน้าทันสมัยอยู่เสมอ พร้อมทั้งให้การบริหารงานของบริษัทเป็นที่ เชื่อถือแก่วงการธุรกิจ รัฐบาล และประชาชนทั่วไปและสุดท้ายก็แก้ไขปัญหาต่างๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อป้องกันความล้มเหลวในการดำเนินงานของกิจการ สิ่งเหล่านี้ฝ่ายบริหารชั้นสูงจะต้องเผชิญอยู่เสมอในการจัดการงานให้ไปสู่เป้าหมายที่จะอำนวยให้เกิดผลสำเร็จในการงาน ดังจะแยกพิจารณา'นโยบายออกไปเป็นเรื่องใหญ่ๆ ดังนี้คือ นโยบายในด้าน :-

1) การ'จัดการงานและการเลือกบุคคลที่จะเข้าปฏิบัติงานในหน้าที่ต่างๆ

ในเรื่องนี้บริษัทเงินทุนต่างๆก็มีแบบและลักษณะของสายงานไม่เหมือนกัน จะจัดเป็นรูปโลก'สุก'แต่'วัตถุประสงค์ และความ'ต้องการของปริมาณงานในบริษัทนั้นๆ ไม่มี'การกำหนดตายตัวแน่นอน แต่ส่วนใหญ่'มักจะแบ่งสายงานออกเป็น ฝ่ายบริหารทั่วไปซึ่งมี'ผู้จัดการใหญ่ หรือกรรมการ'ผู้จัดการเป็นหัวหน้าในการดำเนินงานของบริษัทเป็นหลัก จากนั้นก็อาจแบ่งแยกออกไปตามลักษณะของงานในการประกอบธุรกิจ เงินทุนอันประกอบด้วยฝ่ายเงินฝาก

ภาพที่ 14

แผนภูมิการแบ่งส่วนงานของบริษัทเงินทุน

ฝ่ายสินเชื่อและการลงทุน ฝ่ายบัญชี ฝ่ายธุรกิจ ฯลฯ ดังจะเห็นได้จากแบบผังการจัดรูป
งานของบริษัทเงินทุนหนึ่งดังนี้คือ

รูปงานนี้ก็ยังไม่คงที่แน่นอนเสมอไปในบริษัทหนึ่งๆ อาจมีการเปลี่ยนแปลงไปตามกาลเวลาและความเจริญของบริษัทในอนาคต ก็จะเปลี่ยนแปลงสายงานกันใหม่ให้เหมาะสมต่อไป

สำหรับบุคคลผู้ปฏิบัติงานอันเป็นหัวใจที่สำคัญที่สุดของบริษัท เงินทุน คือฝ่ายบริหารทั่วไป ฝ่ายเงินกู้ยืมหรือเงินฝาก และฝ่ายสินเชื่อและการลงทุน ความสำเร็จหรือล้มเหลวของธุรกิจ เงินทุนส่วนใหญ่กั้นอยู่กับหน่วยงาน 3 ประเภทนี้ จึงจำเป็นฝ่ายบริหารชั้นสูงจะต้องจัดหาบุคคลที่มีความสามารถจริงๆมาทำงานในตำแหน่งเหล่านี้และต้องเลือกมาอย่างดียิ่ง แต่ในทางปฏิบัติการจะหาบุคคลที่มีความสามารถสูงที่สุดมาหมดทั่วทุกบริษัทย่อมจะเป็นไปไม่ได้ เพราะจำนวนผู้มีความสามารถและคาตอบแทนตามที่บริษัท เงินทุนจะให้แก่บุคคลเหล่านี้ยังเป็นปัจจัยสำคัญทั้ง 2 ชนิดที่มีอยู่จำกัด ดังนั้นบริษัทเงินทุนต่างๆในส่วนรวมจึงมีผู้บริหารที่มีความสามารถไม่เท่ากันลดหลั่นกันไปสุดแต่โอกาสที่จะหามาได้ และบางแห่งอาจมีการหมุนเวียนอยู่ตลอดเวลา วิธีการหนึ่งที่นิยมกันในหมู่บริษัทเงินทุนใหญ่ๆก็คือ การชักชวนผู้บริหารที่มีความสามารถมาร่วมงานกับตนโดยให้ผลตอบแทนในอัตราสูง อาจจะเป็นเงินก้อน หรือปัจจัยอื่นๆที่ไม่ใช่เงินแต่สามารถจูงใจให้บุคคลเหล่านี้มาร่วมกับบริษัทได้ เช่นความมีชื่อเสียง สิทธิพิเศษในการทำงาน เป็นต้น ซึ่งเรียกวิธีการนี้กันอย่างง่ายตามภาษาในวงการธุรกิจว่า การประมูลตัวมานั้นเอง แต่การให้คาตอบแทนในอัตราสูงเพื่อจูงใจให้ทำงาน เพื่อเป็นการแก้ปัญหาการขาดแคลนผู้บริหารที่มีความสามารถนี้ ก็อาจทำให้บริษัทต้องรับภาระรายจ่ายมากขึ้นเหมือนกัน จึงต้องคิดให้รอบคอบที่จะเลือกใช้วิธีใด

ในขณะที่กิจการหนึ่งสามารถประมูลตัวผู้บริหารจากกิจการอื่นมาได้ กิจการอีกแห่งหนึ่งก็มีสิทธิที่จะประมูลผู้บริหารที่มีความสามารถของกิจการนี้ไปได้เหมือนกัน เพราะเป็นแนววิธีการจัดการของธุรกิจประเภทหนึ่งซึ่งมีส่วนคล้ายคลึงกัน ข้อนี้จึงเป็นปัญหาหนักเรื่องหนึ่งที่ฝ่ายบริหารชั้นสูงจะต้องสังเกตการณ์อยู่ตลอดเวลา และต้องเตรียมการหาผู้ที่จะมาทดแทนล่วงหน้าได้ โดยอาจจะส่งเสริมอบรมพนักงานในบริษัทให้ไปปฏิบัติงานต่างประเทศ

หรือเพิ่มพูนความรู้เพิ่มเติม หรือติดคอนักธุรกิจที่มีความสามารถมาทำงานแทนได้ทันที
 เนื่องจากการจากไปของผู้บริหารที่มีความสามารถคนหนึ่งอาจหมายถึงความล้มเหลวของ
 กิจการได้ ซึ่งโดยปกติในระบบธุรกิจเงินทุนยังเป็นการทำงานประเภทคนเดียว
 (One-man Show) อยู่ไม่น้อย จึงต้องระวังปัญหานี้ไว้ให้ดี

2) การดำเนินตามโครงการ

ในเรื่องนี้บริษัทเงินทุนหลายแห่งมีโครงการที่ไต่ตั้งไว้ล่วงหน้าก่อนแล้ว และฝ่าย
 บริหารชั้นสูงจะต้องพยายามที่จะจัดการงานให้ไปสู่ความสำเร็จตามโครงการนั้นๆ เพื่อ
 วัดความสามารถและความเจริญเติบโตของธุรกิจนั้น แต่บางบริษัทก็มิได้มีการวางโครง
 การไว้ล่วงหน้า สุดแต่ลักษณะของเศรษฐกิจในปีนั้นๆ เป็นสำคัญ เพราะเป็นการยากที่จะ
 วางแผนงานล่วงหน้าตามโครงการได้ เนื่องจากมีปัจจัยไม่เพียงพอ และผู้บริหารชั้นสูง
 ก็ไม่คุ้นเคยกับการปฏิบัติให้เป็นไปตามโครงการ ขอเพียงให้ดำเนินธุรกิจมีกำไรก็เป็นการ
 เพียงพอ ดังนั้นจึงขึ้นอยู่กับลักษณะของนโยบายแต่ละแห่งๆ ไป จะสรุปว่าแบบไหนมีผลดี
 ผลเสียมากกว่ากันย่อมไม่ได้ เพราะลักษณะการบริหารงานไม่เหมือนกัน

3) การตลาด

เป็นนโยบายหลักสำคัญที่สุดของการจัดการบริษัทเงินทุน ดังที่โลกกล่าวมาแล้วว่า
 กิจการค่าของบริษัทเงินทุนก็คือการผันเงินให้เป็นประโยชน์มากที่สุด โดยพยายามให้ได้
 รับผิดชอบแทนกลับคืนมามากที่สุด และเสียค่าใช้จ่ายน้อยที่สุด โดยมีเสถียรภาพและความ
 มั่นคงพอ จุดสำคัญในเรื่องนี้จึงเป็นเรื่องเงินกู้ยืมหรือเงินฝาก กับเงินให้สินเชื่อและเงิน
 ลงทุน อันเป็นแหล่งการค้าที่หารายได้มากที่สุดให้แก่กิจการ ดังนั้นจึงควรที่จะศึกษาถึง
 นโยบายในเรื่องนี้ว่า ฝ่ายบริหารชั้นสูงจะจัดการอย่างไร

ก) เงินกู้ยืมหรือเงินฝากลงทุน หมายถึงเงินกู้ยืมที่ได้มาจากประชาชน โดยบริษัทเงินทุนออกตั๋วสัญญาใช้เงิน และไม่รวมถึงเงินกู้ยืมธรรมดาที่มาจากแหล่งสถาบันการเงินต่าง ๆ เพราะเป็นเรื่องที่มีความสำคัญรองลงมา

บริษัทเงินทุนทุกแห่งต่างก็พยายามที่จะดึงดูดผู้มาลงทุน ในตั๋วสัญญาใช้เงินของบริษัทด้วยวิธีการต่าง ๆ มากมายซึ่งผู้ที่อยู่ในวงการธุรกิจเงินทุนยอมจะทราบก็ หลักสำคัญอันหนึ่งที่จะจูงใจให้แกผู้มาลงทุนก็คือ อัตราผลตอบแทนในรูปดอกเบี้ยเงินได้ ดังนั้นบริษัทเงินทุนจึงจำเป็นต้องให้อัตราดอกเบี้ยสูง ซึ่งสูงมากพอที่จะดึงดูดความสนใจของผู้นำเงินมาลงทุน เพราะประการแรกกิจการธนาคารพาณิชย์ ซึ่งเป็นกิจการที่ค้าเงินเหมือนกันก็ได้ดอกเบี้ยเงินฝากประจำแก่ผู้ฝากเงินในอัตราร้อยละ ๘ ต่อปี ทั้งดอกเบี้ยเงินฝากธนาคารยังได้รับยกเว้นไม่ต้องเสียภาษีเงินได้ แต่ดอกเบี้ยที่ผู้นำเงินมาลงทุนในตั๋วสัญญาใช้เงินของบริษัทเงินทุน หมายความว่าสิทธิพิเศษหักภาษีไว้ ร้อยละ 10 จากจำนวนดอกเบี้ยที่ได้รับทั้งหมด ในกรณีที่เป็นบุคคลธรรมดา แต่หลังจากปี 2526 จะไม่ได้รับยกเว้นภาษีตามข้อบัญญัตินี้ และจะต้องนำเงินได้จากดอกเบี้ยที่ได้รับจากบริษัทเงินทุนทั้งหมดไปรวมกับเงินได้รายปีของคน เพื่อรวมคิดเสียภาษีแบบเงินได้บุคคลธรรมดา (ตามภาคผนวก ค.) ถ้าหากเป็นเงินจำนวนมากจะต้องเสียภาษีในอัตราสูงอันเป็นข้อเสียเปรียบของบริษัทเงินทุนมากสำหรับเรื่องนี้ แต่ถ้าเป็นนิติบุคคล รายได้จากดอกเบี้ยตามตั๋วสัญญาใช้เงินจะไม่ต้องถูกหักภาษี เพราะกฎหมายให้นำไปคำนวณเป็นรายได้เพื่อเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลในคนละอันมี

ดังนั้นในระหว่างนี้บริษัทเงินทุนจึงจำเป็นต้องให้ดอกเบี้ยในอัตราสูง ซึ่งเมื่อถูกหักภาษีแล้ว จะต้องได้รับมากกว่าดอกเบี้ยเงินฝากประจำธนาคาร จึงจะมีผู้สนใจมาลงทุนในตั๋วสัญญาใช้เงินของบริษัทเงินทุน อีกประการดอกเบี้ยที่คิดให้ย่อมจะแตกต่างกันไปทุกบริษัท ตามชื่อเสียง ความมั่นคง และความต้องการเงินของบริษัทนั้น ๆ และแม้แต่บริษัทเดียวกันอัตราดอกเบี้ยที่ให้แกลูกค้าก็ยังแตกต่างกันไปตามสภาพเศรษฐกิจ และปริมาณเงินที่มีอยู่ในบริษัทในขณะนั้น คือถ้าหากบริษัทมีปริมาณเงินกู้ยืมอยู่น้อยก็จะให้อัตราดอกเบี้ยสูง แต่ถ้ามีปริมาณเงินกู้ยืมอยู่มากหรือไม่ต้องการจะไถ่เงินเพิ่มขึ้นอีกเพราะนำไป

ใช้ไม่หมด ก็จะให้ดอกเบี้ยต่ำเป็นการลดเงินกู้ยืมไปในตัว เพราะเงินทุกบาททุกสตางค์ที่บริษัทเงินกู้ยืมมา ในรูปการออกตั๋วสัญญาใช้เงินบริษัทจะต้องรับภาระหนักในการเสียดอกเบี้ยให้ เฉลี่ยไคราวๆ 12 เปอร์เซ็นต์ต่อปี ถ้าคิดอย่างหยาบๆหากบริษัทเงินกู้ยืมเงินกู้ยืมอยู่ 100 ล้านบาท ในปีหนึ่งๆจะต้องจ่ายดอกเบี้ยออกไปสูงถึง 12 ล้านบาท เมื่อเทียบกับเงินทุนจะมีเพียง 40 ล้านบาทโดยทั่วๆ ไปเป็นอัตราเสียที่สูงไม่น้อย ถ้าเงินที่กู้ยืมมานั้นบริษัทนำไปก่อให้เกิดผลตอบแทนกลับคืนสูงกว่าต้นทุนดอกเบี้ยจ่ายไม่ได้ หรือถ้าจะเอาไปลงทุนในพันธบัตรหรือในตลาดหลักทรัพย์ ซึ่งให้ผลตอบแทนเฉลี่ยระหว่างร้อยละ 6-11 ต่อปีก็ยิ่งขาดทุนอยู่ ด้วยเหตุนี้เงินส่วนใหญ่ของบริษัทเงินกู้ยืมจึงต้องนำไปให้สินเชื่อเสียเป็นส่วนใหญ่ เพราะเป็นทางที่จะได้รับผลตอบแทนที่คุ้มทุนกลับคืนมา คือได้ในระหว่างร้อยละ 12-24 ต่อปี เป็นการบังคับในตัว

หากในอนาคต เมื่อเกินปี 2526 ไปแล้วยังไม่มีการเปลี่ยนแปลงในข้อกฎหมายหรือปัจจัยอื่นๆแต่อย่างใด บริษัทเงินกู้ยืมอาจจะประสบปัญหาขาดเงินลงทุนจากส่วนของบุคคลธรรมดาลงไปมาก คงจะได้อำนาจเงินกู้ยืมจากนิติบุคคลเป็นส่วนใหญ่เพราะไม่กระทบกระเทือนเรื่องภาษี แม้นิติบุคคลจะฝากเงินในธนาคารดอกเบี้ยที่ได้รับก็คงต้องนำมาคำนวณเสียภาษีเงินได้นิติบุคคลตอนต้นปีอยู่แล้ว ฉะนั้นจึงทำให้เงินกู้ยืมที่จะนำไปแสวงหาผลประโยชน์ต่อของบริษัทเงินกู้ยืมขาดหายไปจากเดิมครึ่งหนึ่ง เพราะอัตราภาษีที่รัฐบาลเรียกเก็บจากบุคคลธรรมดาที่ลงทุนในตั๋วสัญญาใช้เงินของบริษัทอยู่ในระดับสูง คนที่มีเงินจำนวนมากคงไม่นำเงินมาลงทุนในบริษัทเงินกู้ยืมแต่จะหันไปฝากเงินในธนาคารพาณิชย์แทน เพราะไม่ต้องยุ่งเกี่ยวกับเรื่องภาษีเงินได้แต่อย่างใด อย่างไรก็ตามก็ไม่น่าเป็นเหตุการณ์ในภายหน้าที่อยู่ทางไกลออกไปอาจจะมีการเปลี่ยนแปลงสภาวะต่างๆไปได้ ซึ่งฝ่ายบริหารชั้นสูงจะคงติดตามผลและคอยดูที่หากันต่อไป

ส่วนบริษัทที่มีสถานะการเงินทั้งในประเทศและต่างประเทศสนับสนุนอยู่โดยสามารถกู้ยืมเงินจากสถาบันการเงินเหล่านี้ได้ ก็จะไม่กระทบกระเทือนแต่อย่างใด เพราะแหล่งเงินเข้าที่มีอยู่พร้อมแล้วและเสียดอกเบี้ยต่ำ สามารถที่จะนำไปให้สินเชื่อต่อในอัตรา

คอกเบี้ยต่ำ หรือลงทุนในหลักทรัพย์อื่น ๆ ที่ใหม่ลคมแทนพอประมาณก็เป็น การเพียงพอ ปัญหาการเงินก็ยังมีไม่มากนัก หรืออาจจะไม่มีก็เป็นได้ เพราะเปรียบเสมือนเป็น แหล่งสำหรับโอนเงินจากสถาบันการเงินอื่นมากระจายออกเท่านั้น

ข) เงินไหลคืน โดยที่รายได้ส่วนใหญ่ของบริษัทเงินทุนจะไ้มาจาก การให้ สิ้นเชื่อเป็นสำคัญ และโดยเฉพาะการรับซื้อหลักทรัพย์และตัวเงิน (ถึงจะเห็นได้จากงบดุล เปรียบเทียบตารางที่ 13) ซึ่งเป็นหน้าที่สำคัญที่สุดของบริษัทเงินทุน และในขณะที่ เกี่ยวกับการปล่อยสินเชื่อ เป็นหน้าที่ของเผชิญกับอัตราดอกเบี้ยสูง ดังนั้นการวางนโยบาย สินเชื่อที่มีสมรรถภาพ จึงจำเป็นสำหรับบริษัทเงินทุนทุกแห่ง เพื่อจะได้มีรายได้มาใช้จ่าย ในกิจการ และก่อให้เกิดผลกำไรแก่ผู้ถือหุ้นในขณะเดียวกัน

โดยทั่วไปในเหตุการณ์ปกติ บริษัทเงินทุนอาจมีจุดหลักเกณฑ์สำคัญๆ เหล่านี้ในการ พิจารณาสินเชื่อ กล่าวคือ

(1) วัตถุประสงค์ของเงินที่ลูกค้าขอก บริษัทจำต้องรู้แผนของลูกจะนำเงิน นั้นไปทำอะไร เป็นการกู้ที่อำนวยความสะดวกหรือไม่ และไม่ขัดกับนโยบายสินเชื่อของ บริษัทและขอความของกฎหมาย

(2) ความสามารถในการหารายได้ของลูก เช่นผลกำไรจากการประกอบการ ในกรณีเป็นบริษัทห้างร้าน หรือเงินที่ลูกจะสามารถหาใช้ได้ ในกรณีที่ เป็นบุคคลธรรมดา

(3) การค้าประกัน คือลูกจะสามารถหาสิ่งที่จะมาค้ำประกันการกู้ยืมได้มากน้อย เพียงใด อาจจะเป็นบุคคลเจ้าประกัน หรือทรัพย์สินอื่นที่นำมาค้ำประกัน พร้อมทั้งสภาพ กลองของทรัพย์สินที่จะเปลี่ยนสภาพเป็นตัวเงินได้

(4) ความปลอดภัยของเงินกู้ คือการที่ลูกสามารถเคลื่อนย้ายเงินทุนอยู่ในสภาพ กลองไม่กีดกันจนถึงกับทำให้กิจการขาดทุนชงัก อันอาจจะก่อให้เกิดความล้มเหลวใน กิจการ หรือลูกมีหนี้สินจากที่อื่นลก่อนมามากน้อยเพียงใด และความเส็งงในฉัที่จะเกิด หนี้ลุ่มมีมากเพียงใด

(5) สภาพทางเศรษฐกิจ ในช่วงระยะเวลานั้นเป็นอย่างไร จะมีผลต่อธุรกิจ การค้าประเภทใดหรือไม่ การเปลี่ยนแปลงด้านการบริโภค ผลิตภัณฑ์ความนิยมต่อสินค้า อย่างใดอย่างหนึ่ง และนโยบายของรัฐบาลในทางเศรษฐกิจในระยะเวลาสั้น ๆ เพื่อเป็น การป้องกันภาวะเศรษฐกิจถดถอยขึ้น ๆ ลง ๆ ของการหมุนเวียนทางเศรษฐกิจ ซึ่งมีผลต่อ การชำระหนี้ของผู้กู้ได้

(6) อื่น ๆ ตามความต้องการของแต่ละกิจการบริษัทเงินทุน

สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้บริษัทเงินทุนสามารถที่จะวิเคราะห์ก่อนที่จะปล่อยสินเชื่อขึ้น ๆ ไปให้แก่ลูกค้า โดยจะคัดเลือกเอาแต่ลูกค้าที่มีเครดิตดีไว้ก่อน

การคิดดอกเบี้ยเงินให้สินเชื่อจำเป็นจะต้องคิดในอัตราที่สูงพอที่จะให้คุ้มกับต้นทุนของ เงินทุนที่ได้มาบวกกับค่าใช้จ่ายในการดำเนินงาน และอัตราดอกเบี้ยที่คิดว่าสมควรจะได้รับ โดย ปกติจะอยู่ระหว่างร้อยละ 10 - 15 ต่อปี และอาจจะคิดค่าธรรมเนียมเพิ่มขึ้นอีกร้อยละ 1-3 ต่อปีก็มี นอกจากนี้ยังคำนึงถึงอัตราเสี่ยงที่อาจจะก่อให้เกิดหนี้สูญในภายหลัง และค่าใช้จ่าย ในการติดตามหนี้ด้วย ซึ่งบางครั้งเมื่อรวมเข้าไปด้วย ดอกเบี้ยเงินกู้จะอยู่ระหว่างร้อยละ 15 ต่อปี และค่าใช้จ่ายเพิ่มอีกร้อยละ 1-9 ต่อปี แต่ถ้าเป็นผู้กูรายใหญ่ที่มีคุณสมบัติดี อัตราดอกเบี้ยที่คิด จะต่ำลงและต่ำลงมากจนเหลือเพียงร้อยละ 8 ต่อปีก็มี ทั้งนี้สุดแต่ นโยบายในการคิดดอกเบี้ย ของบริษัทเงินทุนแต่ละแห่งซึ่งมีวิธีการไม่เหมือนกัน

แต่มีอีกสภาพการณ์หนึ่งซึ่งถือว่าเป็นเหตุการณไม่ปกติภายในบริษัทเงินทุน คือ ในบางขณะบริษัทเงินทุนอาจจะมี เงินกู้ยืมหรือเงินฝากลงทุนมากจนเกินไปจนนำไปให้สินเชื่อ ไม่หมด หรือบริษัทเงินทุนขยายตลาดการเงินฝากเพิ่มมากขึ้น คือมีเงินเข้ามามากกว่าเงิน ออกมาก เงินทุนส่วนที่เป็นเงินเข้านี้จำเป็นต้องเสียดอกเบี้ยอยู่ตลอดเวลาถ้าเก็บเงินไว้ในบริษัท โดยไม่ได้ใช้หรือนำไปก่อให้เกิดประโยชน์ ก็อาจทำให้บริษัทเงินทุนประสบการขาดทุนได้ เนื่องจากมีแต่รายจ่ายออกแต่รายได้เข้ามีไม่เพียงพอ ดังนั้นในช่วงระยะเวลาเหล่านี้บริษัท เงินทุนอาจจะมึน นโยบายการให้สินเชื่อตรงกันข้ามกับวิธีแรก โดยไม่คำนึงถึงหลักในการพิจารณา ปล่อยสินเชื่อตามเหตุการณปกติข้างต้นเป็นสำคัญ แต่จะพิจารณาถึงสิ่งต่อไปนี้แทน

- (1) ปริมาณเงินกู้ยืมหรือเงินฝากลงทุนที่มีอยู่ในบริษัท เงินทุนมากน้อยเพียงใด
- (2) แหล่งที่บริษัทจะสามารถกระจายเงินทุนเหล่านี้ออกไปได้เพิ่มขึ้น
- (3) จำนวนเงินที่โครงการของลูกค้านั้นจะมาขอกู้ยืมจากบริษัท
- (4) ความยากง่ายในการปล่อยเงินกู้ ซึ่งในระยะนี้ลูกค้าจะมาขอกู้ยืมเงินจากบริษัท เงินทุนใดง่ายไม่มีพิธีกรรมมาก
- (5) อัตราดอกเบี้ยที่คิดในอัตราค่า

ในเหตุการณ์เช่นนี้บริษัทไม่มีทางเลือกที่จะปล่อยเงินกู้ออกไปโดยไม่รับภาระการเสียสูง แต่ถึงอย่างไรบริษัทเงินทุนก็คำนึงถึงข้อที่ลูกค้าจะสามารถนำเงินมาชำระหนี้ได้เหมือนกัน แม้ว่าจะชำระหนี้ให้คืนตามกำหนดไม่โลกไม่เป็นภาระสำคัญมากนัก บริษัทเงินทุนก็ให้โอกาสที่จะต่ออายุสัญญา จนกว่าลูกค้าจะมีเงินพอมาชำระหนี้คืนได้ แต่ถ้าเป็นรายทีมแต่ละกองให้ เกิดปัญหาประการเดียวกัน เงินที่บริษัทให้สินเชื่อไปนั้น บริษัทก็จะสงสัยไม่ให้เกิดขาดเพราะไม่ก่อประโยชน์อันใดขึ้นเลย ซ้ำยังทำให้บริษัทต้องขาดทุนเงินคนที่ใหญ่ ยืมไปกับสภาพคล่อง และความมั่นคงที่บริษัทมีอยู่ก่อนที่ใดให้สินเชื่อไป สำหรับดอกเบี้ยที่คิดในอัตราค่าไม่แน่นอนขึ้นอยู่กับปริมาณเงินที่มีอยู่ในมือของบริษัท เงินทุนในขณะนั้น ถ้ามีมากดอกเบี้ยก็คิดในอัตราค่าและอาจจะต่ำมากทีเดียวก็มี คือค่าถึงร้อยละ 7 - 9 ต่อปี⁴ แต่ถ้ามีเงินอยู่ในมือปริมาณน้อยก็คิดอัตราดอกเบี้ยสูงขึ้นคือระหว่างร้อยละ 9 - 11 ต่อปี⁵

แต่อย่างไรก็ตาม 2 กรณีนี้เพื่อชดเชยปัญหาสินเชื่อของบริษัท เงินทุนในมือลดลงหลังจากที่บริษัทได้อนุมัติสินเชื่อไปแล้ว ย่อมต้องอาศัยการตรวจสอบทานสินเชื่อ นั่นคือ หมั่นตรวจตราควบคุม และติดตามความเคลื่อนไหวทางด้านการเงินของลูกค้าที่ยังมีสัญญาเงินอยู่กับบริษัท เพื่อเป็นการป้องกันหนี้สูญไว้ล่วงหน้าและหากมีปัญหาเกิดขึ้นภายหลังบริษัทก็ต้องรีบดำเนินการเพื่อหาทางแก้ไขประนอมหนี้ โดยเลือกใช้วิธีดำเนินการตามความจำเป็น

4,5 อัตราเหล่านี้ย่อมแตกต่างกันไปตามแต่ละกิจการ ของธุรกิจ เงินทุนไม่แน่นอน
ตายตัว

และเหมาะสมกับสภาพการณ์ของลูกหนี้ในขณะนั้น และบริษัทจะพยายามใช้นโยบายการ
ฟ้องร้องลูกหนี้น้อยที่สุดคนนอกจากไม่มีทางอื่นที่จะหลีกเลี่ยงได้ แต่ก็มีบางแห่งที่ใช้วิธีคัดขาด
คือ จะฟ้องร้องลูกหนี้ทันทีในกรณีที่ลูกหนี้ไม่สามารถนำเงินมาชำระหนี้ได้

ส่วนเงินที่กู้ยืมมาได้จากสถาบันทางการเงินต่างๆ ทั้งในประเทศและจากต่างประเทศ ซึ่ง
ไปมาในอัตราที่ต่ำกว่า เมื่อเวลาให้สินเชื่อแก่ลูกค้าก็คิดในอัตราค่าเช่นกัน
โดยให้ลูกค้ากับต้นทุนและกำไรพอสมควร โดยปกติบริษัทเงินทุนจะกู้ยืมเงินเหล่านั้นมาได้
ในระหว่างอัตราดอกเบี้ยร้อยละ 5.8 - 8.5 ต่อปี⁶ ก็อาจจะให้กู้ยืมต่อไปในอัตรา
ร้อยละ 6.5 - 9.5 ต่อปี⁷ ทั้งนี้ขึ้นอยู่กับระยะเวลาที่ขอกู้โดยคิดเป็นรายเดือน 3 เดือน
หรือ 6 เดือน และนานที่สุดจะเป็น 1 ปี และช่วงเวลากการขึ้นลงของอัตราดอกเบี้ยเงิน
ทุนจากต่างประเทศ อันมีการเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลา บางครั้งอาจจะเปลี่ยนแปลง
รวดเร็วจนเป็นรายวันก็มี แต่บริการนั้นก็ให้เฉพาะบริษัทเงินทุนบางแห่งเท่านั้นไม่ใช่ให้
สินเชื่อไปตามวิธีนี้ทุกบริษัท

ค) การขยายตลาดการค้า คือการขยายในทางเงินกู้ยืมหรือเงินฝากกับเงิน
สินเชื่อและเงินลงทุนของบริษัทเงินทุน มีสถาบันเข้ามาเกี่ยวข้องโดยตรงอยู่ 2 แห่ง คือ
บริษัทเงินทุนอื่นและธนาคาร

โดยที่ส่วนของตลาดของบริษัทเงินทุนหนึ่งในการที่จะขยายเพิ่มขึ้นก็ควยวิธีรุกกล้า
เข้าไปในส่วนของการเงินของผู้อื่น อันมีบริษัทเงินทุนด้วยกันและธนาคารซึ่งเป็นเรื่อง
ธรรมดาเมื่อส่วนของตลาดบริษัทหนึ่งเพิ่มอีกบริษัทหรือสถาบันการเงินอื่นก็คงลดลงยกเว้น
จะหาตลาดใหม่มาชดเชยได้ กับอีกทางหนึ่งคือพยายามสร้างเครดิตในหมู่ผู้ที่มีเงินออม
หรือผู้ที่ต้องการเงินทุนโดยที่ยังมิได้มีการใช้บริการของบริษัทเงินทุน แต่โดยสภาพการใช้
วิธีแรกจะเห็นได้ชัดเจนกว่า เพราะรู้ตัวผู้บริโภครายแล้ว ส่วนวิธีหลังยังมีแนวโน้มอยู่น้อย
ไม่แน่ชัด แต่ก็เป็นตลาดที่มาเหมือนกันถ้าบริษัทใดสามารถจะทำได้ จึงเป็นเรื่องที่ฝ่าย
บริหารชั้นสูงของบริษัทเงินทุนจะต้องหาวิธีการในเรื่องนี้เองควยความเหมาะสมกับสภาพ

ของบริษัท นี่เป็นศิลปะของแต่ละบุคคลที่จะทำอย่างไร หากจะพูดเป็นความรู้ทางทฤษฎี ก็ต้องใช้วิธีการต่าง ๆ ทำการตลาดที่สามารถศึกษากันได้นำมาใช้ แต่จะเกิดผลมากน้อย สักเท่าใดก็ยังไม่อาจที่จะทราบได้จนกว่าจะได้ปรากฏออกมา เคนชักในงบการเงินประจำปี นี่ก็ควรติดตามกันต่อไป

4) การเลือกทำเลที่ตั้ง

สถานที่ตั้งและตัวบริษัทกับความใกล้ชิดส่วนและตลาดที่เหมาะสมในกิจการจะเป็นข้อพิจารณาที่สำคัญที่สุดข้อมติหนึ่งในการจัดตั้งธุรกิจ เรื่องนี้เป็นสิ่งจำเป็นมากเนื่องจากตลาดของธุรกิจเงินทุนอยู่แหล่งใด บริษัทเงินทุนจะต้องไปตั้งอยู่ในย่านนั้น เช่น ย่านการค้า คนจีน ย่านตลาดการค้าต่าง ๆ ย่านธุรกิจใหญ่ ๆ เหล่านี้เป็นคน แหล่งโลกที่จะเหมาะสมให้บริษัทเงินทุนสามารถหาเงินเข้าและกระจายเงินออกนั้นได้สะดวก สำหรับบริษัทหนึ่งไม่จำเป็นที่จะต้องมองดูบริษัทอื่นแต่จะต้องพิจารณาถึงความสามารถของฝ่ายบริหารที่จะดำเนินการไปได้อย่างไรในสถานที่ตั้งนั้น ๆ และนักธุรกิจส่วนมากมักจะไม่คำนึงถึงเรื่องนี้จนกระทั่งฝ่ายบริหารได้พบว่ายอดรายได้ของกิจการไม่บรรลุถึงระดับที่ใ้ที่ตั้งไว้ ทำให้ประสิทธิภาพการดำเนินงานต่ำลงและทำกำไรได้ไม่ถึงขั้นที่ใ้ที่ตั้งไว้

ดังนั้น ในการพิจารณาแหล่งที่ตั้งของบริษัทเงินทุนจะต้องคำนึงถึงปัจจัยต่าง ๆ

ดังนี้คือ

- (1) ตลาดการค้าของบริษัทเงินทุน
- (2) การแข่งขัน
- (3) ความหนาแน่นของลูกค้า อุปสงค์และอุปทานที่จะมีความต้องการใช้บริการบริษัทเงินทุน
- (4) สภาพแวดล้อมแห่งท้องถิ่นนั้น

ปัจจัยต่างๆเหล่านี้ย่อมจะกระทบกระเทือนถึงความสำเร็จหรือความล้มเหลวของธุรกิจเงินทุน ดังจะเห็นได้ว่าบริษัทเงินทุนส่วนมากจะไปตั้งอยู่ตามแหล่งการค้าคนจีน ย่านราชวงศ์ และสวนมะลิ ก็ตั้งอยู่ตามแหล่งธุรกิจใหญ่ๆ ย่านสีลม ศาลาแดง เป็นส่วนมาก เพื่อความเหมาะสมในการขายให้วัตถุประสงค์ของบริษัทใ้สำเร็จผลนั่นเอง

5) การควบคุมภายใน

เป็นงานอีกหน้าที่หนึ่งที่ฝ่ายบริหารชั้นสูงจะต้องให้ความสำคัญ เพราะบริษัทจะดำเนินงานไปได้อีกหรือเดว ก็คงอาศัยการควบคุมที่ดีเป็นหลักด้วย การควบคุมภายในอาจจะควบคุมเกี่ยวกับระบบการทำงาน ระบบบัญชีและตัวเลข พนักงานที่มีอำนาจสั่งการ นโยบายการดำเนินงาน เงินเดือนและค่าตอบแทนแก่พนักงาน บริการที่ให้แก่ลูกค้า ต้นทุนเงินฝาก และเงินกู้ ฯลฯ ก็กับการควบคุมบริษัทเป็นส่วนรวม สิ่งเหล่านี้ย่อมจะมีความสำคัญต่อฝ่ายบริหารชั้นสูงเพื่อป้องกันการทุจริตที่จะเกิดขึ้นได้ หรือการทำงานที่ไม่มีประสิทธิภาพ ดังมีตัวอย่างความบกพร่องของฝ่ายบริหารชั้นสูงที่ละเอียดหนัาที่เหล่านี้ ทำให้กิจการต้องประสบการสูญเสียทั้งด้านทรัพย์สินและชื่อเสียงไปเป็นจำนวนมาก

นอกจากจะมีการควบคุมตรวจตราด้านอื่น ๆ แล้วยังมีการตรวจสอบด้านการจัดการนับว่าเป็นการควบคุมแขนงใหม่ซึ่งกำลังทวีความสำคัญยิ่งขึ้น เนื่องจากการจัดการที่มีประสิทธิภาพย่อมเป็นจุดเริ่มต้นของความสำเร็จโดยทั่วไปในกิจการ และเป็นองค์ประกอบที่สำคัญอย่างยิ่งไม่ว่าในธุรกิจการค้าใด เป็นเรื่องที่จะต้องตีความกับรายงานที่วางจ้ดอยู่ในหน้าของฝ่ายจัดการมีอะไรบ้าง และเท่าที่ปรากฏการตีความมักไม่ใครตรงกัน เช่นการตรวจสอบด้านการจัดรูปงาน การวางแผนงาน การบริหารการเงินและการงบประมาณ การตัดสินใจ ฯลฯ การตรวจสอบต่าง ๆ ของด้านการจัดการนี้ หากกระทำอย่างละเอียดจะช่วยให้สามารถทราบได้ว่า ขอบบพร่องของระบบการจัดการมีหรือไม่ ซึ่งถ้ามีจะสามารถเสนอข้อแนะนำในการปรับปรุงได้เป็นอันมาก และการตรวจลักษณะนี้จะทำให้ผู้ตรวจสอบมีความรู้และเข้าใจข้อเท็จจริงนานาประการ อันจะทำให้ทราบว่าสิ่งใดบางที่สมควรจะต้องทำการตรวจให้ถี่ถ้วนมากยิ่งขึ้น

อย่างไรก็ดีจะต้องตระหนักเสมอว่า การพิจารณาผลดีผลเสียของแต่ละทางเลือกและการตัดสินใจขั้นสุดท้ายนั้น โดยหลักการแล้วเป็นสิทธิโดยชอบของผู้ที่จะต้องปฏิบัติงานนั้น ๆ ต่อไป ผู้ตรวจสอบไม่สามารถจะใช้อำนาจในการตัดสินใจแทนฝ่ายบริหารได้ จึงควรเป็นการเสนอแนะมากกว่า

6) ความรับผิดชอบต่อสังคม

ธุรกิจเงินทุน เป็นธุรกิจที่มีผลกระทบต่อประชาชนโดยตรง เพราะเป็นแหล่งจัดหาเงินทุนจากสาธารณะใหญ่ เป็นอันนับสองรองจากธนาคาร จึงจำต้องใช้เงินทุนที่ไถ่มาใหม่ประสิทธิภาพ และควรก่อให้เกิดประโยชน์แก่สาธารณะได้เป็นอย่างดีด้วย เพื่อรักษาผลประโยชน์ให้แก่ประชาชนที่นำเงินมาลงทุนในรูปต่างๆ ไว้กับบริษัทเงินทุน หากบริษัทนำเงินไปลงทุนในทางที่ไม่มั่นคงก่อให้เกิดหนี้สูญมาก ย่อมจะทำให้ประชาชนผู้ฝากเงินลงทุนเดือดร้อนตามไปด้วย เพราะเงินออมของประชาชนก็จะหมดไปด้วย ในเรื่องกระจายเงินทุนไปสู่ลูกค้า หากได้พิจารณาบ่อยครั้ง เชื่อให้แก่พ่อค้าหรือธุรกิจที่หวังผลเกินกว่าไรจากการกักตุนหรือผูกขาดแล้ว ก็ยอมทำให้สังคมเดือดร้อนได้ เพราะต้องซื้อของในราคาแพง ดังนั้นการพิจารณาเงินเชื่อที่จริงจังเป็นสิ่งจำเป็นมิใช่จะหวังเพียงรายได้จำนวนมากเข้าบริษัทเท่านั้น แต่ฝ่ายบริหารจะต้องมีความรับผิดชอบต่อสังคมเป็นการส่วนตัวด้วย ฉะนั้นจึงเป็นหน้าที่ของฝ่ายบริหารชั้นสูงที่จะต้องตระหนักเป็นอย่างดีในเรื่องเหล่านี้เพราะเป็นผู้กำหนดนโยบายหรือนำเงินทุนของผู้อื่นไปสู่ความหายนะได้ด้วย หากไม่มีความรับผิดชอบก็จะทำให้สถาบันเงินทุนไม่เป็นที่ไว้วางใจจากประชาชน ดังเช่นได้มีข่าวในหน้าหนังสือพิมพ์หรือนิตยสารต่างๆ ที่กล่าวโจมตีบริษัทเงินทุนอยู่มาก จึงควรที่ฝ่ายบริหารชั้นสูงของบริษัทเงินทุนต่างๆ จะได้หาทางแก้ไขเรื่องหนี้และขาดความเชื่อมั่นหรือกันเหตุที่ไม่ดีในวงการ อันเป็นความรับผิดชอบต่อสังคมในส่วนรวมของธุรกิจเงินทุน จึงจะนับได้ว่าผู้บริหารบริษัทเงินทุนทั้งหลายเป็นนักบริหารที่ควรแก่การยกย่องนับถือ

แต่ปัญหาที่เกิดขึ้นเป็นปัญหาใหญ่ เพราะฝ่ายบริหารชั้นสูงยังจะต้องขึ้นกับผู้ถือหุ้นอีกชั้นหนึ่ง ในเรื่องการแสวงหากำไรแก่กิจการ อันเป็นเป้าหมายใหญ่ของธุรกิจโดยทั่วไป และลงมือถึงการอุปถัมภ์ของบริษัทย่อย เพราะหากเป็นบริษัทใหญ่ย่อมจะถูกกำหนดหรือควบคุมอยู่ กับโครงการที่ไว้วางแผนไว้ล่วงหน้า ซึ่งฝ่ายบริหารชั้นสูงย่อมจะต้องรับผิดชอบต่อการจัดการธุรกิจให้ดำเนินไปตามแผนหรือโครงการนั้นๆ บางครั้งก็อาจก่อให้เกิดความเสียหายต่อเงินทุนหรือจำต้องคิดถึงการหารายได้เข้าใหม่จากภายนอกประมาณหรือโครงการที่ได้เตรียม

ไว้วงหน้านั้น ซึ่งเป็นสิ่งที่ลำบากใจของฝ่ายบริหารชั้นสูงอยู่เหมือนกัน เพราะเป็นการวัดผลงานและความสามารถของฝ่ายบริหารเอง หากไม่ไว้หน้างานไปตามนั้น ผลก็คืออาจถูกสับขายหน้าหรือปลดออกจากงานไปได้ ในขณะที่ควรจะได้รับนิยมนยอมรับต่อสังคม ฝ่ายบริหารยังจะต้องรับผิดชอบต่อผลงานที่ไปจัดการไปตามเป้าหมายและความอยู่รอดของตัวเอง ซึ่งสิ่งนี้แหละเป็นข้อขัดแย้งกันอย่างรุนแรง จนบางครั้งทำให้ผู้บริหารงานจำต้องตัดสินใจระงับลงไปในทันทีที่งานหนึ่งซึ่งจะออกมาในรูปของพฤติกรรมของฝ่ายบริหารชั้นสูงในการจัดการเกี่ยวกับการงานของกิจการ อันอยู่นอกเหนือการควบคุมหรือคาดการณ์ไว้วงหน้าได้

สำหรับเรื่องความรับผิดชอบต่อธุรกิจที่มีต่อสังคมได้นี้ นักเศรษฐศาสตร์ชื่อดังของสหรัฐอเมริกา ชื่อ Milton Friedman⁸ ให้ความเห็นว่า "กิจการธุรกิจมีความรับผิดชอบต่อสังคมประการหนึ่ง ประการเดียวคือการให้ทรัพยากรในการดำเนินการ เพื่อหากำไรภายในกฎเกณฑ์และภาวะที่มีการแข่งขันกันอย่างเสรีและเปิดเผย โดยไม่มีการหลอกลวงและฉ้อโกงกันและกัน ส่วนผู้บริหารนั้นเป็นตัวแทนของผู้ถือหุ้นและต้องรักษาผลประโยชน์ของผู้ถือหุ้น หากผู้บริหารนำเงินของผู้ถือหุ้นไปใช้จ่ายเพื่อประโยชน์ของสังคมก็เท่ากับเขาทำตัวเป็นนักสังคมสงเคราะห์ ซึ่งไม่ใช่หน้าที่ของเขา"

แต่ถ้ามองโดยหลักการแล้ว สิ่งสำคัญที่สุดข้อหนึ่งของธุรกิจเงินทุนในการรับผิดชอบต่อสังคม คือ ต้องรักษาเงินกู้ยืมหรือเงินออมที่ได้มาจากประชาชนให้ได้รับความปลอดภัย การดำเนินงานของบริษัทควรมีสภาพคล่องตัวพอประมาณ และสามารถที่จ่ายเงินคืนให้แก่ผู้ลงทุนได้เมื่อต้องการ หรือเมื่อถึงกำหนดระยะเวลาที่ใกล้ตกลงกันไว้ ตลอดจนบริการที่จะอำนวยความสะดวกแก่ลูกค้าเป็นสิ่งสำคัญ สุดท้ายอาจจะช่วยเหลือสังคมในรูปแบบการให้สวัสดิการเพื่อสาธารณะกุศล อันเป็นการช่วยสังคมในทางอ้อมได้อีกทางหนึ่ง

⁸ สจวร์ต กีกี นานานุกูล. "ธุรกิจต้องรับผิดชอบต่อสังคมเพียงไหน", วารสารบริหารธุรกิจ, (ตุลาคม - ธันวาคม, 2518), 22.

3. ปัญหาการจกการงานให้ไปสู่ความสำเร็จ (Successful in Management Problems)

1) ความสำเร็จในการจัดการ

ในการประกอบธุรกิจต่าง ๆ สิ่งที่สำคัญคือการดำเนินงานในปัจจุบันให้ไกลลค้และสามารถที่จะปรับตัวให้เข้ากับสภาพการณ์ในอนาคตได้ สิ่งเหล่านี้ย่อมเป็นส่วนสำคัญสำหรับเจ้าของทุน ฝ่ายบริหาร และพนักงาน อย่างน้อยที่สุดก็ต้องตระหนักในเรื่องนี้ว่า บริษัทจะมุ่งไปสู่ทิศทางใดอันเป็นความรับผิดชอบในการกำกับดูแลกิจการให้มุ่งไปสู่จุดหมายในอนาคตโดยฝ่ายบริหารชั้นสูง นั่นก็คือปัจจัยในการดำเนินงานทั้งในระยะสั้นและระยะยาวพร้อมทั้งอาศัยกลยุทธ์ที่จะมุ่งไปสู่ความสำเร็จ ในการนี้ย่อมแบ่งการพิจารณาออกได้เป็น 2 ทางคือ

ก) ปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวธุรกิจ

(1) ปัจจัยที่แสดงให้เห็นถึงความสำเร็จหรือล้มเหลวในการดำเนินงาน

ความสำเร็จของการบริหารธุรกิจย่อมจะต้องอาศัยการที่ฝ่ายบริหารสามารถรู้อย่างแน่นอนว่าจุดมุ่งหมายและความสามารถของกิจการมีมากน้อยเพียงใด เนื่องจากในปัจจุบันธุรกิจต่าง ๆ ย่อมอยู่ในสภาพแวดล้อมที่มีการแข่งขันกันอย่างหนาแน่น และผู้ที่ประสบความสำเร็จก็คือผู้ที่สามารถบริหารงานให้ใกล้ชิดส่วนที่เข้ากันใกล้ชิดที่สุด ในส่วนงานของธุรกิจเงินทุนที่ได้กล่าวนั้นเอง

จากประสบการณ์ความล้มเหลวของธุรกิจ ส่วนใหญ่จะเกิดจากการบริหารงานผิดพลาดหรือการบริหารงานที่ไม่มีระบบ จึงควรที่จะเฝ้าระวังถึงสิ่งเหล่านี้และหลีกเลี่ยงหรือหาทางแก้ไขที่จะป้องกันข้อผิดพลาดขึ้นมาใหม่อีก เหตุผลที่ธุรกิจได้ประสบความล้มเหลว ทั้งนี้มีใช้เพราะผลมาจากหางานเงินทุน แต่เกิดจากการขาดคุณสมบัติของการจัดการที่ใกล้ชิดส่วนต่อกัน และขาดความเข้าใจในวิธีการและเครื่องมือที่จำเป็นที่จะก่อให้เกิดความสำเร็จในการดำเนินงาน

ดังนั้นเพื่อให้ได้ประสิทธิผลสำเร็จในการจัดการงาน สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ย่อมจะเข้ามาเกี่ยวข้องกับตัวคือ

- (ก) จะต้องตระหนักถึงทรัพยากรที่มีอยู่มากน้อยเพียงใด ระวังระมัดระวังในการใช้ให้เกิดสภาพคล่องตัวและมั่นคง จำนวนเงินทุนหมุนเวียนพร้อมทั้งจัดหาแหล่งที่จะกู้ยืมจากภายนอกเป็นการล่วงหน้า เมื่อเกิดความจำเป็นขึ้นมาหรือเตรียมการไว้เพื่อก่อให้เกิดประโยชน์แก่กิจการได้ทุก ๆ ด้าน
- (ข) พยายามที่จะลดความคิดเห็นส่วนตัว และตั้งหลักในการตัดสินใจขึ้นกับความคิดเห็นทางธุรกิจ หลังจากที่ได้คิดและประเมินผลแล้ว
- (ค) มีความเข้าใจในปัญหาภายในของกิจการ และปัจจัยที่จะมีผลกระทบต่อสิ่งเหล่านี้

(2) แผนระยะสั้นและระยะยาว

แผนระยะสั้น ในการบริหารงานที่จำเป็นต้องคำนึงถึงแผนที่เตรียมการไว้ล่วงหน้า เพื่อที่สามารถจะรู้ถึงจุดมุ่งและขีดความสามารถของกิจการ ประกอบกับกำลังทรัพยากรที่ต้องการใช้เพื่อให้บรรลุผลสำเร็จ ซึ่งจะมีงานเตรียมการเป็นแผนงานระยะสั้นก่อนโดยมากมักจะกำหนดเป็นรายปี ๆ ไป แต่ในการวางแผนระยะสั้นนี้จะต้องสอดคล้องกับแผนงานในระยะยาวด้วย ซึ่งสิ่งเหล่านี้ ได้แก่

- (ก) การเปลี่ยนแปลงของอุปสงค์และอุปทานในตลาดเงินในอนาคต
- (ข) การเปลี่ยนแปลงบริการของธุรกิจ เงินทุนที่จะมุ่งให้แก่ประชาชน
- (ค) ความต้องการทางการเงินเพื่อนำมาใช้จ่ายในการลงทุน สรรองและอื่น ๆ
- (ง) การเปลี่ยนแปลงด้านบุคคล
- (จ) การเปลี่ยนแปลงด้านโครงสร้างของธุรกิจ

แผนระยะยาว การใช้แผนระยะยาวโดยมากจะกำหนดไว้เป็นเวลา 5 ปี แต่อาจจะสั้นหรือยาวกว่าก็ได้ ทั้งนี้ย่อมขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของ โครงการและธุรกิจ ของแต่ละกิจการ โดยที่แผนงานระยะยาวก็คือแผนที่ต่อเนื่องมาจากแผนงานระยะสั้นและ บริหารงานไปตามที่คงไว้โดยดำเนินไปตามแผนที่มียุทธศาสตร์นั้นเอง แต่ในเรื่องนี้ฝ่ายบริหาร ส่วนมากมักจะหลงลืม หรือขาดการวางแผนระยะยาวไว้เท่าที่ควร เนื่องจากไปยุ่งอยู่ กับงานปัจจุบัน และแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้นเฉพาะหน้าจนไม่มีเวลาพอที่จะจัดรูปธุรกิจไปตาม ความต้องการในอนาคต โดยมากมักจะปรับเปลี่ยนไปในรูปการกระทำทันทีทันใดเป็นการคล้อย ตามตลาดและการแข่งขันในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง

สิ่งหนึ่งที่จะลืมเลือนมิได้ในเรื่องนี้ก็คือวัฏจักรทางธุรกิจ ซึ่งโดยวงจรของมัน จะมี ระยะเวลาเจริญเติบโตอยู่ 4 ระดับขั้นตอน คือ

- (ก) ขั้นเริ่มแรก ระยะนี้จะพบได้จากการเริ่มก่อตั้งธุรกิจขึ้นมาใหม่ด้วยความคิด หรือบริการใหม่ ๆ ที่จะเสนอแก่ส่วนรวม ซึ่งบริการนี้จะก่อให้เกิดความสนใจ ของประชาชน เป็นระยะที่ความเจริญเติบโต โดยังจะมีอยู่น้อย
- (ข) ขั้นการยอมรับ เป็นระยะเวลาที่ประชาชนเริ่มจะยอมรับในธุรกิจที่ประกอบการ อยู่แล้ว และพุ่งความสนใจในบริการของกิจการ เป็นระยะที่กิจการเริ่มจะมีแนว โน้มไปสู่ทางที่ดี
- (ค) ขั้นการขยายงาน เป็นระยะที่กิจการเจริญรุ่งเรือง ประชาชนจะให้ความสนใจ ในบริการของกิจการอย่างกว้างขวาง ปัญหาใหม่ ๆ ก็จะถูกตามมา เป็นขั้น ตอนที่กิจการไถ่กำไรมาก และสามารถมุ่งไปสู่จุดสำเร็จและความเจริญเติบโต อย่างเต็มที่
- (ง) ขั้นการอิ่มตัว ระยะสุดท้ายของวงจรการเจริญเติบโตทางธุรกิจ ก็จะมาถึง ในขั้นนี้ เป็นระยะที่ธุรกิจใกล้ถึงจุดอิ่มตัว ถ้าไรส่วนเกินหรือตลาดที่จะมีมา ให้ก็จะเริ่มหมดไปเมื่อเทียบกับขั้นการดำเนินงานที่ผ่านมา ความล้มเหลวที่จะ ก้าวต่อไปจะมีมากขึ้น เป็นระยะที่ธุรกิจจะดำเนินการเพื่อความอยู่รอดอัน

เป็นวัตถุประสงค์หลักในการจัดการงาน ซึ่งบางกิจการก็บรรลุถึงขั้นนี้ไปอย่างรวดเร็ว แต่บางกิจการก็ใช้เวลาเป็นแรมปีกว่าที่จะบรรลุถึงขั้นนี้ และบางกิจการก็อาจจะไม่เคยบรรลุถึงขั้นนี้เลยก็มี ซึ่งระดับต่อกจากนี้ไปอัตราการเจริญเติบโตจะเริ่มถดถอยลงจนกว่าจะมีการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจ การเงิน และการขยายตัวของจำนวนประชากรและรายได้ประชาชาติขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง ธุรกิจนั้น ๆ ก็จะเริ่มก้าวขึ้นมาอยู่ในวัฏจักรที่สูงขึ้นกว่าเดิมต่อไป

(3) กำไรของประชาชนที่มีต่อธุรกิจ เป็นภาวะการณ์ในตลาดที่ผู้ใช้บริการธุรกิจ เงินทุนจะชอบบริษัทใดมากกว่ากัน และมองบริษัทไปในแง่กลาง ๆ ตามความนึกเห็นส่วนตัว กับอีกทางหนึ่งอันเป็นหนทางที่บริษัทใดบริษัทหนึ่งได้สร้างค่านิยมของตนขึ้นมาในตลาดอย่างไร เช่น ใ้ผลลตอบแทนสูง การมีชื่อเสียงดี ฐานะการเงินมั่นคง บริการสะดวกรวดเร็ว เหล่านี้เป็นต้น จนเป็นที่ดึงดูดและลู่ค่านิยมมาใช้บริการของกิจการหรือไม่ ซึ่งทั้ง 2 กรณีนี้จะมีผลให้บริษัทเงินทุนได้ประสบความสำเร็จหรือล้มเหลวในการหาตลาดก็ได้กว่ากัน

ข) ปัจจัยที่เกี่ยวกับตัวบุคคล

ปัจจัยในตัวผู้บริหารที่จะกล่าวเป็นงานให้ไปสู่ความสำเร็จในโลกธุรกิจปัจจุบัน ย่อมขึ้นอยู่กับ

(1) ปัจจัยที่ก่อให้เกิดวิธีการบริหารงานของผู้บริหารแต่ละคน ซึ่งมี

- การยอมรับการเปลี่ยนแปลงและการต่อต้านการเปลี่ยนแปลงของแต่ละบุคคล
- ความรอบรู้และความไม่รู้อะไรถึงกิจการในธุรกิจที่จัดการงานอยู่
- ปัจจัยที่สามารถควบคุมได้และที่ควบคุมไม่ได้เป็นการส่วนตัว
- ข้อจำกัดและอิสระในการดำเนินงาน
- พฤติกรรมและความเสี่ยงที่ผู้บริหารจะทำได้

สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ย่อมจะทำให้ความสามารถของผู้บริหารแต่ละคนมีไม่เท่ากัน และความล้มเหลวหรือความสำเร็จก็มีพื้นฐานมาจากสิ่งเหล่านี้ด้วย

(2) ปัจจัยสำคัญที่มีอิทธิพลต่อการบริหาร โดยที่ผู้บริหารแต่ละคนได้ดำรงชีพอยู่ในโลกแห่งความเป็นจริง นั้นย่อมหมายถึงการที่จะต้องเผชิญกับภาวะการต่าง ๆ เท่าที่จะมีมาโดยไม่ทางเลือกในสิ่งที่จะเป็นการพอใจหรือไม่ จึงทำให้ผู้บริหารจำต้องมีควารู้สึกไวต่อการปรับตัวและเล่ห์เหลี่ยมที่จะมีมาหลอกล่อคนได้ทุกโอกาส

อีกประการผู้บริหารยังได้อาศัยอยู่ในโลกธุรกิจที่มีการเมืองเข้ามาเกี่ยวข้องกับและโดยที่การเมืองจะมีอิทธิพลต่อสภาพการต่างเศรษฐกิจ ทางการค้าและการเปลี่ยนแปลงทางสังคม ฯลฯ ดังนั้นปัจจัยแวดล้อมทางการเมืองจึงมีผลต่อการดำเนินทางธุรกิจด้วย ผู้บริหารที่ดีย่อมสามารถตระหนักในเรื่องนี้เป็นอย่างดี จึงเป็นผู้รู้คุณค่าและวิธีการที่จะใช้ให้เกิดประโยชน์ต่อการบริหารงานกิจการใดด้วยดี สิ่งต่าง ๆ เหล่านี้อาจรวมถึง

- การหาประโยชน์จากช่องว่างของข้อจำกัดต่าง ๆ
- การให้บริการที่ปรึกษาแนะนำ
- การรวมกลุ่มผลประโยชน์
- การมีมนุษยสัมพันธ์
- การประนีประนอมโดยสมยอมกัน
- การสูญเสียเวลาให้น้อยที่สุด
- ความกระตือรือร้น
- ความมั่นใจ
- ฯลฯ

(3) ปัจจัยที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงในโลกของผู้บริหาร เนื่องจากโลกและวิชาการในปัจจุบันย่อมจะเปลี่ยนแปลงอยู่ตลอดเวลาไม่คงที่แน่นอนเหมือนในอดีต ดังนั้นจึงทำให้ความสามารถในการจัดการงานของผู้บริหารย่อมจะเกิดการเปลี่ยนแปลงไปตลอดเวลาด้วยสิ่งที่เป็นพื้นฐานแห่งการเปลี่ยนแปลงนี้ได้แก่

- การเปลี่ยนแปลงความรู้ความสามารถ และเทคนิคใหม่ ๆ ในการบริหารงาน
- การเปลี่ยนแปลงขอบเขตของการบริหาร
- การเปลี่ยนแปลงของสาเหตุและปัญหาซึ่งผู้บริหารเผชิญอยู่
- การเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อม
- การเพิ่มขึ้นในอัตราของการเปลี่ยนแปลง

ปัจจัยต่าง ๆ เหล่านี้อาจเป็นมูลเหตุของการขัดแย้งกันอย่างรุนแรงที่จะมีผลต่อการจัดการงานในธุรกิจของผู้บริหารแต่ละคน และความสามารถที่จะบรรลุเป้าหมายของบริษัทต่าง ๆ ที่จะแตกต่างกันออกไปมากยิ่งขึ้น ซึ่งย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถของผู้บริหารแต่ละคนที่จะสามัคคีกันหรือไม่

2) แนวโน้มในการแก้ไข้ปัญหาและข้อจำกัด

แนวทางในเรื่องนี้ย่อมขึ้นอยู่กับ

- ช่องโอกาสและตลาดในการประกอบการ
- ความสามารถของแต่ละบุคคล
- ทรัพยากรที่มีอยู่
- กฎหมายและข้อบังคับ
- สภาพของเศรษฐกิจและความผันแปรของตลาดเงิน
- ค่านิยมต่าง ๆ ที่มีต่อธุรกิจเงินทุน

แต่อย่างไรก็ดีเป็นการยากที่จะเจาะจงไปให้ธุรกิจอื่น ๆ ใ้รับอภิสิทธิ์ต่าง ๆ ได้ เพราะรัฐยังไม่สามารถควบคุมได้ทั่วถึงทุกเรื่องเกี่ยวกับการควบคุมกิจการธนาคารซึ่งได้เจริญมาช้านาน และเป็นสถาบันทางการเงินที่แข็งแกร่งที่สุดเท่าที่วงการธุรกิจและรัฐมีมาแต่คน

3) การปรับตัวของฝ่ายบริหารชั้นสูงเพื่อมุ่งไปสู่ความสำเร็จในอนาคต

จากเหตุการณ์ต่าง ๆ และแนวทางจัดการธุรกิจเงินทุนที่โลกกล่าวมาขอมจะชี้ให้เห็นถึงการเปลี่ยนแปลงในวงการธุรกิจการเงินยุคต่อมา เมื่อเป็นเช่นนี้จึงทำให้ฝ่ายบริหารชั้นสูงจากของปรับตัวให้เชื่อกับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ได้ ทั้งที่จะมีขึ้นในปัจจุบันและในอนาคตไม่ว่าจะเป็นในแง่ เศรษฐกิจ การเมือง การเงิน การบริหาร การบริการ การแข่งขัน และกฎข้อบังคับต่าง ๆ เพื่อที่จะให้ทันสมัยสามารถจัดการงานประสบความสำเร็จได้ตามวิถีทางที่ได้เปลี่ยนแปลงไป อันจะนำความสำเร็จมาสู่กิจการที่ตนมีหน้าที่และรับผิดชอบ และความสำเร็จเป็นการส่วนตัว สมคามวิฤตประสงค์และจุดมุ่งหมายที่โลกังใจแต่คนทั้งในปัจจุบันและในอนาคต
